

Ali Ataş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.11.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Ataş

Eserleri:

Aşık Ali İçin Yazılan şiirler

ÂŞIK ALİ İÇİN YAZILAN ŞİİRLER

ABDULLAH ÇALIŞIR YAZDI:

Kahramanmaraş'ın Çağlayancerit ilçesinden Üstadım diye hitap ettiğim. Âşık Ali Ataş bu güne kadar yazdığı tüm şiir kitaplarından birer set şahsıma hediye ederek beni çok mutlu etmiştir. Bana şiir yazmayı öğreten, şairliği aşıl原因, Kıymetli üstadım (Vasiyetname) isimli kitabının 22. Sayfasında şahsıma yazıp ve sürpriz ettiği şiirle de ayrıca mutlu olduğumu ifade etmek isterim. Yazdığı övgü şiirine bir nazire yaparak cevap vermek istedim. Kendisi için aşağıda yazdığım şiir her ne kadar yetersiz olsa da cevapsız bırakmak olmazdı. Tekrar kendisine teşekkür ediyor, Rabbimden sağlık huzur ve hayırlı uzun ömürler niyaz ediyorum...

GİTMEYİ BİLMEZ

Çağlayancerit'te, güçlü bir ozan,
Hak yolu dışında gitmeyi bilmez,
Hak dava üstüne şiirler yazan,
Doğruya eğriyi katmayı bilmez.

Kitap yazdı Yetmiş Yedi yaşında,
Haram lokma olmaz tatlı aşında,
Kimsenin işinde karakaşında,
Tamah edip minnet etmeyi bilmez.

Bir ömür hep yazdı ne gördü ise,
Dost doğru söyledi kim sordu ise,
Üzüldü süzüldü kim yordu ise,
Gülen yüzde kaşın çatmayı bilmez.

Allah'tan başka hiç korku tanımaz,
Kimse onu riya ile anamaz,
Tek eğildiği şey beş vakit namaz,
Kibir, gurur caka atmayı bilmez.

Haykırdı yıllarca hak olanları,
Düzeni bozanı, düzenbazları,
Hem söyledi hem de çaldı sazları,
Dostu yarı yolda satmayı bilmez.

Selam olsun böyle gönül erine,
Şairlerin ozanların pirine,
Önce şiir yazdı yerli yerine,
Gönüllere doğdu batmayı bilmez.

Âşık Ali'm dert edindi düzeni,
Âlem denizinde tersten yüzeni,
Nerde görse bir gariban üzeni,
Aylarca öfkesi bitmeyi bilmez.

Abdullah'ım yirmi yıldır tanırım,
Ellisinden sonra idi sanırım,
O gün bu gün saygı ile anarım,
Duasız, Abdestsiz yatmayı bilmez.

07.09.2023

ALİ ABİ
GÜRBET ELLERDEYİM KÖYÜME HASRET
DİLEYECEKSİN RAMAZAN'IM SABRET
KOPUYOR İÇİMDE HERGÜN KIYAMET
GÜRBET BENİ ÇOK YORDU ALİ ABİ

ÇOCUKGUM GÖRMEDİM ORTADA GENÇYİM
ŞİKAYET ETMEYİMDE YA NE DİYİM
BUNDAN SONRA SADEN YOK BİR BEKLENDİM
HAYAT BENİ KANDIRDI ALİ ABİ

BİR YAR SEVMİŞDİM GİTTİ ELİN OLDU
DERTLER DİZİLDİ KOÇA HARMAN OLDU
AGLATTI BENİ GÖZLERİM YAŞ DOLDU
KADER BANA GÜLMEDİ ALİ ABİ

HER İNSANIN VARDIR ELBET BİR DERDİ
AMA BANA ZİNDAN ETTİ CERİDİ
EN SONUNDA BU YÜREGİM ERİDİ
SEVMEZ ARTIK KİMSEYİ ALİ ABİ

DERSENKİ EĞER NE OLDU RAMAZAN
BAKSANA NELERİ GETİRDİ ZAMAN
HAYRETIYLE ŞAŞIP KALİYOR İNSAN
ZAMAN ÇOK ŞEY ÖGRETTİ ALİ ABİ

HAK VERECEKSİNDİR BİLİRİM BANA
SIÇAK KANLI YAKINSINIZ SİZ CANA
DERTLERİMİ YAZDIM BİRAZIN SANA
KALEM BİLE AGLADI ALİ ABİ

RAMAZAN'IM DERKİ SÖYLE NEYLEYİM
BİRAZDA GÜLSÜN İSTERİM GÖZLERİM
BELKİ ANLAR DEDİM KÜÇÜKCERİTİM
CERİD BENİ ANLAMADI ALİ ABİ

Ramazan Kınalı
11.Ocak.2012

ÂŞIK ALİ'YE MEKTUP 2

Ali abi gittin mi mülkii amire?
Onlar ne yapıyor bilmek isterim.
Başladı mı akılları tamire,
Bütün delilleri salmak isterim.

Pislik su yüzünde hepsi bakıyor
Kaçak ceryan ile soba yakıyor
Nemrut 'lar okunu boşa sıkıyor
Varsa beyinleri, delmek isterim.

Solaklar bitirdi Hopur'u guz'u

Muhtar Cuma tavşan ardında tazi
Sapıtıyor dişçi İbrahim bazı
Vatan sevgisine gülmek isterim.

Köylünün imanı, ameli bozuk
Her gelen atıyor devlete kazık
Kemal MHP' den adaymış yazık
Gidip de oyları bölmek isterim.

Tanaş DTP'den aday olmalı
Kürdün hakkını söke söke almalı
Hayri ampul ile davul çalmalı
Ben kendi sazımı çalmak isterim.

Düzbağ'lı hacılar aklar kömürü
Ali Merik gidip yoklar kömürü
Solali'ler hep den saklar kömürü
Bana düşeni ni almak isterim.

Deme bana mülki amir ne yapsın
Masrafları benden, teftişe gitsin
Çözüm bulamazsa istifa etsin
Hırsımdan yerinde olmak isterim.

Kaymakama ilet köyün halini
Sirtına yüklesin tüm vebalini
Ozan Ahmet netsin dünya malını
Kâmil iman ile ölmek isterim.

21.Eylül.2008
Ozan Ahmet
Lohfelden

ABİM BENİM

Uzun ömür versin Mevla,
Çok değerli abim benim.
Memleketten haber yolla,
Çok değerli abim benim.

Gülen yüzün daim gülsün,
Sen Cerid'in bir gülüsün,
Herkes değerini bilsin,
Çok değerli abim benim.

Aman ha sağlığa dikkat,
Sevincine sevinçler kat,
Gam kederi başından at,
Çok değerli abim benim.

Biraz rahatını düşün,
Değişsin artık görüşün,
Hayalimizde gülüşün,

Çok değerli abim benim.

Fazla çalışıp yorulma,
Varıp köşeye kurulma,
Bulanıp ta geç durulma,
Çok değerli abim benim.

Büyük hayallerin vardı,
Bir sıkıntı telaş sardı,
Sevenler halin sorardı,
Çok değerli abim benim.

Bazen olur ki durgunsun,
Fazla çalışma yorgunsun,
Sen tabiata vurgunsun,
Çok değerli abim benim.

Tatlı, tatlı sohbet eder,
Senden uzaklaşsın keder,
Beş vakit camiye gider,
Çok değerli abim benim.

Eskiden çalar söyledin,
Sen sazın ile inlerdin,
Şairliğe gönül verdin,
Çok değerli abim benim.

Söylenenlere aldırma,
Dikkat ed ağır kaldırma,
Gönlün gaflete daldırma,
Çok değerli abim benim.

Uğraşırsın tarla takım,
Bahçelere yaptın bakım,
Seni eleştirmek hakkım,
Çok değerli abim benim.

Ozanca anlattım anla,
Güzel olacak zamanla,
Hizmetindeyim bu canla,
Çok değerli abim benim.

Ozan Mevlit
26 Temmuz 2012

ÂŞIK ALİ ABİME
Çok şükür iyidir hışım akraba
bende çok iyim sağ ol Ali Abi
Neden kızayım ki buyur hesaba
On üç yıldır şairim Ali Abi

Gurbet eller benim mekânım zaten

Tatlı muhabbetleri severim ben
Göz yaşların akmasın mutlu ol sen
Gönül deryam boş dursun Ali Abi

Bilirim gaflette sen uyumadın
Geride kalıp zamana uymadın
Duymuşun yaşıma genç diye yazdın
Aslı var evet yaş genç Ali Abi

Ağrımaz başım buyur siz konuşun
Bilirim yenilmez eti her kuşun
Bilir misin nedir sonu bu yolun
Bunu da ben sorayım Ali Abi

Küçük Cerit'liler ekiyor paçar
Allah'ım korusun değmesin nazar
Garib şairin de sana selamı var
Aldın mı selamımı Ali Abi

Herkes tapar olmuş paraya pula
Bu gidişle kimse gelmez ki yola
Mektup devrimi kalktı meil yolla
İnternet den okurum Ali Abi

Ramazan der benden ancak bu kadar
Tatlı söz duyunca cana can katar
Büyüğümüz siz sonsuz saygım var
Ne haddime atışmak Ali Abi

14.Nisan.2013
Ramazan Kınalı

ÂŞIK ALİ
Her tarafta vardır ünü
Beraber bu günü dünü
Ara sıra sorar beni
Meslektaşım Âşık Ali

·
Dilerim ki olur hacı
Yararlı olmak amacı
Böyle şair başlar tacı
Meslektaşım Âşık Ali

·
Bana şiir yazmış aldım
Meslektaşım Âşık Ali
Dinledikçe duygulandım
Meslektaşım Âşık Ali

·
Çok neşeli güler yüzlü
Tatlı dilli doğru sözlü
Sende çok ceyherler gizli
Meslektaşım Âşık Ali

·
Çağlayancerit ilçeniz
Kalabalık sülaleniz
Fatih sizin mahalleniz
Meslektaşım Aşık Ali

·
Bazen gözlüğünü takar
Kamerayla çekim yapar
Ağzından ballar akar
Meslektaşım Aşık Ali

·
Bilgisayar kullanmakta
Pek çok işler başarmakta
Şiir yazıp saz çalmakta
Meslektaşım Aşık Ali

·
Ali ede derim ona
Özü sözü mert olana
Ara sıra seslen bana
Meslektaşım Aşık Ali

·
Mehmet Eyice sazın çalsın
Ustalardan ilham alsın
Benden saygı selam olsun
Meslektaşım Aşık Ali
Mehmet EYİCE
23.Ekim.2006

ALİ EDE
Sen Cerit'in bülbülüsün
Kurban olduğum Ali ede
Canım ilçemin Gülüsün
Kurban olduğum Ali ede

·
Severim sayarım seni
Unutma bu günü dünü
Ara sıra ara beni
kurban olduğum Ali ede

·
Dünya durdukça durasın
Sazın teline vurasın
Sesimizi duyurasın
Kurban olduğum Ali ede

·
Karlı dağlar aşarsın sen
Her yardıma koşarsın sen
Saz çalarsın coşarsın sen
Kurban olduğum Ali ede

·
Meslektaş Eyiceye selam
Bırakın gurbette kalam
Tüm ceride kurban olam

Kurban olduğum Ali ede

Biliyorum sen durmazsın
Çalışırsın çabalarsın
Teknikte geri kalmaz sin
Kurban olduğum Ali ede

Karabalcı'm bitmez keder
Tüm ilçeye selam eder
Sizden haber gelsin yeter
Kurban olduğum Ali ede

16.12.2006
Ramazan Karabalcı

ALİ ABİ
Getirdim dertleri dile
Diyemedim Ali abi
Ecel günün Azraile
Soramadım Ali abi

Dertler üzüyor bu kulu
Göz yaşlarım dolu dolu
Ne olacak işin sonu
Bilemedim Ali abi

İçimde yanar hep bir köz
Görmez oldu yaştan göz
Dostlarımdan güzel bir söz
Duyamadım Ali abi

Yaşlar akar bu gözlerde
Hasret dökülür sözlerde
Şiir yazma deseler de
Duramadım Ali abi

Selam olsun dost yiğit'e
Yenik düştüm ben gurbete
Seni görmeye Cerit'e
Gelemedim Ali abi

Ramazan'ım hep çileli
Nasır tutmuş bak gör eli
Kendimi bildim bileli
Gülemedim Ali abi

19.08.2012
Ramazan Kınalı

ÂŞIK ALİ
Sazın sesin işin ehli
Saygı değer Âşık Ali

Becerikli iki eli
Başarılı Âşık Ali

Bilgisayar kullanmakta
Sesleri kayıta almakta
Halim hatırım sormakta
Meslektaşım Âşık Ali

Kendisini met ederim
Gördüğümde Abi derim
Bilgisine güvenirim
Zekâlıdır Âşık Ali

Böyle bir insanı tanı
Hoş sohbeti çoktur anı
Çalar söyler halk ozanı
Şiir yazar Âşık Ali

Bir zamanlar atışmıştık
Uzun süre yarışmıştık
Kozumuzu paylaşmıştık
Sazla sözle Âşık Ali

Çağlayancerit'li usta
Selam saygı bizden dostu
Kusur etmez davranışta
Yardım sever Âşık Ali

Ufku geniş bilgisi var
Yeterince ilgisi var
Bozuk cihazları yapar
Yetenekli Âşık Ali

Bir evi var iki katlı
Muhabbeti dili tatlı
Neşe coşkulu ümitli
Eksik olma Âşık Ali

Eyice'm sen met edersin
Çok hoş sözlerin var dersin
Allah uzun ömür versin
İyi insan Âşık Ali

11. 09,2005
Mehmet Eyice

ÂŞIK ALİ 'YE
Bilmez ki Ramazan yazar derdinden
Yazmış bana ne geldiyse dilinden
Selam olsun Çankırı'nın içinden
Çağlayanceritli Âşık Ali'ye

Eleştiri yapana şus diyemem
Onun kadar doğruları bilemem
Saygım sonsuzdur kötü söz diyemem
Çağlayanceritli Aşık Ali'ye

Sen kaç yıldır şairsin diye sorar
Resminde gördüm ağarmış hep saçlar
Allah'ım versin dilediği kadar
Çağlayanceritli Aşık Ali'ye

Ramazan der onun kadar bilemem
Kader zincirin bağlamış çözemem
Onun gibi yazamam ki benzemem
Çağlayanceritli Aşık Ali'ye

20.05.2014
Ramazan Kınalı

ÂşIK ALİ
şair Mehmet Eyice'nin Âşık Ali için Yazdıkları
Böyle bir insanı tanı,
Hoş sohbeti çoktur anı,
Çalar söyler halk ozanı,
şiir yazar Âşık Ali.

Sazlı sözlü atışmıştık,
Uzun süre yarışmıştık,
Kozumuzu paylaşmıştık,
Sazlı sözlü Âşık Ali.

Evi ahşap iki katlı,
Muhabbeti dili tatlı,
Neşe coşkulu ümitli,
Eksik olma Âşık Ali.

Bilgisayar kullanmakta,
Sesin kayıta almakta,
Halim hatırım sormakta,
Meslektaşım Âşık Ali.

Beni fazla met edersin,
Sözlerin gerçektir dersin,
Allah uzun ömür versin,
Sen çok yaşa Âşık Ali.

Eyice' m der iyi usta,
Selam saygı böyle dostu,
Kusur etmez davranışta,
Halk'ın sever Âşık Ali.

28.Kasım.1985
Mehmet Eyice

ATAŞ ABİM

Bizimle oldun arkadaş,
Aşık Ali Ataş Abim.
Çahilliğe açar savaş,
Aşık Ali Ataş Abim.

Yakın olmazsın yalana
Uyarsın gelen zamana
Şıçak kanlı yakın cana
Aşık Ali Ataş Abim

Sen Cerit'in ozanısın
Başımızın baş tacısın
Çekemeyenler utansın
Aşık Ali Ataş Abim

Geçip gidiyor bu yıllar
Saçlarına düşmüş aklar
Altın gibi bir kalbin var
Aşık Ali Ataş Abim

Sazın çalar dertli dertli
Derler bu ozan Cerit'li
Şazı sözü çok değerli
Aşık Ali Ataş Abim

Hoş muhabbet tatlı sözler
Ağlamasın gülsün gözler
Ramazan'ım seni özler
Aşık Ali Ataş Abim

17 Nisan 2014
Şair Ramazan Kınalı

ARASINDA İDİM

Nerde idin nerde kaldın
Derin Ummanlara daldın
Cerit değilmiydi yurdun
Ben hocalar arasında idim

İki ay oldu yoktun hele
Bir selam salmadın bile
Çok kar yağmış olmuş sile
Ben hacılar arasında idim

Hak nasip etti gittim o yere
Yetmez ora gitmek birkaç kere
Mekke Medine çıktım Sevir'e
Ben mübarek dağlarda idim

Bu benim ilk şiir denemem

Bekir Hoca şair oldu diyemem
Alilerle Çelik arasına giremem
Ben Cerit te şairler arasında idim.

Bekir ÖKSÜZCE
01.02.2006

CANIM ÜSTADIM

Selam verdim selam aldın böyle tanıştık,
gece gündüz sohbet ettik epeyi yazıştık,
zaman geçtikçe senle iyide kaynaştık,
ne oldu aşık alim unutulduk mu?

Bana numara verdin ararım ulaşamam
msn ye bakarım seni orda bulamam
siteni de açarım senden haber alamam
yoksa Aşık Ali'm hastalandın mı?

^Aşık Ali'm nerdesin merakım çoktur
bil ki üstadım sensin başkası yoktur
sen aklıma gelince hep gözüm yaştır
yoksa Aşık Ali'm bana küstün mü?

^Aşık Ali'm dostunu unutmaz kolay
onun gönlü büyüktür ne han ister ne saray
sesini duyunca yemin olsun çekmezsem halay
yoksa Ataş Ali'm bu diyardan göçtün gittin mi?

Sana numaramı veriyorum bir kere ara
Arayamayacak kadar uzaktaysan rüyama uğra
senin özlemin içimde büyük bir yara
haber beklerim Ali'm tez elden haber..

22.08.2009
Abdullah ÇALIŞIR

GEREK

(^Aşık Ali Ataş'a İthaf)

Senin yazıp' ta benim okuduğum her mısra.
İçinde yaşantımı, kültürümü anlatan kıta
Sairlikte şiirde çok önce kalkmışsın atağa.
Elinden öpmek, saygı göstermek gerek.

Tariffinle anladım ilçemi, güzel insanları.
Sakin kafana takma, seni kıskananları.
Yanıltmadın hiçbir şekilde sana inananları
Elinden öpmek saygı göstermek gerek

Bilmem var mı buralarda başka aydın
Herkes nazik oldun, hoş görü yaydın
Bu topraklarda hep güzellikleri saydın
Elinden öpmek saygı göstermek gerek

Senide şiirlerini de hep gönülden sevdim.
Adın anıldığında büyük şair ozandır derdim
Beni bağışla, haddim olmayarak överdim.
Elinden öpmek saygı göstermek gerek.

Ruhun incedir, ona buna pek karışmadın
Herkesi eşit gördün, kimselerle tartışmadın
Seviye düşürüp cahille ne gerek atışmadın
Elinden öpmek saygı göstermek gerek

Ben kendime asla ve asla şair diyemem
Şen bil ama adımı gerçekten söyleyemem
Üzdümse eğer yanına bir daha gelemem
Elinden öpmek saygı göstermek gerek.

Âşık Ali Ataş'tır onun gerçek adı
Şiirlerinde gizlidir lezzeti tadı
Açık olsun her zaman yolu bahtı
Elinden öpmek saygı göstermek gerek

11.05.2014

Ahmet TEKEL

Çağlayancerit Belediyesi Basın Yayın
ve Halk'la İlişkiler Müdürü

GÖR USTA

Bu nasıl bir gelişki usta,
Çözemiyorum kimin eli kimin cebinde,
Barış diyorlar, kardeşlik diyorlar,
Arkanı dönmeye gör usta...

Dinimi siyasete alet ediyorlar,
Başımın örtüsünü dillerde gezdiriyorlar.
Koltuk sevdasına her gün yalan söylüyorlar..
Nerede kaldı dürüstlük mertlik usta....

Okul önlerinde uyuşturucu satarlar.
Çocukların üç kuruşuna göz koyarlar.
Küçük beyinleri göz önünde bitiriyorlar.
Nerde yarınlarımızın geleceği usta.....

Minik bedenler üzerinde kocaman eller.
Çirkin emelleri küçük bedenler üzerinde.
Yok sayıyorlar minicik bedenlerdeki canı.
Bu nasıl vicdandır usta....

Nereye gidiyoruz bizler usta..
Nerde insanlık diye soruyorum...
Unutulmuş artık manevi değerler..
Her gün bir can bir yıldız kayıyor usta...

Elbet bir gün karanlığın üstüne doğar,
Güneş. İhanetler, yalanlar,kalleslikler son bulur..
Yazdığım şiir değil yüreğimin sesidir usta...

Tülay İçen
tulayicen@mynet.com
22.Ocak.2007

KAFA TUTARIM

Hacı Küpeli kılıç tarafından Âşık Ali'ye yazılan şiiri
Âşık Ali'ye destek amacı ile Abdullah Çalışır tarafından yazılmıştır

Ozan bile değilim sana kafa tutarım
Sen bin kelime diyon ben iki bin yazarım
Yiğitliğin var ise seninle atışalım
Âşık Ali neyine seni ben bile yutarım

Bilirsin atışmada küsmek darılmak olmaz
Bilmeyenler yazdı mı cevapsızda kalınmaz
Büyük lokma yutarsın boğaz hiç mi yorulmaz
Çok halt eylemişinki neden hesap sorulmaz

İki çift laf ettin diye havalarda uçarsın
Şinek bile olaman kendin şahin sanırsın
İki dörtlük yazmakla Ozanlık mı yaparsın
Sözlerine dikkat et sonra şaşar kalırsın

Koskoca Âşık Ali sizin ile uğraşmaz
Ben onun vekiliyim ona yazmak yakışmaz
Seni ben yeneceğim Ali amcam karışmaz
Büyük laf sarf etmişsin önce gel sen beni yen

Ozanı herkes sever Âşık ile beraber
Çok rüya görüyorsun birazcıkta ara ver
Âşık Ali dedin mi gönüllerde yer eder
Yiğitliğin var ise Bu şiir'e cevap ver

Âşık Ali vuruyor o sazının teline
Kimseler su dökemez onun güzel eline
Hiç bir şeye değişmem ben onun sevgisine
Bunlar sana bir öğüt kulak ver ha! Sesime

Senin bu maharetin ozanlık bile değil
Benimle uğraşırsan sonuç ta olun rezil
Bu benim ilk denemem bilesin sonda değil
Ustanızda iş yokmuş Çalışmaya ver meyil

Bizde oyun biliriz hilemiz yoktur amma
Bir iki satır yazmayı sakın maharet sanma
Güreş istiyorsan gel beni de yabana atma
Elde niceleri var sakın her yigide çatma

Bende bu sözlerime nice sözler eklerim
Sana meydan okuyorum haberini beklerim
Zamanı yeri sen söyle nerde olsan gelirim
Üstüne de bir kese altın birde beşlik isterim

Hacı oku bunları sakın ha pişman olma
Çok fazla öfkelenip küfür âlemine dalma
Sen daha küçük balıksın büyüklerle dalaşma
Ufak göllerden çık ta okyanuslara açıl

Ben şiir'e çokça duygu katarım
Beni sinir edene nefret ile bakarım
Çok kızdıran olursa icabına bakarım
Hiroşima ne imiş şiir bombası atarım

Hiç durmadan yazarım öyle boşa çalışmam
Ben ağır bir şairim herkes ile yazışmam
Benim aklım başımda kimselere danışmam
Sakin korkmayasın hazır değilsen yanaşmam

Sanırım yetti bunlar seni Ateşlemeye
Benim haddimde değil saygısızlık etmeye
Çok kusurum var ise sen büyüksün bağışla
Ama sende laf etme ozan Âşık Ali'ye

Pulsuz adam mı olur sen hayal mi görürsün
O kadar laf yedin ki acep nasıl durursun
Kimseye eşek deme böyle rezil olursun
Sen kendini bilseydin biraz rahat dururdun

Şimdilik diliyorum sana iyi akşamlar
Senin gibi ozana benden böyle selamlar
Adım Abdullah tır aşığım ne çare ki yok sazım
Daha bunda ne var ki bende milyon kelam var

11.Mart.2008
Abdullah ÇALIŞIR

KIRDIN SEN

Ne kadar şiir yazdımsa değiştirirsin,
Âşık Ali'm hevesimi kırdın sen.
Yazdığım şiir'leri beğenmez misin,
Âşık Ali'm hevesimi kırdın sen.

Çahilim dedimse atma yabana,
Ozan Ali takatımı kestir sen.
Şiir'imi yazdığım gibi yamala,
Ötesinden berisinden kırptın sen.

Şiir'imi koymuşsun ana sayfaya,
Okudukça beni gücendirdin sen.
Ne hevesle otururum şiir yazmaya,

Oturup kalkmaya usandırdın sen.

•
Şite benim değil senin sitendir,
İstedğin gibi oynuyorsun sen.
O yazdıklarım benim, içten gelendir,
Bazen saygısızlık ediyorsun sen.

•
Biraz üzdüm seni kusura bakma,
Benim şevkimi de kırıyorsun sen.
Bu yazdıklarımı kafana takma,
Seni sevdiğimi biliyorsun sen.

•
Bir kere sitem yaptım yapmam bir daha,
kötü yazdımsa da değıştirme sen.
Böyle yapacaksan yazmam bir daha,
Beni şair'liğe küstürürsün sen.

•
Bilmem anlatabildim mi sana derdimi,
Benimle de gürüş tutar mısın sen.
Geçenlerde seni devirdiğimi,
Herkeslere anlatayım ister misin sen.

Küpeli kılıç'a yazdım hep değıştirdin,
Benim şair'liğimi çekemezsin sen.
Kaşıntın vardı da neden demedin,
Bu iş güç arasında yoruyorsun sen.

•
Âşık Abdullah'ım beklerim cevap,
Tarladaydım deyip kaçıyorsun sen.
Seni halt etmekte ne büyük sevap,
Hiç korkmadan karşımda duruyorsun sen.

•
Maksadım seni devirmek değil,
Ben doğmamıştım dönüyorsun sen.
Ustayı yendim deyip övünmek değil,
Taş atana dersini veriyordun sen.

•
Âffına sığınarak yazdım bunları,
Tatlı kavgaları sever misin sen.
Yanına her gelen fakir kulları
Bir güzel doyurup gidermişin sen

•
Artık Âşık Ali çekil kenara,
Senin devamını getireyim ben.
Yoksa sonun benzer Ahmet çakar'a,
Hiç utanmam sana sırtırım ben.

•
Geldim şiirimin son kıtasına,
O kadar laf ettim ki utanırım ben.
Sanki kalbim tersten atarcasına
Bana darılırsın diye çekinirim ben

30.Mayıs.2008
Abdullah ÇALIŞIR

ÖZLEDİM SİZİ

Selamün aleyküm merhaba hele
Alede inanki özledim, sizi
Beraber olalım gönül gönüle
Özledim özledim özledim sizi

Gurban olam ah o yaşlı dedeler
Saymadan duramam sizi neneler
Çardaşlar dayılar canım edeler
Özledim özledim özledim sizi

Bizim kızlar ve analar bacılar
Gurbette dinmiyor yeğin acılar
Küçükler büyükler yaşlı amcalar
Özledim özledim özledim sizi

Karabalcım derki ne gerek söze
Uzun ömür versin yaradan bize
inşallah geliriz bir gün göz göze
özledim özledim özledim sizi

20.Aralık.2006
Ramazan Karabalcı

TAŞLANMAMIŞ ELMAS

Aşık Ali Ataş'a ithafen
Şair, şair insanların koludur, ağızıdır ve dilidir
Şairlerin yolu bellidir. İnsanlık bir bakarsın
Yurdun bir köşesinden çıkar gelirler gelirler
Fakat biz nedense hep geç fark ederiz onları

Elindeki dut dalıyla paslanmaz üç teliyle.
Bizi ağlatırlar, şenlendirip güldürürler
Verimli tatlı dilleriyle gene de görmeyiz
Biz onları. Bizim için olurlar radyo gazete

Ve peygam yinede biz görmüyor, duymuyoruz
Onları neden? Neden hep sonra çünkü onlar
Sonradan kalbimizde yara ve iz bırakırlar
Ve biz onları için yola çıkmadan yinede geç Kaldık

Âşık, şair, yazar bütün bu kelimelerin eşanlamı
İnsanlıktır, barış tır ve bilimdir.
Ali abim; sen insanlık fışkıran cennet ağacının
Bir meyvesisin. Sen taşlanmamış bir elmas sın.
Ne desem seni sadece güzel sözlerle süslemiş olurum.
En iyisi sen abimsin.

Hasan ÜSTGÜL
22.Ocak.2007

UNUTAMAYIZ

Haklısınız inan fırsat olmuyor
Kafa rahat olup ilham gelmiyor
Her gün ise Ataş Ali bizi bulmuyor
Sizleri severiz unutamayız

Günler geçti tam on yedi yıl oldu
Kimler göçtü bu dünyadan kaç kişi kaldı
Sanma ki Mustafa defterden sildi
Sizleri severiz unutamayız

Selam olsun Cerit'linin beyine
Doyamadım dostluğuna huyuna
İnan dost olmuştum ama her şeye
Sizleri severiz unutamayız.

08.Ekim.2009
Mustafa Zincirkıran

USTAM

Her zaman her yerde andım adını
Bir gün olsun kalbimden atmadım ustam.
Özledim senin ile konuşmanın tadını
Gelip de yaramı sarmadın ustam.

Bir umut ya! Hep seni bekleyeceğim
İçimde sevgini yaşatacağım,
Aklıma gelince ağlayacağım.
Gözümde yaşları silmedin ustam.

Senin sevgin sardı dört bir yanı
Bir veya iki kere gördüm yüzünü
Rabbim senden önce alsa canımı
Senin yokluğunu görmesem ustam.

Ne kadar büyük kabahat ettim
Cahillik ile sana hakaret ettim
Güya şiir yazdım iyi halt ettim
Ama kasıtlı bir şey yazmadım ustam

Aklıma geliyor okul yıllarım
Üzüntü içinde geçer günlerim
Tutmaz oldu ayaklarım kollarım
Bana neden destek olmadın ustam

Bilki bu kalbimde değer büyük
İmamın önünde de bir metre kayık
İçinde ben olsam azıcık ayık
Başımdan okşayıp uğurla ustam

Çok sevilir Cerit'in Aşık Ali'si

Koralısı, pürçüklüsü, kokosu
Hepside orali hepsi yerlisi
Cerit'e beni davet etmedin ustam.

Önümüzdeki yazın gelirim kesin
Sofrada bana da var mıdır tasın?
Allah nasip ederde varırsam güzün
Senin kokunu alır dönerim ustam.

Saat sabah olmuş dört'ün yedi'si
Sen aklıma gelince önemlimi gerisi
Bir garip Abdullah'ım; vurma emmisi
Her gün hasretini güdüyom ustam

Abdullah ÇALIŞIR
24.Kasım.2008

YAKARSAN YETER
Aşık Ali Ateş ağabeyme;

Selaymün alöyküm ey ali ede
Kis geldi sobayi yakarsan yeter
Sakin ha disari cikip üsüme
Camdan disariya bakarsan yeter

Her seye kabahat arayip bulma
Sabah namazina sakın gec kalma
Temelik yapıpta geride durma
Bes vakit namazi kilarsan yeter

Neler geldi bilmem dertli basina
Karisilmaz yaradanin isine
Haksizligi hak edenin basina
Zamani gelince calarsan yeter

Dostlari severim gönlümden cikmaz
Birlikte dirlik var insani yikmaz
Bazi beyinsizler anlayip cakmaz
Sen dil yarasini sararsan yeter

Gözümde tütüyor tüm cerit halki
Kismetse seneye gelirim belki
Büyükleri sayar severim bilki
Arada bir selam salarsan yeter

Bir cay yapki tavsan kanından olsun
Soutma sobanın üstünde dursun
Elinde sazin akortun versin
Dertli dertli sazi calarsan yeter

Haksizligi sevmem alerjim varda
Yaradan bir kulun koymasın darda

Karabalcım herdem arar sorarda
Bir günde sen arar sorarsan yeter

Ramazan Karabalcı
10.Kasım.2007

YAZMAZMIYIM

Şair değilim, sadece yüreğimdekini yazarım.
Tüm insanların acısını ben kalemimle paylaşıyorum.
Amacım kimseyi kırmadan birliğe çağırmak.
Ali abimin sitesine ben yazmazmıyım.....

Dostluk için ben hep burdayım...
Kalemim yazar dostluğu, sevgiyi.
Heceyi bilmem yazdığım düz şiir.
Ali abimin sitesine ben yazmazmıyım...

Halkımın içinde ben bir neferim.
Kadınların değil Halkın sesiyim..
Gönlümde yatar Barış ve Kardeşlik.
Ali abimin sitesine ben yazmazmıyım..

Aslımı inkar etmem ben Ehlibeyit torunuyum..
Memleketin nere dersen aslen Malatyalıyım..
Taşırım eşimin soyadını ben Mamurekliyorum..
Ali abimin sitesine ben yazmazmıyım..

İstanbulda doğdum ama ben köylüyüm..
Atamın çizdiği yolda yürür giderim.
Eyvallahım yoktur namerde, biraz sivri dilliyim...
Ali abimin sitesine ben yazmazmıyım..

23.Ocak.2007
Tülay İçen

YIKARIM SENİ

Hacı küpeli Kılıç'ın Âşık Ali ye yazdıkları;
Adım hacı daha dünkü ozanım
Kor ateşe atar yakarım seni
Hiç durmadan bin kelime yazarım
Ateş Ali ozanlıkta yıkarım seni

Ozanı aşığı severim amma
Ateş Ali beni yenerim sanma
Böyle düşünüp de rüyaya dalma
Kâbus olur rüyana girerim seni

Duydum ki ustama atar tutarsın
Bilmeyene sözlerini satarsın
Dilin tatlı balı yağa katarsın
Lokmaları boğazına dizerim seni

Tek maharetim ozanlık değil
Ustamın önünde bir zahmet eğil
Bizim tarafa vermezsen meyil
Künde atıp yere yıkarım seni

Bu sözlere nicesini eklerim
Senin gibi ozanları haklarım
Ateş Ali senden cevap beklerim
Yendiğim ozanlara katarım seni

Ateş Ali gir Helete yoluna
Dertli hacı taksın seni koluna
Kalk gidelim şurdan dostun gölüne
Balık olur inan yutarım seni

06.Ağustos.2004
Hacı Küpelikiliğ

SELAMLAR OLSUN
Çağlayancerit'in çiçeği gülü
Göstermesin rabbim çileyi hüznü
Yalanı hiç sevmez dosdoğru sözü
Aşık Ali Ataş selamlar olsun

Onu örnek aldım çıktım bu yola
Halsiz kalsam bile vermedim mola
Umarım selamım yolunu bula
Aşık Ali Ataş selamlar olsun

Zannetmeyin beni yağcı yalaka
Gerçekleri yazdım ben satırlara
Rastlamak kolay mı böyle insana
Aşık Ali Ataş selamlar olsun

Dostluğu sevgiyi anlatır şiir
Hem âşık hem ozan hem de bir şair
Çerit'te sorsanız yolun gösterir
Aşık Ali Ataş selamlar olsun

22.Eylül.2015
Ramazan Kınalı

Ali Ataş

Aşık Ali İçin Yazılanlar

ÇAĞLAYANCERİT'Lİ ÂŞIK ALİ ATAŞ

Çağlayancerit'te Âşıklık Geleneği ve Temsilcileri Çağlayancerit'te Âşıklık Geleneği ve Temsilcileri Kahramanmaraş, gelenek, örf, adet, töre; Türk millî kültür ve folklor ürünleri bakımından çok güçlü ve zengin bir ildir. Kahramanmaraş, âşıklık geleneğinde önemli bir yere sahiptir. Âşıklık geleneğiyle bağlantısı olsun veya olmasın Kahramanmaraş'a şairlik üst başlığından bakıldığı zaman tam bir şairler diyarı diyebiliriz. Bu topraklarda Türk edebiyatında çok önemli yerlere sahip Necip Fazıl, Erdem Beyazıt, Abdürrahim Karakoç gibi tanınmış şahsiyetlerin yanında kendini tanıtmaya fırsatı bulamayan birçok şair yaşamıştır, yaşamaktadır. Kahramanmaraş'ın Çağlayancerit ilçesinde şu anda Aşık Ali Ataş Tanınan bir şairdir.

ÂŞIK ALİ ATAŞ

Ali Ataş, 11 Temmuz 1946 tarihinde Çağlayancerit köyünde annesi ekin biçerken dünyaya getirmiştir. Annesinin adı Fatma, babasının adı Veli'dir. Ailenin beşi erkek üçü kız olmak üzere sekiz çocuğu vardır. Ali Ataş bu geniş ailenin üçüncü çocuğudur. Annesi Ali Ataş'ın askere geç gitmesi için nüfustaki doğum tarihini 08 Şubat 1948 olarak yazdırmıştır.

Aşık Ali Ataş Ailesi

Babası yöredeki Tabanlı aşiretinden Ataş Veli'dir. Annesi, Kızıllı aşiretinden olup Karabekir'in torunudur. Veli Bey 04.01.1998'de, Fatma Hanım da 25.01.1996'da hayatlarını kaybetmiştir. Geçimini çiftçilik ve marangozluk ve taş duvar yapı ustası olarak geçimini sağlayan aile, Ali Ataş'ın doğduğu yıllarda yokluk ve yoksulluk içindedir. O tarihlerde köyde elektrik ve suyun olmaması ve tek odalı bir evde on kişinin yaşamak zorunda olması çileli bir hayatın ilk işaretleridir. Bu yoksullukla birlikte, anne-babanın cahil kimseler olması sürekli kuşak çatışmalarına sahne olmuş Ali Ataş gibi okumaya, saz çalmaya, oyuncağa, elektroniğe meraklı bir çocuğun ciddi sıkıntılar yaşamasına sebep olmuştur.

Âşık Ali Ataş Eğitimi

Ali Ataş, ilkokulu köyünde bitirmiştir. Ancak sonraki tahsil hayatına devam edememiştir. İlkokul üçüncü sınıfta resim yapmaya; dördüncü sınıfta şiir yazmaya başlamıştır. Oyuncaklara meraklı olan Ali Ataş kendi oyuncaklarını tasarlayıp yaptığı için arkadaşları ona 'usta' lakabını takmıştır. Derslerinde oldukça başarılı olan Ataş'ın öğretmenini Ali Asker Bey onun okumasını istemiş. Ancak babası bunu kabul etmemiştir. Ali Ataş okuma fırsatı verilmemesine karşı duyduğu üzüntüyü aşağıdaki şiirde dile getirmiştir.

CAHİL KALMAZDIM

Yayan gittim uzaklara yakına
Yaşım ilerledi vardım farkına
Oturup gülüyorum şimdi aklıma
Gidip okusaydım böyle olmazdım

Ali Ataş ilkokuldan itibaren özellikle, kitaplara büyük ilgi duyar. Ancak ailesi ona kitap alamaz. Köylerine katırlarla kitap satanlar gelirmiş. Ali'nin okumaya meraklı olduğunu bilen bir yaşlı amca Ali'ye bana baba de sana istediğin kitapları alayım der. Ali tereddüt etmeden adama baba der adam Ali'ye 4 tane kitap alır sevinerek eve geldiğinde babası evdedir kitapları nerden aldığını sorar Ali filan amcaya baba dedim o aldı deyince babası kitapları alır yırtar ataşa atar yakar. Bu olay onun okuma aşkını daha da kamçılar. Dayısına gider dayısından şiir kitapları hikâye kitapları alır dayısıyla birlikte eve gelirler yine Ali'nin elinde kitapları gören babası bu defa kime baba dedin der dayısı kitaplar benim okusun sonra alırım der. Kitapları dikkatle okuyarak

kendini geliştirmiştir.

Aşık Ali Ataş'ın İlgi Alanları

Ali Ataş ilkokul yıllarında (1956) özellikle Ramazan aylarında Kayseri'den köylerine gelen bir vaizden çok etkilenmiş ve vaiz olmaya karar vermiştir. Ancak bir gün köy camisinde kuran okurken tökezler. Dışarı çıktığında Cemaatten bir yaşlı öyle kur-an mı okunur deyip Ali'ye bir tokat atar. Vaaz hocası olmak isteyen Ali'nin, böylece bu ilgisi de kaybolmuştur. Ali Ataş küçük yaşlardan itibaren oyuncaklara da çok meraklıdır. Ama o oyuncakları hazır bulmamıştır. Kendisi taşarlayıp yapmıştır. Ancak babası Veli Bey buna da karşıdır. Her defasında kendi yaptığı oyuncaklarla oynamasına engel olamaya çalışmıştır. Bununla kalmayıp ahşap bisikletini, uçurtmasını, su değirmenini, kırıp atmıştır. Bütün bunlar Ali Ataş üzerinde ciddi bir psikolojik baskıya dönüşmüştür. Yılmak nedir bilmeyen Ali Ataş kendisine yeni ilgi alanları oluşturmayı başarmıştır. Bir bisiklet dinamosuna taktığı teneke kanatlarla rüzgârdan elektrik üretmiş.

O dönemde gazyağı lambalarıyla aydınlanan ailesini elektrikle tanıştırmıştır. Köylerine elektrik gelinceye kadar geceleri bu sistemle evlerini aydınlanmışlardır. Ali'yi bir ara saz çalma merakı sarar kendisine tenekeden bir saz yapar saz çalmayı kısa zamanda öğrenir. Daha sonra kendisine bir saz alır düğünlerde toplantılarda çalar söyler. Ali'nin saz çaldığını gören duyan Ali'nin babasına saz çalmanın günah olduğunu ölünce cehennemde yanacağını söylerler Ali'nin cehennemde yanmasını istemeyen baba Ali'nin sazını kırar. Ali babasına küserek o gece evinden köyünden kaçar. 30 kilometre yayan yol yürüyerek asfalta varır. Bir yük kamyonuna binerek gece Maraş'a varır. Ali kimseyi tanımıyor birilerine sorar buralarda yatacak bir yer var mı der? Oteli gösterirler Ali'nin otelde yatacak parası da yok bu defa falan yerde bir han var oraya git derler Ali gider.

O gece handa yatar sabah kalktığında hancı para der Ali'de para yok hancıya derdini anlatır hancı Ali'ye birkaç kuruş verir ilk işi bir somun iki domates alır karnını doyurur. Ali işsiz hamallık yapar kazandığı parayla hancıdan aldığı ödünç parayı öder bir müddet sonra şiirlerini matbualarda çoğaltarak satmaya başlar. Ali iyi bir atışmacıdır irticalen söylemeye başlar bir çok şairlerle âşıklarla atışmalar yapar. Sazı omuzunda birçok il ilçe köy dolaşır. Halk bu defa Ali'ye Aşık mahlasını takar. İki yıl aradan sonra Ali babasına olan kırınlıklarını unutarak köyüne döner. Evlenir evlendikten hemen sonra askere gider

Aşık Ali Ataş'ın askerliği

Ali Ataş, askerlik eğitimine 1968'de Sivas Temel Tepe'de ihtisas bölümünü tokat'ta usta birliğini Erzurum Pasinlerde devam ettirmiş Askerlik görevine başladığı ilk dönemlerden itibaren babasından sazını istemiş askerlik döneminde de çalıp söylemiştir. Teskeresine 4 ay kala Kars'ın Sarıkamış ilçesine gönderilir. Ali 24 ay askerlik yapmıştır. Özellikle çetin kiş şartlarında, duyduğu gurbet acısını aşağıdaki şiirlerinde dile getirmiştir. Ayrılık acısıyla sarsılmış duygularını şu şiirlerle ifade etmiştir:

GÖNDER ALBAYIM

Erzurum'un kişi vay çekilmiyor
Pasinler'in yeli hiç kesilmiyor
Eşim mektup yazmış durma gel diyor
Sen beni köyüme gönder albayım

Gurbet elde ateş düşer özüne
Karlı dağlar yol görünür gözüne
Bir dediği uymaz öbür sözüne
Dost ile arayı bozanlar oldu

NAZLI YAR

Azrail canımı almağa gelmiş
Yoksun diye ölemedim nazlı yar
Karlı kışlı dağlar kesti yolumu
Engel oldu geledim nazlı yar

Aşkın etrafıma çekti surları
Çok dolandım bayırları kırları
Ö kalbinde sakladığın sırları
Aklım yetip çözemedim nazlı yar.

SENSİN SEVDİĞİM

Sabah kalk borusu çaldığı zaman
İlk aklıma gelen sensin sevdiğim
Duruşun bir başka bakışın yaman
Ağlamanın gözün gülsün sevdiğim

BU SELAMI YETİŞTİR.

Her gün hatırlarım nazlı sunamı
Mektup bu selamı yâre yetiştir
Sivas'tayım özlüyorum sılamı
Mektup bu selamı yâre yetiştir

Ali atası bir ozan bir şair bir yazardır. 14 tane şiir kitabı bir tane (CERİTNAME) isimli genel kültüre dayalı bir kitap daha yazmıştır. Toplan 15 kitabı vardır. İki yıllık askerliğin ardından köyüne dönen Ali Atası bir müddet el işçiliği ve Çukurova'da çapa vurur pamuk toplar. Daha sonra elektronik kitaplar dergiler okuyarak kısa zamanda radyo tamirciliğini öğrenir köyde elektrik yok gazocağında demir ısıtarak radyonun lehim işlerini yapar. 1970'ten 1984'e kadar geçimini de bu işten sağlamıştır. 1984'te köylerine elektrik geldikten sonra aynı şekilde elektronik kitaplar okuyarak TV tamirciliğini de öğrenerek mesleğini geliştirmiştir. Ali Atası 1984'te Çağlayancerit'e elektrik gelince, köye gelen elektrik tesisat ustalarını izleyerek bu sistemi de öğrenmiştir.

Bu dönemde evine elektrik almak isteyenlerin tesisatlarını ek iş olarak döşemiştir. Elektrik ve elektroniğe özel bir yeteneği olan Ali Atası yine dergilerde gördüğü elektronik şemalardan yararlanarak köyüne bir radyo vericisi kurmuştur. 30 kilometreye kadar yayının Kısa dalgadan köye müzik yayını yapmaya başlamıştır. Kendisi ozandır çalıp söylediği türkülerini halka dinletmiştir. Günde bir saat yaptığı bu yayını 1992'den 2002'e kadar devam ettirmiştir. 2002'de bir şikâyet üzerine mahkeme kararıyla bu yayını durdurulmuştur. Ali Atası seksenli yıllarda kendi dükkânı için geliştirdiği telesekreterli telefonu da on yıl sorunsuz kullanmıştır. Hiçbir elektrik-elektronik eğitimi almadan başardıklarıyla ilgili bilim dünyasının da tanıyıp tanıtması gereken bir kişidir. Aşık Ali bağ-kurdan emeklidir. 2 oğlu 3 kızı vardır. 17 torununun dedesidir Çağlayancerit ilçesinde ikamet etmekte şiir ve makaleler yazmaya devam etmektedir.

Gülben Ergen Yazdı

ÂŞIK ALİ'NİN DİLİNDEN Ç.CERİT

Cerit... Oğuz'un cesur, kahraman ve yürekli evladı, Cesaretin ve yiğitliğin bir değer olduğu zamanların insanı... Politikanın, hilebazlığın, zulmün ve zalimliğin bir kenara savurup attığı ceddin, atam... Ve Cerit'in harman olduğu Çağlayancerit, baba yurdum... Ta Orta Asya'dan bu yana içinden ölümsüz ozanlar çıkartan Cerit'in son dönem ozanlarından Aşık Ali Atası. O, sazı ve de sözü ile Cerit'in ve de

Çağlayancerit'inin acılarını, dertlerini dile getirir hep

"Sahipsiz kalmıştır kimsesi yoktur,
Kırıktır kanadı kolu Cerit'in.
Arazisi dağlık nüfusu çoktur,
Adana'ya düşer yolu Cerit'in."

Adana Çağlayancerit'inin ekmek kapısıdır. Ozanımız yüksünmeden dile verir bu gerçeği:

"Yiğidi çok güreş tutar merdimiz,
Adana'dan geçiniriz hepimiz,
Büyüklerle iletilmez derdimiz,
Arkasında yoktur dayı Cerit'in."

Âşık Ali'nin sazı Çağlayancerit'in güzelliklerini de dile getirir elbet:

"Bir gün yolun düşüp gelersen şayet,
Çağlayancerit'i gezmeden gitme,
Cevizin sorarsan bir başka lezzet,
Tarhana firiğın yemeden gitme."

Hiçbir kuloğluna değmez nazarı,
Vardır iş yerimiz birkaç hızarı,
Cuma günü kuruluyor pazarı,
Bir kez alış veriş etmeden gitme."

Sazı ve sözü ile Cerit'in sesi olan Âşık Ali bilgisayar ve internet ile tanıştıktan sonra daha farklı bir alanda Cerit'i tanıtmaya başlar. Kendi adına hazırladığı Web sitesindedir artık.

Bir arzusu da şiirlerinin kitaplaşmış halini görmek

Cerit sevdalısı ozanımızın ilk şiir kitabının ismi de tabii ki "Çağlayancerit". Bu güzel eserin takdim yazısını yazmak ise bana nasip oldu. Eser Ukde Kitaplığının 97. kitabı olarak neşredilmişti 2011 Ekim'inde. O takdim yazısında da belirttiğim gibi yıllar önce aile köklerimi araştırmak, Cerit Türkmenlerinin tarihini ve Çağlayancerit'in öyküsünü kaleme almak için yaptığım çalışmalar esnasında tanımıştım kendisini. Aslında çocukluk yıllarımdan da az kıt hatırlıyordum. O yıllarda masa başında radyo ve televizyon tamir ederken görmüşlüğü vardı. Yüzlerce yıllık kültür değerlerini yaşatmaya çalışan Cerit'li şehre uzak olmanın da verdiği plumsuzluklarla zamanın çok, çok gerisinde kalmış kocaman bir köydü o yıllarda. Âşık Ali Ataş'ın şiirleri, siyasetin gereği ile birleşince kısa zamanda adı ilçe oldu. Adı ilçe de olsa dağların ardında kocaman bir Oğuz Türkmen köyü olarak duruyor orada. Eline ve yüreğine sağlık ozanım... Kucak dolusu sevgi ve saygılar sana...

Araştırmacı Yazar Serdar YAKAR

Abdullah Çalışır Yazdı

Kahramanmaraş'ın Çağlayancerit ilçesinden Üstadım Âşık Ali Ataş bu güne kadar yazdığı tüm şiir kitaplarından birer set şahsıma hediye ederek beni çok mutlu etmiştir. Ayrıca en son çıkarttığı kitabında her ne kadar layık değil sekte şahsıma yazıp ve sürpriz ettiği şiirle de ayrıca mutlu olduğumu ifade etmek isterim. Bana şiir yazmayı öğreten, şairliği aşıl原因, Kıymetli Âşık Ali üstadımın şahsıma yazdığı övgü şiirine bir nazire yaparak cevap vermek istedim. Kendisi için aşağıda yazdığım şiir her ne kadar

yetersiz olsa da cevapsız bırakmak olmazdı. Tekrar kendisine teşekkür ediyor,
Rabbimden sağlık huzur ve hayırlı uzun ömürler niyaz ediyorum...

GİTMEYİ BİLMEZ

Çağlayancerit'te, güçlü bir ozan,
Hak yolu dışında gitmeyi bilmez,
Hak dava üstüne şiirler yazan,
Doğruya eğriyi katmayı bilmez.

Kitap yazdı Yetmiş Yedi yaşında,
Haram lokma olmaz tatlı aşında,
Kimsenin işinde karakaşında,
Tamah edip minnet etmeyi bilmez.

Bir ömür hep yazdı ne gördü ise,
Dost doğru söyledi kim sordu ise,
Üzüldü süzüldü kim yordu ise,
Gülen yüzde kaşın çatmayı bilmez.

Allah'tan başka hiç korku tanımaz,
Kimse onu riya ile anamaz,
Tek eğildiği şey beş vakit namaz,
Kibir, gurur caka atmayı bilmez.

Haykırdı yıllarca hak olanları,
Düzeni bozanı, düzenbazları,
Hem söyledi hem de çaldı sazları,
Dostu yarı yolda satmayı bilmez.

Selam olsun böyle gönül erine,
Şairlerin ozanların pirine,
Önce şiir yazdı yerli yerine,
Gönüllere doğdu batmayı bilmez.

Âşık Ali'm dert edindi düzeni,
Âlem denizinde tersten yüzeni,
Nerde görse bir gariban üzeni,
Aylarca öfkesi bitmeyi bilmez.

Abdullah'ım yirmi yıldır tanırım,
Ellisinden sonra idi sanırım,
O gün bu gün saygı ile anarım,
Duasız, Abdestsiz yatmayı bilmez.

07.09.2023

Salim ULU Yazdı

Günümüzün Âşık Ömerleri Anadolu'muz sinesinde nice cevherler saklar, nice
cevherler yetiştirir. Âşık Ali Ataş Anadolu'nun sinesinde imkânsızlıklar içinde kendini
geliştirmiş, yetiştirmiş. Bulunduğu çevrenin hem soyut hem de somut bütün fiziki ve
kültürel mirasını derlemiş, betimlemiş tarihe zengin bir kaynak bırakmış. Hoş bir sada
ile birikimlerini bugüne ve yarına hediye etmiştir.

Çok velud bir şair. Âşıklık geleneğinin yaşayan bir hazinesi kim bilir çocukluk çağlarında kendisine imkan verilse karşımıza Oktay Sinanoğlu Aziz Sancar Selçuk Bayraktar Mahmut Akşit gibi büyük Türk bilim insanlarından biri olarak çıkabilirdi. Sadece ilkokul mezunu olmasına rağmen dergileri inceleyerek öğrendiği radyo televizyon tamirciliği ile hayatını kazanmış, köyünde radyo verici istasyonu kurup yıllarca yayın yapmış, değerli temiz yürekli, güzel bir insan. Kendisinden Allah razı olsun. Yazmış olduğu bütün şiir kitaplarını imzalayarak bana göndermiş. Kendisine ayrıca teşekkürlerimi hürmetlerimi sunuyorum. İyi ki varsınız Aşık Ali...

Tuğba YALINKAT Yazdı

Yaşayan insan hazinesi diyorum çünkü gerek ilçemizin sözlü kültürünü kayıt altına alması gerekse şiirleri ile Çağlancerit'e büyük katkıları olan değerli bir isim. Hatta o kadar değerli ki "bu değeri her ne kadar ilçesinin insanları olarak ona gösteremsek de- Gazi Üniversitesi bünyesinde (Salim ULU) tarafından Kahramanmaraş Çağlancerit'te Aşık Ali âşıklık geleneğinin bir temsilcisi Ali Ataş'ın hayatı sanatı ve şiirleri adlı yüksek lisans tezi var. Kıymetinin yaşarken bilinmesi adına çalışmaların yapılması hususunda ve kendi sitesinin resmilesmesi adına çalışma yapılması önem arz etmektedir. Çağlancerit ağzı açısından şiirleri değerlidir. Çağlancerit ağzı hakkında yazılmış olan "Çağlancerit Ağzı: Ünlüler (Kahramanmaraş

Ağızları-III)"() adlı makalede "Çağlancerit, uzun yıllar bölgede hüküm süren Dulkadiroğlu Beyliği içinde yaşayan Bayat, Beğdili ve Avşar boylarından etkilenmekle birlikte Cerid aşiretinin yaşadığı bölge olarak bilinmektedir. Bölge ağzının oluşmasında bu boylar ve aşiretin tesiri olduğu açıktır." bilgisi yer almaktadır. Bu nedenle şiirlerinde ağız özelliklerini muhafaza eden Sayın Aşık Ali Ataş'ın arşivinin korunma altına alınması ve kaybolmaması adına öncelikle yetkililerin çalışma yapmasının önemli olduğunu düşünmekteyim.

Yüksek lisansımı bitirmiş ve bilim uzmanı ünvanı almış biri olarak ilçeme hizmet adına gerekli bilimsel çalışmaları yapmak üzere elimden geleni yapacağım. Ancak ağız çalışmalarını kayıt altına alma hususunda yazılımları etkin kullanabilmelerinden dolayı ilçemizin bilgisayar mühendislerinin; fonetik değerlendirme-ses analizi hususunda da kulak burun boğaz uzmanları ve odyologlarının da katkısı olursa ilçemiz ağzını kaybolmadan gelecek nesillere aktarmış olabileceğimizi düşünüyorum.

Ayrıca ileride yapılacak olan dil atlası çalışmalarında da bilim insanlarına kaynak da bırakılmış olacaktır. Aşık Ali Ataş başta olmak üzere ilçemizin kültürü ve diline katkı sağlayan değerlerin korunması demek

Zamanın ve teknolojinin küresel köy haline getirdiği ve saflığını, doğallığını giderek kaybettirdiği özümüzü korumak demek Biz insanlar elindekiler yitip gidince kıymet biliriz maalesef. Değerlerimizi yitirmeden sahip çıkalım. Saygılarımla...

İbrahim SAKAR Yazdı

Aşık Ali Ataş kimdir. Bir şair bir ozan bir yazardır çocukluğumda Âşık Ali ismini duyardım ama. Öyle bir sohbetimiz olmadı radyo tamircisi olduğu nu biliyordum o zaman benim küçük bir radyom vardı tamir için yanına uğramıştım radyo mu tamir eyledi hep uzak tan görürdüm bu kadar hoş sohbetli olduğunu bilmezdim.

Ben de çocukluk yıllarım da şiir yazmaya meraklıydım o zaman bir kaç şiir yazdım bir kaç şiir de asker de yazdım sonra şiir yazdığım defteri kaybettim şiir yazmaktan soğudum epey zaman ara verdim taaki 2016 kayseri de Askerlerimize bombalı saldırı olana kadar ondan sonra şiir yazmaya tekrar başladım.

Aşık Ali Ataş abimle bu vesileyle daha sık görüşür sohbet eder oldum bu sayede onu daha yakından daha iyi tanımaya başladım çok güzel şiirler yazıyor her konuda şiir yazabilen bir halk şairidir. Açık görüşlü tüm haksızlıkların karşısında duran doğruların yanında yer alan dürüst mert cana yakın hoş sohbetli bir halk ozanıdır çıkardığı tüm

kitaplarından bana hediye eyledi ben de zevk ile okuyorum. Faydalandım yazdığım şiirler de bana yardımcı olan iki kişi den biridir.

Şiir konusunda ne zaman zora düşsem akıl danıştığım yardım aldığım tek insandır benim çocukluk yıllarım da kendi yaptığı radyo vericisi ile yayınından hep onun türkülerin dinledim şimdi görüyorum ki

İmkânı olsa onun yapamayacağı hiç bir şey yok evet ben onu biraz geç tanıdım keşke daha önce tanısaydım Aşık Ali'yi ben onu tanıdığım için çok şanslıyım o yufka yürekli mert güzel gönüllü memleketini seven halkını seven kendi alanında uzman bir insan Rabbim ona sağlıklı hayırlı uzun ömürler versin inşallah...

Bilal ÖKSÜZCE Yazdı

Aşık Ali Ataş kimdir? Evet O bir deryadır, bir hazinedir, bir cevherdir desem abartmış olmayacağıma inanıyorum Neden mi? Onun elinden tutan, onu himaye eden, ona destek olan birilerinin olmadığı bir

Zamanda yokluklar içinde büyümüş, kendi yolunu kendisi çizmiş, kendi hedefleri doğrultusunda tek başına hareket etmiş, Başarılamazları başarmış, olmazları öldürmüş, İnsanları sevmiş, saymış onlara hep faydalı olmaya çalışmış, kendini insanlığa adanmış, eserler hazırlamış, eserler vermiş, geçmişini kaydedip gelecek Nesillere ışık tutmuş, düşüncelerini şiirlerle etkileyici bir şekilde aktarmış, Yaşadıkça yazmış, yazdıkça yazmış, bilimle sanatla uğraşmış hep çalışmış, hep başarmış, insanlara karşı

Hep hoşgörölü olmuş kimseyi aşağılamamış, küçükle küçük büyükle büyük olmak suretiyle büyüklüğünü göstermiştir. Saygı görmüş sevgi görmüş, hürmet görmüş dostlarıyla dostluğunu ilmek ilmek örmüş kabahatleri affetmiş son derece hoşgörölü bir kimsedir, adından o kadar söz ettirmiş ki Çağlayancerit denildiğinde akıllara ilk gelen Aşık Ali Ataş ismi olmuştur. Evet Aşık Ali Ataş namı diğer Ataş Ali, Ateş gibi olup ismiyle müsemma bir zattır...

Hatice ŞİŞMAN Yazdı

Tanınmış bilinmiş bir aile ferdi olup hoşuna giderse hemen o an ilham gelir kalemine döker. O an şiir yazar her insan yapamaz uygun ve rencide etmeden o güzel kalemine döktüğü yazılarını okuruz doğal şivesini bile şiirinde değiştirmeden yazar bunu yaptığı için takdir ediyorum teşekkürler yıllardır yaptığı işini sormakta böyle bir karaktere yakışır halkını seven bir abimizdir Aşık Ali saygılar...

Mustafa GÜLER Yazdı (komser)

Aşık Ali ATAŞ...80' ler öncesi. Ardiç ve Kamalak kokuları Engizek ve Kekliceğ dağlarının üstünden eserek vadiye doğru iner,

Ceviz kokularıyla harman olur, ciğerlerimize can olurdu. Siyah beyaz fotoğraflarıyla anılarımızı paylaştık onunla. Kendi yaptığı radyo vericisinden türkülerini dinledik.

Çağlayancerit'i hem resmetti, hem de söyledi ve şiirleriyle anlattı bizlere. İçimizden biri Ali Abi Cerit sevdalısı Tarafsızca bizlere taraf oldu. Yollarımızda yolcu, Akşamlarımız da ışık oldu. Sen bizi anladın, anlattın.

Sözümüz Söz! Bizlerde seni anladık! Anlatacağız, Ozanım!. Ardiç kadar sağlam, ceviz kokan büyük insan! Sevgilerimizle daima saygıyla Yaşayacaksın! Aşık Ali...

Salman KEKİL Yazdı (besi)

Anadolu topraklarının bağrında her zorluğa sabırla katlanmış hayallerinin peşinden yılmadan koşmuş imkânı yokken imkânsızlıkları başarmış halk ozanı Aşık Ali halk şairi oluşundan olsa gerek toplumu iyiliğe barışa ve başarıya yönlendirmeye çalışan bu yönde topluma yön veren yanlışa yanlış doğruya doğru diye bilen gelmiş geçmiş en

nadir kişilerden biridir. Ali abiği anlatmaya yaşıım müsait olmasa da büyüklerimizden duyduklarımın yola çıkarak kendisinin sosyal medyada yazdıklarına göre

Eli kalem tutan biri olmasam da dilimin döndüğünce Ali abiği anlatmaya çalışacağım Ali abi bir kalem bir defterle on yaşıında ilkokula başlar. Ali abimiz okulda kafası çalışan bir öğrenciymiş kırılan sıralar sandalyeleri tamir edermiş kırılan camları takarmış. Anlattığına göre ilkokul dördüncü sınıfta şiir yazmaya başlamış.

O tarihlerde köye kitap satanlar gelirmiş Ali'nin kitap okuma merakını bilen bir yaşlı Ali bana baba de istediğın kitapları alayım der. Ali tereddüt etmeden adama baba der. Yaşlı adam Ali'ye dört tane kitap alır sevinerek eve gelir babası evde kur-anı Kerim okuyor Ali'ye nerden aldın o kitapları der Ali filan amcaya baba dedim o aldı deyince baba çıldırır kitapları ateşe atar yakar. Ali ağlayarak Hacı dayısına gider dayısında birkaç kitap alır dayısıyla eve gelir. Ali'nin elinde kitapları gören babası bu defa kime baba dedin der. Dayısı enişte kimseye baba demedi kitapları ben verdim okusun sonra alırım der. Zaman gelir okul biter.

Ali'yi bu defada fotoğrafçılık merakı sarar. Bir fotoğraf makinası alır 1960 karda köyün dört tarafını fotoğraflar köyün ileri gelen yaşlıları bir araya getirir onları resimler Ali abimiz bir fotoğraf arşivcisidir o tarihi resimleri rahmetli olmuş o yaşlı dedelerin resimlerini kendi sayfalarında izliyoruz.

Ali abiği bu defada Saz çalma merakı sarar teneke kutusundan bir saz yapar Saz çalmayı kısa zamanda öğrenir. Gider yeni bir saz alır düğünlerde festivallerde çalar söyler çok güzel doğaçlamalar yapar. Halk bu defa Aşık Ali demeye başlar. Babası biraz sofuymuş Aşık Ali'nin saz çalmasını istemeyerek sazı duvara vurup kırmış babasına küserek evinden ve köyünden kaçmış. Bir kaç yıl gurbetlerde bir gün aç bir gün tok hanlarda yatarak gününü gün etmiştir. Birçok il ilçe köy gezmiş. Tekrar köyüne döndüğünde

Aşık Ali işsizdir Çukurova'larda çapa vurur pamuk toplar el işçiliği yapar. Velhasıl yapmadığı iş kalmamış Aşık Ali köyünde her icadın öncüsüdür.

Elektrik ve su tesisatçılığı yaptığını düğünlerde kamera çektiğini çok iyi biliyorum. Köye jeneratör ve televizyonu getiren ilk insandır. Televizyon anteniyle yüksek tepelerde yayın aradığını çok iyi biliyorum.

Daha köyde elektrik yokken dergiler okuyarak radyo tamirciliğini öğrenir. Yeni radyolar imal eder dahası köyüne bir radyo vericisi yapıp radyo yayını yaptığını radyosunda çalıp söylemelerini halka dinleten adamdır Aşık Ali. Çok iyi bir ustadır her yaptığı işte halktan takdir almış birisidir.

Radyo televizyon tamirciliğini kendi kendine öğrenen Aşık Ali Elektrik geldiğinde radyo televizyon tamirciliği yaparak geçimini sağlamıştır. Gençliğinde her toplumda bulunan düğünlerde bayramlarda festivallerde fotoğraf ve kamera çekimi yaparak halkla iç içe olan Aşık Ali şimdilerde odasına çekilmiş şiirler ve makaleler yazmaya devam ediyor. Toplumlara girmiyor sokaklarda gezmiyor içine kapanmış çok duygusallaşmış olumsuz bir haber dinlese dokunsanız ağlar hale gelmiştir.

Aşık Ali. Çok güçlü kalemı keskin bir şairimizdir. Aşık Ali'yi aylarca anlatsak bitmez onun yaşadıklarını tamı tamına yazsak sayfalar yetmez. Son yıllarda 13 tane şiir kitabı yazmış 11 tanesi basılmış iki tanesinin de basıma hazır olduğunu söyler ayrıca 1 tane Çağlayancerit ile ilgili (Ceritname) ismiyle bir kitap daha yazmış 2004 yılında emekli olmuş ilçesinde ikamet etmektedir. Şiir ve makaleler yazmaya devam ediyor. Yüce Rabbimden kendisine uzun ömürler sağlıklı günler diliyorum...

Ömer TÜKEL Yazdı

Ali çocuk iken babam rahmetlinin talebesi imiş suçlarımı hocama haber veriyor diyerek Elham cüzünün köşelerinde ki kuş resimlerini kesip yiyendir Aşık Ali. Rahmetli babamı kuşsuz bırakan zeki ve çalışkan şimdilerde büyük bir şair büyük bir ozandır. Aşık Ali yaşıın ömrün uzun ve bahtiyar olası can abimiz...

İsmail ŞAHAN Yazdı

Aşık Ali özet olarak mütevacı ve saygın kişiliğı ile Çağlayancerit in tarihidir aslın da, çocukla çocuk büyük ile büyük bir o kadar da resmi bir değerdir. Çağlayancerit'in şivesini olduğı gibi konuşan şiirleri ile kaleme alan girdiğı ortamlara tam anlamıyla ayak uyduran ve özellikle sosyal medya da bile yorum yaparken kelimelerini altın harfler ile süsleyerek kimseyi üzmeyen büyük bir hazinedir.

Aşık Ali (saygılar koca çınar)...

Börklü VEYSEL Yazdı

Çağlayancerit'i tanıtan eskiden beri Çağlayancerit'e gelmiş geçmiş öğretmen sağlıkçı herkesin tanıdığı ilk adres ilk insanlardan biridir misafir sahibi Aşık Ali. Olabildiğince iyi yürekli herkesi me hitap eden Çağlayancerit'te yetişmiş değerli insanlardan birisidir Ali abimiz Allah sağlıklı uzun ömürler versin...

Abidin DEMİR Yazdı (imam)

Aşık Ali Çağlayancerit in derdiyle dertlenen bildiğı doğruyu gördüğü yanlış cesurca şiirleriyle yazılarıyla dile getiren Çağlayancerit in konuşan dili ve vatandaşın tercümanı olarak bildiğimiz saygıdeğer bir abimiz Allah hayırlı uzun ömürler versin ona...

Bilal YEŞİLYURT Yazdı

Aşık Ali Ataş abim gerçek bir söz yazarıdır. Yiğidi öldür hakkını inkâr etme demiş atalarımız. Şahsen tanımıyorum amma yazdığı şiirlerle bizlere önderlik yapan şiirlerinden ilham aldığımız örnek bir kişiliğe sahip şair ve yazardır. Aşık Ali saygılarımla...

-----SON-----

Ali Ataş

Aşık Ali'nin Dilinden

ÂŞIK ALİ'NİN DİLİNDEN Ç.CERİT

Cerit... Oğuz'un cesur, kahraman ve yürekli evladı, Cesaretin ve yiğitliğin bir değer olduğu zamanların insanı... Politikanın, hilebazlığın, zulmün ve zalimliğin bir kenara savurup attığı ceddin, atam... Ve Cerit'in harman olduğu Çağlayancerit, baba yurdum... Ta Orta Asya'dan bu yana içinden ölümsüz ozanlar çıkartan Cerit'in son dönem ozanlarından Aşık Ali Ataş. O, sazı ve de sözü ile Cerit'in ve de Çağlayancerit'inin acılarını, dertlerini dile getirir hep

"Sahipsiz kalmıştır kimsesi yoktur,
Kırıktır kanadı kolu Cerit'in.
Arazisi dağlık nüfusu çoktur,
Adana'ya düşer yolu Cerit'in."

Adana Çağlayancerit'inin ekmek kapısıdır. Ozanımız yüksünmeden dile verir bu gerçeği:

"Yiğidi çok güreş tutar merdimiz,
Adana'dan geçiniriz hepimiz,
Büyüklerle iletilmez derdimiz,
Arkasında yoktur dayı Cerit'in."

Âşık Ali'nin sazı Çağlayancerit'in güzelliklerini de dile getirir elbet:

"Bir gün yolun düşüp gelersen şayet,
Çağlayancerit'i gezmeden gitme,
Cevizin sorarsan bir başka lezzet,
Tarhana firiğın yemeden gitme."

Hiçbir kuloğluna değmez nazarı,
Vardır iş yerimiz birkaç hızarı,
Cuma günü kuruluyor pazarı,
Bir kez alış veriş etmeden gitme."

Sazı ve sözü ile Cerit'in sesi olan Âşık Ali bilgisayar ve internet ile tanıştıktan sonra daha farklı bir alanda Cerit'i tanıtmaya başlar. Kendi adına hazırladığı Web sitesindedir artık.

Bir arzusu da şiirlerinin kitaplaşmış halini görmek

Cerit sevdalısı ozanımızın ilk şiir kitabının ismi de tabii ki "Çağlayancerit". Bu güzel eserin takdim yazısını yazmak ise bana nasip oldu. Eser Ukde Kitaplığının 97. kitabı olarak neşredilmişti 2011 Ekim'inde. O takdim yazısında da belirttiğim gibi yıllar önce aile köklerimi araştırmak, Cerit Türkmenlerinin tarihini ve Çağlayancerit'in öyküsünü kaleme almak için yaptığım çalışmalar esnasında tanımıştım kendisini. Aslında çocukluk yıllarımdan da az kıt hatırlıyordum. O yıllarda masa başında radyo ve televizyon tamir ederken görmüşlüğü vardı. Yüzlerce yıllık kültür değerlerini yaşatmaya çalışan Cerit'li şehre uzak olmanın da verdiği plumsuzluklarla zamanın çok, çok gerisinde kalmış kocaman bir köydü o yıllarda. Aşık Ali Ataş'ın şiirleri, siyasetin gereği ile birleşince kısa zamanda adı ilçe oldu. Adı ilçe de olsa dağların ardında kocaman bir Oğuz Türkmen köyü olarak duruyor orada. Eline ve yüreğine sağlık ozanım... Kucak dolusu sevgi ve saygılar sana...

Araştırmacı Yazar Serdar YAKAR

Ali Ataş

Bir Memeleketi Sevmek/9

BİR MEMLEKETİ SEVMEK /9

Yollardan, yolların ucunda yolcu karşılayan, uğurlayanlardan bahsetmiştik ve yazımızı da hem yurdumuzda hem de yurt dışında şiirleri ile türküleri ile tanınan Aşık Veysel'in Uzun İnce Bir Yoldayım şiiri ile sonlandırmıştık. Aşık Veysel memleketinde çocukken geçirmiş olduğu hastalık ve kazalar neticesinde kaybettiği görme yetisi sonucunda eğitim alamamış ve babasının sayesinde saz çalmayı öğrenip günümüzde de hepimizin dilinde olan şiirlerini söylemiştir. Aşık Veysel'i Sivas Milli Eğitim Müdürü Ahmet Kutsi Tecer ile tanışması hayatının dönüm noktasına getirmiş ve ünlendirmiştir.

Kalem, girizgâhı yaptın kimden bahsedeceğinin ipucunu verdin getir bakalım bakalım sözü bu yazının güzel insanına dedi ve ekledi Aşık Veysel'in elinden tutulduğu gibi elinden tutulsa, değerinin bilinmesi için hayatımızdan gitmesi beklenmese dediğin ilçemizin yaşayan insan hazinesi sıfatını hak eden Aşık Ali Ataş'ı yazmaya başla diye. Çünkü memleketini sevmekle değil memleketinin Aşık'ı olmakla da hep gönlümüzde yeri olan ve olacak olan bir isimdir Aşık Ali Ataş.

Yaşayan insan hazinesi diyorum çünkü gerek ilçemizin sözlü kültürünü gerek gelmiş, geçmiş ve gelecek olan insanların, ilçemizin en eski hallerinin fotoğraflarını da arşivleyerek kayıt altına alması ve gerekse şiirleri ile Çağlayancerit'e büyük katkıları olan değerli bir isim. Kimsenin aklına gelmezdi belki ama ilk onun aklına geldi ilçemizi tanıtan bir internet sitesi oluşturmak. Şiirleri, kitapları olmasaydı dahi sadece yapmış olduğu bu internet sitesi hizmeti ile de bir memleketi sevmek / bir memlekete âşık olmak konusu açıldığında ilk onun adını verebiliriz.

Kimseye nasip olmayacak bir yeteneğin ilçemizde yaşıyor olması ve ilçemizin sesini duyurma noktasında çok hizmeti olması ilçemiz için Allah vergisi desek hata etmiş olmayız. Teknolojinin günümüzdeki gibi gelişmediği, fotoğrafın belli başlı insanların elinde olduğu ilçemizin imkânsızlıkları döneminde memleketini geleceğe taşımak adına taşından toprağına, caddesinden sokağına, ağacından çiçeğine, evinden camisine, dirisinden ölüsüne, mecnunundan engellisine fotoğraflaması; kelimesinden cümlesine kayıt altına alması ile ilçemizin geçmişini geleceğe taşımaktadır ve bu büyük bir hizmettir. "Bunu sevmesini bilenden başka kimse yapamaz, helal olsun!" diyenleriniz oldu yazıyı okurken kalem fısıldadı kulağıma. Haklısınız bu hizmeti gönüllü olarak, hiçbir çıkar gözetmeksizin yapabilmek için büyük bir memleket sevgisi ve aşkı olması lazım insanın özünde.

Bu yeteneğinin, sevgisinin, aşkının hakkını her ne kadar ilçe olarak biz verememiş olsak da Gazi Üniversitesi bünyesinde Saim Ulu "Kahramanmaraş Çağlayancerit'te Aşıklık Geleneğinin Bir Temsilcisi Ali Ataş'ın Hayatı, Sanatı ve Şiirleri" adlı yüksek lisans tezi ile Aşık Ali Ataş'ı akademik literatürde kayıt altına almıştır. Hatta daha evvelinde de Yaşar Alparslan ve Serdar Yakar'ın Maraş Meşhurları adlı kitabında da adına yer verilmiştir.

Kendi imkânları ile sadece kitaptan okuyarak öğrendiği radyo ve televizyon tamirciliği gibi kendi imkanları ile çıkarmış olduğu birçok şiir kitabı ile ilçemizin dilini, edebiyatını, kültürünü, insanını şiirleri ile ölümsüzleştiriyor. Divan şairi Hayalî'nin "Ol mâhîler ki deryâ içredir deryâyı bilmezler." dizesi bizim Aşık Ali Ataş'ın kıymetini bilmememizi çok güzel özetliyor. Geç olsun da güç olmasın diyerek sayın yetkililerden Aşık Ali Ataş'ın emeklerinin karşılığında hak ettiği saygı ve değerinin bilinmesini beklediğimizi belirtmek istiyorum. Çünkü zamanın acı yeli, teknoloji ile birleşip değerlerimizi, güzelliklerimizi, ilçemizin kendi halinde bir ilçe olmasını, özünü, cevherini korumasını çer çöp ediyor.

Samimiyeti ile, bozulmamış dili ile, gelenek ve görenekleri ile şahsına münhasır insanları ile düğünlerinde çekilen tek halka halaylarının vermiş olduğu birlik ve beraberlik mesajı ile, bozulmamış doğası ile ilçemiz güzide bir ilçe. Güzide ilçemizin bu

güzide halk ozanı için ne yapabilir diye düşünenenler elbette olacaktır, olmuştur. Öncelikle halini hatrını sormakla işe başlanabilir, sonrasında Türk Dili ve Edebiyatı ve Türkçe dersleri bünyesinde sınıflara konuk olarak almak ne hoş olurdu. Türk Dili ve Edebiyatı dersinin

Halk Edebiyatı ve Âşık Edebiyatı konularında kendisini sınıfa çağırarak eğitimde kullanılan yakından uzağa ilkesi ve yaşantı yoluyla öğrenme için ne de güzel olurdu. Okullara çağırılıp "Bakın, ilçemizin böyle bir yeteneği var çocuklar, gönüllü olarak hizmet ediyor ilçemize; yazdıkları ile söyledikleri ile arşivi ile..." diyerek memleketlerini sevmek noktasında ilçemizin yetişmekte olan güzel çocuklarına örnek gösterilebilir. Yaşarken kıymetini bilelim sevgili okurlar ilçemizdeki değerlerin. Ölüm âni, insanlar fani. Sözü uzatma da bir Âşık Âli Ataş dörtlüğü ile bitir dedi kalem.

·
Bu Cerit kimseye kalmaz
Gidenlerin yeri dolmaz
Gitmeyince belli olmaz
Ben gidersem anlarsınız.

İlçemizin tüm değerlerinin kıymetini gitmeden anlamak dileğiyle. Selametle sevgili okurlar

#Tuğba #Yalınkat #Kumru.

Ali Ataş

Cerit Ağzı Beddualar

CERİT AĞZI BEDDUALAR

(A)

Adın batsın Adın Bata
Adın kara yerlerden gele
Allah seni perişan etsin
Allah gönendirmesin
Allah sana çektirsin
Allah'ından bul emi
Allah belanı versin
Allah seni yok etsin
Allah seni kahretsin
Allah nasıl bilirse öyle etsin
Allah hayrını göstermesin
Allah ağmalar olasin
Ağzından kanlar gelsin
Allah seni süründürsün
Alkanlara boyanasın
Ağarın akıbetin gelmesin
Ağmalar olasin
Ağzın burnun huşlasın
Ağzında dilin lal olsun
Ağu'lar içesin
Ağzıyın tadı kaçsın
Ağıtların kesilmesin
Aletlerin içine düşe
Alkanlara boyan
Ayakların kırıla
Apantisler olasin
Aralarda kalasin

(B)

Bacanda baykuşlar ötsün
Bakan gözün bakmaz ola
Başından dert eksik olmasın
Başların kopsun
Boynun altında kalsın.
Boynun kopsun
Burnundan gelsin
Burnundan fitil fitil gelsin
Boyuna boz ipler ölçüle
Boyun posun devrile
Boyu devrilsin
Boğaz yaralarından git
Bizi unutturacak bela versin
Bel fitiği olasin
Belasız günün geçmesin
Bellerin kırılsın

(C)

Canının hayriciğini görmiyesice
C anın cehenneme
Canıyın hayrın görme

Canların çıksın
Ciğerlerin yansın
Cesedin poşetlerde gelsin
Cehennemde yanasın
Ciğerin ağzında gelsin
Cigerlerini yiyessin

(Ç)
Çaresi kalasın
Çaresiz dertlere düşesin
Çocuğuyun hayrın görmeyessin
Çenen çekilsin
Çiviler çakılsın
Çenen bağlansın
Çerler alasıca

(D)
Darağacına gidesin
Dalların ayrılsın
Dalın bedeninden ayrıla
Dehatin kesilsin
Dengeni yitiresin
Dermanların kesilsin
Dertlerin artsın
Defterlerin dürülsün
Defterin solundan verisin
Derdine derman bulunmasın
Dilin dışın yansın
Dizin dizin sürünesin
Dillerin bağlansın
Dilini böyüler soksun
Dilini eşek arısı soksun
Dillerin örs olsun
Dişlerin kitlensin
Dillerin dönmez olsun
Dişlerin dökülsün
Deha tin dermanın kesilsin

(E)
Ekmek atlı, sen yaya gidesin
Evinde baykuşlar ötsün
Evine ataşlar düşsün
Evin başına yıkılsın
Eyvah ettiğimi buldum diyesin
Ettiğin yanına kalmasın
Ettiğini bulasın
Etlerin dökülsün
Etin kemiğinden ayrılsın
Elin ayağın kırılsın
Elin ayağın top olsun
El içinde rezil olasın
El içinde davulun çalınsın

Ellik geavırı seni
Elin eteğin kesilsin
Ellerin çonnar olsun
Elin ayağın tutmaz olsun

(F)
Fıtıklar olasın
Fırıldak seni
Fatihaların okunsun
Felek vursun
Felaketlere uğrayasın

(G)
Galıbiyın hayrını görme
Gebe kalamayasın
Geberesi cem
Gıyım gıyım gıyıl原因
Gıranlar gıyulsun
Gıran gıresiceler
Gözüne dizine dursun
Gözlerin ağma olsun
Gövdelerin çürüsün
Gözlerin çıksın
Gözüyün feri kesilsin
Gözüne perdeler ene
Gözlerin eline gele
Gözlerin kör olsun

(H)
Hallaç pamuğu gibi atılasın
Hakaretlere uğrayasın
Hak gelsin hakkından
Hastalıklardan kurtulmayasın
Hayatın felç olsun
Hayatın sönsün
Hayvah diyesin
Harmanların yansın
Her parçan biyerde kalsın
Hanan yıkılsın
Hanene ataşlar düşe
Hanan inlesin
Hasret kalasın

(I/İ)
İlık ılık kanın aksın
İki elin yanına dökülsün
İki gözün önüne aksın
İki gözün eline gelsin
İki gözüne ağma rnsin
İnin pinin dağalsın
İçine sinmesin
İçinden dertler versin

İçine sızılar girsin

(K)

Kanserler olasın
Karartın ortadan kalksın
Kara haberlerin gelsin
Kara yerlere giresin
Kanlar kusasin
Kafaların kopsun
kolların yanına dökülsün
Kulağına kurşun aksın
Kefen paran olsun
Köpek seni
Kel pezevek
Kediler gibi miyavla

(L)

Lal olasın
Lahtın bulunmasın
Lanetler olsun
Lime lime olasın

(M)

Malların talan olsun
Malın başına çalınsın
Maliyin hayrını görme
Maliyin canıyın hayrını görme
Malını it yesin,bedenini bit yesin
Mermer meliyesin
Melül kalasın
Melül melül bakasın
Melun seni
Mırazlar bulmayasın
Mırazın gözünde kalsın

(N)

Nana muhtaç olasın
Nanın kesilain

(O/Ö)

Ocağıın sönsün
Ocağıın yıkılsın
Ocağıında baykuş ötsün
Ortalarda kalasın
Oran buran ağrısın
Ortadan karanlığın kalksın
Ölümü göresin
Ölün çıksın.
Ölülerin dağlarda kalsın
Ölün dağlardan gelisin
Ölünü kurtlar kuşlar yesin
Ölücüğün yunsun

Ömrün kesilsin.
Ömrün tükensin.
Ödün ağzına gele
Ödün kopsun

(P)

Parça parça olasın
Parçaların gelsin

(R)

Rahatların kaçsın
Rahat gün görmeyesin
Rahle başında ölesin
Rahatsızlıkların bitmesin
Rahat ekmek yeme

(S/Ş)

Sabaha çıkmayasın,
Sancılara yakanlasın
Soykalarından çıksın
Soğuk soğuk terin aksın
Soytarı seni
Soyun sopun kesilsin
Soyun tükensin
Soysuz herif seni
Südüklüğün tutulsun
Sürüm sürüm sürünesin
Şaptalar gibi devrilesin
Şafağın kapansın
Şafağın çekilsin
Şafağın kesile
Şah damarından vurulasın
Şarzın kesilsin
Şah damarın tıkansın

(T)

Tanrı canını alsın
Tahtın tacın yıkılsın
Takatın kesilsin
Tahtalar gibi olasın
Tekerler altında kalasın
Teneşirlerde yunasın
Tenin dökülsün
Töremiyesin
Trafik kazasından gidesin

(U/Ü)

Uyuz'lar olasın
Uyuz herif
Uyuşuk
Ucu yanık mektubun gelsin
Uçaklardan düşesin

Ufkun kesilsin

(V)

Vaadler bulamayasın
Veledizine
Velet tohumu

(Y)

Yanın yere gelsin
Yaşın tükensin.
Yağlı kurşunlardan gidesin
Yaşına doymayasın
Yaşın kesilsin
Yaşamayasıca
Yaşı başı kesilesice
Yan ağrılarından gidesin
Yiğit yanların yere gelsin
Yediğn lokma gözüne dizine dursun
Yetmiyesice
Yezit seni
Yiğit yanın yere gelsin.

(Z)

Zıkımın dibini ye
Zerzambıl olasın
Zehirler yiyessin
Zelil kalasın
Zekâlarını yitir
Zebani adam
Zıkımlar olsun
Zıkımlan

Âşık Ali Ataş

Ali Ataş

Cerit Lehçeli Sözler Ve Anlamı

Cerit Lehçeli Sözler ÇAĞLAYAN CERİT LEHÇELİ SÖZLER SÖZCÜKLER VE ANLAMI

(A)	
Acar	Yeni
Ağal	Davar Sürüsünün yattığı yer
Alaf	Yüksek Yanan Ateş
Atlambaç	Suda üzerine basılan taşlar
Ağartı	Süt, yoğurt, ayran,
Aha gedi yok	Hemen Acele gidiyoruz
Ahmak	Aklı yetmeyen akılsız
Ahır	Sığırların yattığı yer
Ananmak	Sırtüstü sağa sola dönmek
Ansızca	Aniden
Angit	Biçare
Asbap	Elbise, çamaşır
Ahrap	Akrep
Arı	Tertemiz
Artmak	Kıl çuval
Ari	Eğri
Armıd	Armut
Alma	Elma
Alaana	Herkese hepsine
Alen	Bekleyin
Alengirli	Karışık
Aynı	İkiz eşi
Armit	Armut
Azzık	Nevale
Aaaz	Yeni doğurmuş inek sütü
Apırcın	Birden bire telaşlanmak
Abab	Elbise Giyisi
Aş	Pilav
Aşılak	Bir tür armut, çeşidi
Avurt	Ağız içi
Avrat	Ev hanımı
Arkanı unutma	Gecikme tez gel
Arisili	Tertemiz olmuş
Ayakyolu	İdrara Çıkma
Aynışa	Ayşe
Ayşe	Eşe

(B)	
Baldırcan	Patlıcan
Babal	Vebal
Babiç	Terlik Ayağa giyilir
Bastık	Pekmezden yapılan bir tatlı çeşidi
Baran	Sıralı dikilmiş üzüm bağı
Batkıncı	Zarar eden
Bakraç	Boş kova
Bacanak	Baldız

Baran	Bir hizada dikilmiş üzüm tiyekleri
Bannak	Parmak
Bayır	Kitir topraklı yer
Batman	Üç kiloğram ağırlığında
Bandıkdım	Susadım
Bazlama	Kalın ekmek
Başı bağı	Nişanlı lı kız
Başşak	Pamuk tarlasımda ikinci kırım
Başı büyük	Kertenkele
Baymak	Beceriksiz
Batman	Bir ölçü aleti
Bayak	Az önce
Baytar	Veteriner hekim
Bari	Keşke
Bacı	Abla
Baht	Kader
Bıldır	Geçen yıl
Bibi	Hala
Billim	Çokbilmiş
Biz	Köşker aleti
Biyoz	Bu kez
Belemek	Bebekleri beşiğine yatırmak
Bezenek	Birilerini kızdırmak
Betsindim	Tiksindim anlamında
Bestil	Pekmezden yapılan tatlı
Bel	Bir nevi demir kürek
Bizir	Soğan tohumu
Bider	Tarlaya ekilecek tohum
Bilo	Bekir, Bilal isim
Bihçı	Testere
Biradi	Paniklemek acele etmek
Bıldır	Geçen yıl
Buslu	Havaların sisli olması
Buza	İnek yavrusu
Buvahıt	Bu vakit
Buza	Yeni doğmuş inek yavrusu
Bük	Dere kenarları Çalılık
Boyunduruk	Öküzlerin boynuna takılan
Boyras	Poyraz
Boortlen	Böğürtlen
Buaz	Bu defa bu sefer
Bor	Sürülmemiş tarla
Buğanak	Geçici Serpintili yağmur
Bulamaç	Pekmezden yapılan bir tatlı türü
Bonek	Bir akarsu önüne yapılan ufak göl
Boon	Bu gün
Bağazın olsun	Afiyet Olsun
Börtleme	Yemeğin haşlanması
Börk	Ahşap evlerde direk üzerine konulan

(C)

Caa

Örgü örmeye yarayan çelik tel

Cakkavı	Gevezelik yapan
Cangama	Gürültü çıkarmak
Cehez	Çehiz
Ceylan	Elektrik
Cardın	Büyük fare
Celfin	Ceflin
Cereme	Zarar ziyan Ceza ödeme
Ceviz	Göz
Cııldak	Islanmak
Cırcır	Fermuar
Cezgele	Tahtadan yapılan 4 kollu
Cor	Laf
Cip fazla	Çok fazla
Cuvara	Sigara
Culuk	Hindi
Cücük	Serçe
Cürüt	Bahar aylarında öten böcek
Cırındırık	Etin işe yaramazı
Cımaladı	Tırmaladı
Cılgı	Dağ yamaçlarında patika yol
Cıddıl	Tahtanın dış kısmı
Cıvık aş	Duru pişirilmiş pilav
Cılbak	Çıplak
Cıncık	Cam Şişe
Cıllavık	Kanatlı ağustos böceği
Cici	Yaşlı teyzelere denir

(Ç)

Çalkama	İçerisine Su katılan ayran
Çomça	Ağaç kaşığının büyüğü
Çalkalama	Kıvrarak oynama
Çalgam	Şalgam
Çarkıt	Bozulan bir alet
Çaydannık	Çaydanlık
Çangal	Loğ çekme aleti
Çağal	Ufak taş yığını
Çaala	Badem
Çalı	Dalı dökülmüş
Çardak	Ahşap balkon
Çarkıt	Bozuk
Çanak	Ağaçtan oyulan
Çalma	Kadın başlığında kullanılan bir takı
Çarık	Taze deriden yapılan kışlık
Çalgın	Coşkulu anlamında
Çapıt	Eskimiş yıpranmış bez parçası
Çalli	Erkeklerin oynadığı üçayaklı çubuk
Çavdar	Bir buğday cinsi
Çul	Kıldan yapılan bir sergilik
Çöpür	Keçi kılının işe yaramayanı
Çeralası	Bir beddua çeşidi
Çem	Sık çayır
Çebiş	Doğurmamış keçi

Çekecek	Havuç elma ufalayıcısı bir alet
Çimmek	Banyo yapmak
Çelik	Tahıl ölçme külek
Çimdik	Bir kişinin elle etini sıkmak
Çifte	İki gözlü av tüfeği
Çıkırık	İp bükmeye yarayan bir alet
Çitanak	Dalda bitişik iki ceviz ve meyve
Çıpkı	Uzun ağaç parçası
Çırpamak	Meyveli ağacı dalından dökmek
Çıtırık	Çetin
Çitanak	Bitişik büyümüş ceviz meyve türü
Çirtik	Üzüm salkımının küçüğü
Çimdik	Banyo yapma
Çorak olmuş	Tuzlu olmuş
Çor	Öksürük
Çömelmek	Dizleri bükerek bekleme
Çöğdürdü	İşedi anlamında
Çölpeşik	Karmakarışık
Çevirme	Bahçe kenarlarına yapılan siyeç
Çüklük	Bebeklerin altına konan naylon

(D)

Dam	Ahşap ev
Darmen	Değirmen
Darak	Tarak
Daban	Tek katlı ev
Daalmı?	Değimli?
Damasımak	Beğenmektir
Dağarcık	Kuzu derisi
Darbız	Ekime hazırlanan sulanmış tarla
Dabaz	Vücut'ta görülen kabarıklar
Dahra	Bağ budamaya yarayan kesici
Daze	Teyze
Dunna	Çıkıntı
Delanni	Delikanlı
Debelenmek	Birden bire kalkmak
Demin	Az önce
Deri	Perşembe
De hele	Ne söyleyeceksen söyle
Derdi çattı	Hava'nın bulutla kaplanması
Depik atma	Tekme atma
Devlisi gün	Dün
Duşandırık	Öküzlerin ağızına takılır
Duşlamıya	Sen seni yorma
Duluk	Evin bir Kenarı
Dulda	Rüzgâra karşı korunak
Dutacak	ipli iki bez parçası
Duudü	Balta ve keserin ters yönü
Düve	Doğurmamış küçük inek
Düven	Dükkân
Dürme	Tuzlanarak güneşte kurutulmuş et
Dışlığım gelmedi	Vakit geçmiyor

Dıkız	Yaş tarla ve çok dolu
Dibek	Ağaçtan oyulmuş çanak
Dil	Kapı anahtarı
Dinel	Ayak'ta dur
Dirgen	Sap saçma aleti
Dikeç	Kazık çeşidi
Dolama	Kadınların giydiği etek türü
Doğrambaç	Ayrana yoğurda ekmek ufalama
Dolambaç	Yolun uzaklığı
Don yumak	Çamaşır yıkamak
Döl	Erkek çocuklar
Dönek	Tarla başı dönüşü
Dölek	Düz ve geniş arazi

(E)

Ede	Abi
Ebe	Nine
Endeze	El aletleri
Evlek	Ekin ekerken belirlenir
Eşiklik	Kapı girişleri
Elenti	Buğdayın en ufağı
Eba bila	Küçük bir uğur böceği
Eğri büğrü	Virajlı patika yol
Ebabila	Uğur böceği
Evraaç	Ekmek pişirme tahtası
Ehliz	Sessiz
Esik	Çukur
Essahmı	Gerçekmi
Ekece	Çok havalı biri
Eşsek	Merkep,
Ekşili aş	Tamtum aş. Domatesli salçalı pilav
Elleham	Herhalde
Ellik	Ekin biçerken parmaklara takılır
Emmi	Amca
Evlik	Zahire konulan bölüm

(F)

Fingirdemek	Yerinde duramamak
Fasıla	Fasulye
Farç	Üzüm tepelenen yer
Fadıma	Fatma
Fatık	Fatma
Fatey	Fatma
Fato	Fatma
Fırıldak	Üçkâğıtçı
Fıstan	Uzun etekli bayan elbisesi
Fıstan	Bir kadın elbisesi
Firengi	(Kilit çeşidi) Hastalık adı
Fişne	Vişne
Firez	Ekini biçilmiş buğday tarlası
Firik	Hafif kurumuş tarhana

(G)	
Galli	Sincap
Garık	Sebze dikimi için hazır çukur
Gamga	Ucu sivri çöp
Garman hort	Birbirine karışmış
Galan	Tamam bundan sonra
Gasnak	Kalbur için yuka tahta
Gameti bükük	Beli bükülmüş
Gamaş	Sık oturmak
Gayde	Şarkı ve türkülerde makam
Gayım	Sağlam
Gazi	Bir takıntı türü
Gullap	Kapı menteşesi
Gucaklık	Kiler
Gurk	Ceviz fidanı olan yer
Gulaasma	Boş ver
Gurk yayma	Tavuk yavruları
Gurbanım Size	Seni yaratana gurbanım
Guz	Güneş görmeyen dağ yamacı
Gufa	Büyük üzüm sepeti
Gubar	Suyu olmayan sulanmayan tarla
Guzlacı	Gebe
Gunna	Ocağın bir köşesine denir
Gundak	Silahın ağaç kısmına yapılan
Guzlamak	Doğurmak
Ger	Cevizin ilk dış kabuğu
Geradi	Gerekti
Gedik	Küçük Tepe
Gem	Buğday sapın ezen alet
Gişi	Kadının kocasına seslenişi
Gicişme	Kaşıntı
Gil,gil	Bir çeşit kuş darısı
Geliç	Çok sert bir ot çeşidi
Goz	Ceviz
Goynudolu	Hamile
Goortmak	Bırakmak
Goska	Çok havalı biri
Goruk	Üzümün yetiştirmemiş hali
Gocoğlan	Yaşlanmış
Goncu kısa	Cimrilik
Guzlamak	Doğum yapmak
Gözel	Güzel
Gölük	At,Eşek,Katır, yük taşıyanlar
Göy	Mavi
Göy	Daha olgunlaşmamış ekin
Göcek	Yeni biten buğday
Gön	Siğir derisi
Gıskaç	Kızgın demir tutmaya yarar
Gıska	Soğanın çok küçüğü
Gırat	20 kiloğramlık bir ölçü küleği
Gınnap	Sert ve sağlam iplik
Gıyık	Büyük iğne

Gıklık	Koyun keçi kırmak için makas
Görüm	Görümce
Göz	Pınar
Göbelek	Mantar
Gülle	Taştan yapılmış yuvarlak
Gümbürdek	Geniş göl
Gübür	Çürümüş ceviz yaprağı

(H)

Halbır	Elek cinsi, kalbur
Hayva	Ayva
Hayvah	Eyvah
Hayma	Çalılardan yapılan yazlık ev
Hanek	Boşa zaman geçirmek
Hapap	Takunya
Haral	Büyük çuval
Hacı hamza	Bir armut
Hanedan	Bir aile büyüğü
Hatırıp	Çiftçiye lazım olan
Hamamlık	Banyo
Hayat	Alt kat evlerin girişi
Hırkız	Hırsız
Hızmat	Bir kişiye yardım etmek
Hılt oldum	Çok yoruldum
Hışım çıktı	Çok yorgunum
Himibir etme	Birileriyle gizli anlaşma
Hoyuk	Korkutucu anlamında
Horanta	Çocuk çokluğu
Holuk	Yağmur suyu için
Hol	Tavuk için tek yumurta
Hu	Çalıdan yapılan bağ evi
Hedik	Nohut, Buğday karışımı pişirilir
Hergele	Yük taşımaya yarayan tahta
Herif	Aile reisi erkek
Hetif	Üzüm tanesi
Hezen	Kalın ağaç
Herdem	Renkli tül, bez
Helik	Kar aleti ve ufak taş
Hüyük	Bağ içerisine yapılan ahşap ev
Höllük	Çocuk belemek için toprak
Hurç	Büyük bez parçası
Hüsmek	Susmak anlamındadır.
Hümbek	Arakesme oyununda kullanılır
Hüngür hüngür	Bağırarak ağlamak

(I)--(İ)

İrgalamak	Meyveli ağacı sallamak
Isırgan otu	Çoban çökerten yakıcı bir ot
İğdişlanma	Yürürken sallanmak
Irgat	İşçi
Irbık	Abdest suyu koyulan ibrik
Ihti	Rüzgârın esmediği yer

Irado	Radyo
Iramazan	Ramazan
İrahat	Rahat
İzar	Kara çarşaf
İnamsaama	Gök kuşağı
İtaa	Kuzu derisi
İncaz	Can eriği
İlaan	Büyük leğen
İtibunnu	Kuş burnu
İğ	Yün ipi eğirmeye yarayan
İplerim	Gönderirim
İbik	Bir köşe
İşlik	Marangoz ustasının tezgâhı
İlişkit	Etli sucuk
İtibunnu	Kuşburnu
İt ayağı yemiş	Çok gezen anlamında
İsnehan	Pazartesi
İsnehan ötesi	Salı

(K)

Karsambaç	Kar ile pekmezin karışımı
Katık	Ayran
Kamaş	Sıklaşmak
Kayış	Kemer
Kaşıklık	Söğüt çubuğundan yapılır
Kapıt	Kışlık, bir erkek paltosu
Kav	İçi boş anlamında
Kasnaklık	İnce tahta
Kaş	Arkın kenarı
Kabak cücüğü	Küçük kabak
Kâh	Ufak tepe
Kemçik	Ağzı çökük
Kesik	Benzi sarı hasta anlamında
Kes	Samanın en irisi
Kele	Yazık
Kendir	Ot'tan yapılan uzun ip
Keskenmek	Vurmaya hazır
Kebe	Bir tür giyecek Kapıt
Kefen	Dikenli bir bitki
Kepcik	Yayılan ayranın loru
Kelpeten	Kerpeten anlamında
Kesnik	Sütün ekşimesi anlamında
Koruk	Olgunlaşmamış üzüm
Kolan	Yassı bir ip
Kocamış	Yaşlı anlamında
Konak	Bir tür darı cinsi
Koyak	Dağ yamacı
Kokuşmuş	Pınar suyunun Kuruması
Köynek	Bezden yapılan çamaşır
Kösüre	Balta keskinleştirici taş türü
Kötek	İri sopa
Kötürüm	Çok zayıf hasta

Köm	Kışın dağda davar beslenen ev
Kömbe	Az kalın edilmiş ekmek
Közleme	Pişirilmiş bir köfte türü
Kösele	Ayakkabı yapılan deri
Kubar	Susuz tarla
Kuz	Güneş görmeyen yer
Kum kumu	Bir sürüngen böcek
Kucaklık	Evin zahire konan bölümü
Kutnu	Bir tür kumaş
Kuymak	Pekmezden yapılan bir tatlı
Kuşgana	Orta boy bir bakır kazan
Külek	Ayran süzücü
Küllük	Köylerde kül dökülen yer
Kürük	Yeni doğmuş eşek sıpası
Kütük	Et, ve ot dövmeye yarar
Küldöken	Ev hanımı
Küsaan	Çabuk küsen
Küşne	Hayvan yiyeceği
Kıska	Soğanın en küçüğü
Kıskaç	Elbise mandalı
Kırma	Pekmez yapılan bir tatlı türü
Kınnap	Sağlam ip
Kırık	Odun ufağı
Kırıntı	Dalsız çalı
Kirmen	Ağaçtan 4 kanatlı yün eğirici
Kikirdek	Acele, Acele gülmek
Kirpit	Kibrit
Kile kile	Meyvenin peş peşe dökülmesi
Kirez	Kiraz

(L) (M)	
Lağap	Takma isim
Labıt	Meselin arka demiri
Lor	Yavan Çökelik
Loğdur	Ahşap ev üzerinde olur
Malamat	Rezil, Berbat
Malaama	Ezilmiş buğday sapı hali
Maadanız	Maydanoz
Mahana	Bahane
Maraklanmak	Öfkelenmek sinirlenmek
Mahrama	Mendil
Masere	Pekmez yapılan ocak
Malihülya	Düşünmek
Maspispis	Kedi çağırma
Malama	Sap saman buğday yığını
Merem	Meryem,
Mezer	Mezar anlamında
Mehezsiz	Lafını bilmeyen kışkırtıcı
Melengiş	Menengiç
Meses	Çiftçinin kullandığı uzun sopa
Mırık	Çamur anlamında
Mırtlaç	Zayıf hasta

Mık	Çivi anlamında
Mikaat ol	Şahip ol anlamında
Mısdık	Mustafa anlamında
Mırs	Cimri anlamında
Misir	Mısır darısı
Mihençi	Gözetleyici
Miheklenmiş	Çürümüş
Mısdafa	Mustafa
Möhör	Mühür
Mürdün	Manila kalın demir
Müzefir	İspiyoncu

(N)	
Naakit	Ne zaman
Narpız	Yarpız
Namtı	Sapsız bıçak
Naylon	Römork, muşamba
Nootuyon	Ne yapıyorsun
Noldu	Nereniz ağrıda
Notuyon	Ne yapıyorsun
Nohot	Nohut anlamında
Nusük	Yüzük
Nişe	Buğdaydan yapılan

(O)--(Ö)	
Omaç	Pekmezden yapılır
Omar	Ömer
Omça	Dalsız ağaç
Oklaağ	Oklava
Oma	Bel'e yakın kısım
Odalaca	Küçük demir küreği
Ökünmek	Taklit etmek
Ötan	Üç gün öncesi
Ökle Gel	İneği çayıra bağla
Örtme	Üzeri örtülü alt geçit
Örtülük	Yatak yorgan konulan yer
Ötlek	Korkak manasına gelir

(P)	
Palit	Meşe ağacı
Payam	Badem
Patata	patates
Pandıl	Semerin kayışı
Pahıl	Mırs
Pece	Baca
Peydah oldu	Aniden karşımda gördüm
Penes	Eski para
Peşkir	Ufak el havlusu
Pırtı	Yeni kumaş ve Ev eşyası
Pıtırtı	Ufak bir ses duymak
Pin	Tavuk kümesi
Picik	İneğin yeni doğmuş yavrusu

Pirt pirt	El ile nekleri çağırmaq
Pirpirim	Semizotu
Pus pus	Tavukları yakalamada denir
Pürçüklü	Havuç
Püraan	Ağaç bedeninde oluşur
Portak Ver	kaç
Pöhrek	Taştan yapılmış su yolu
Püsük	Kedi

(R)--(S)

Rafan	Biraz hızlı yürüyen at
Ranza	Karyola
Sadana	Vurdumduymaz
Saban	Çift sürme aleti
Sal	Kalın tahtadan yapılan sal
Safralık	Kahvaltı
Sandala	Sandalye
Samı	4 tane kısa sopa
Satır	Su taşınan kulplu bir kap
Samı ipi	Çiftçiler kullanırlar
Sakık	Mesesin ucundaki küçük çivi
Sarat	Seyrek dokunmuş kalbur
Sarerik	Kayısı
Sehat	Saat
Söot	Söğüt
Seki	Oturmak için dölek yer
Selamlık	Kapı girişi holü
Serpene	Bağ'da kullanılan bir değnek
Serçe	Cücük
Sundurma	Kalın bir sopa
Sufan	Soğan
Suluk	Taze kenger kökü ve sulu tarla
Sufra	Sofra
Sütlaan	Telemenin ham maddesi
Süyük	Kenar fazlalığı
Sümsellenme	Tembelleşme
Süve	Kapıların dış kenarına çivilenen
Sürk	Vücutta kızarıklar
Sümüt	Bulgurun elentisi, simit
Süraaç	Kapıları içten kilitleyen sürgü
Sürgü	Bulaşık yıkamak için bir sünger
Süçük	İdrar
Süllüm	Ağaç ve taş Merdiven
Sümbül	Ağaç ve taş Merdiven
Sıçan	Fare
Sırık	Dalı dökülmüş ince uzun ağaç
Sındı	Büyük terzi makası
Sıyırğı	Kar kürüme küreği
Sıyıpmak	Kışın kar üzerinde kaymak
Sınnap	Çetin
Sıfın	Çok dik yamaç
Sırım	Kalbur yapımında kullanılır

Sılacı	Gurbet'çi
Sille	Tokat
Sirke	Bit yayrusu
Silek	Kar yığını
Sicim	Keçi kılından yapılmış uzun ip

(Ş)	
Şapta	İnce ve uzun ağaç
Şaplak	El ile bir kimseye hızlı vurmak
Şayak	Kara şalvar
Şavrin devre	Suçlusun
Şarmıta	Bir nevi hakaret içeren söz
Şakşak	Alkışlamak
Şoor	Çorba
Şelek	Şirtında yük taşımak
Şefteli	Şeftali
Şıkırdım	Ağaçlarının sık meyvelisi
Şivşek	Ucu ince batıcı demir
Şipşip	Damlama
Şişe	Cam cıncık

(T)	
Taak	Şilah sesi
Taman	Öyle değil anlamında
Tavatır	Çok mükemmel
Tamtum aş	Salçalı pilav
Tamatos	Domates
Tabesi almış	Midesi götürmüş
Tiyek	Üzüm ağacı
Titsindim	Tiksindim
Tiringiz	Her yemeği yemeyen
Temek	Pencere
Tembih	Bir işinin yapılmasını emretmek
Teleme	Sütten yapılan bir yiyecek
Tebelleş olma	Yakamı bırakmıyor anlamında
Tezgit	Hızlı yürümek
Tef	Üzüm çürümüşü
Terezi	Terazi
Tokaç	İnce saplı ağaç
Topuç	Ağaç saplı 5 kiloluk demir
Tomatos	Domates
Tokurdak	Bakırdan yapılan bir zil çeşidi
Tufan koptu	Evine figan kuyuldu
Tort	Üzüm bağının kesilmiş kökleri
Tusba	Kaplumbağa
Tusturuk	Şişme balon
Tos dönmez	Aksi anlamında
Töde	İçi boşaltılmış ağaç bedeni baca
Tustu	Küstü anlamında
Tuhlum	Hasta ve halsiz anlamında
Tülek	Kurnaz kişi anlamında

(U)	
Uflak	İri mutfak bıçağı
Urupla	Çelik giratin en küçüğü külek
Ufra	Un elentisi
Usul	Yavaş
Uluk	Çürümüş
Undurma	İçine kapanarak düşünmek
Urup	Çeyrek 4 de bir parça
Urtmek	Sert ve iri soğan dalı
Urumu Dut'u	A hududu
Uruplaa	25 kilonun dörtte biri
Urtmek	Üğürtmek soğan yaprağı
Uyluk	Kalça ile diz arası bölüme denir
Uçluk	Kısa iplik
Uyuşuk	Hareketsiz anlamında

(Ü)-- (V)	
Ütme	Kesilmiş tavuğun tüylerin yakma
Üvez	Sivrisinek
Velhan	Nadasa bırakılan tarla

(Y)	
Yannık	Ayran saklama kabı
Yanı Eğri	Börek
Yalbirdak	Tek giyisi
Yayma	Çıplak merkep yükü
Yavşak	Bit yavrusu
Yalak	Kedi ve köpeğin yemek kabı
Yal	Köpeklere verilen yemek
Yalkı	Dalda gözüken tek Ceviz
Yarpak	Yaprak
Yapağı	Keçeleşmiş keçi kılı
Yelikti	Bileği ağrımak
Yekinmek	Ayağa kalkmak
Yer oynadı	Deprem oldu
Yılgin	Dere kenarlarında biten çalı
Yırak	Uzak anlamında
Yilmirti	Uzaktan ani bir ciisim görmek
Yonnuk	İstirahat
Yörep	Meyilli tepe yamacı
Yumuş	Birine iş yaptırmak
Yonuz	Sert bir erik türü

(Z)	
Zabın	Zayıf
Zahmarı	Kış ayı zemheri
Zahralık	Kiler
Zabun	Zayıf
Zubun	3 etekli bayan giyisisi
Zahra	Buğday arpa nohut gibi
Zomp	Kalın bedenli
Zubun	Geleneksel erkek kadın giyisisi

Zembil	Üzüm kufası
Zeenep	Zeynep
Zinnık	Bir dirhem vermemek
Zıllamak	Gür sesle Ağlamak anlamında
Zibillik	Hayvan dışkısı istif edilen yer
Zillenme	Göcek

Yöre: Çağlayancerit
Çağlayancerit lehçeli yöresel sözler
Kaynak Kişi: Aşık Ali Ataş
Derleme Yılları: 1993-2024
Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Ceritli Aşıkların Atışmaları

ŞAİRLERİN ATIŞMALARI

ÜSTADIM

Âşık Ali'nin Abdurrahim Karakoç'a yazdığı methiye

P.T.T. getirmiş bir mektup aldım,
Seni bana met etmişler üstadım,
Karakoç deyince düşünüp daldım,
Seni bana met ettiler üstadım.

Memlekette vuran vurmuş talanı,
Demişler ki asla yazmaz yalanı,
Tüm insanlar sever şair olanı,
Seni bana met etmişler üstadım.

Meclisinde sohbetini sevmişler,
Hatası var diyen halt eylemişler,
Şairlik yazarlık mevcut demişler,
Seni bana met etmişler üstadım.

Demişler ki birazcık ta sinirli,
Çok derin düşünür ince fikirli,
Mülayim diyorlar değil kibirli,
Seni bana met etmişler üstadım.

Dünyanın telaşın gel de bana sor,
Gönül bağım harap sürülmedi bor,
Öyle övmüşler ki anlatması zor,
Seni bana met etmişler üstadım.

Halka doğruları yazarmışsınız,
Elbet haksızlığa kızarmışsınız,
Şeytanın ezberin bozarmışsınız,
Seni bana met etmişler üstadım.

Âşık Ali'm çalışmaktan usandım,
Dünyanın telaşın bitecek sandım,
Diyen doğru demiş bende inandım,
Seni bana met etmişler üstadım.
23.Nisan.1983

YALAN SÖYLEMİŞ

Abdurrahim Karakoç'un Âşık Ali' nin yazdığı
(üstadım) şiirine cevabı
Beni sana muhkem âşık diyenler,
Zayıf değil, zorlu yalan söylemiş,
Uç beş söz edeni âşık sayanlar,
Kaçak değil, yerli yalan söylemiş.

Şoru kör düğümse, cevap ilmiktir;
İnsanda insanlık, kendin bilmektir.

Hakikat ilminin kapısı tekdir!
Fazla diyen kirli yalan söylemiş.

Sarp kayadan inemedim düzlere;
İnanmayın hakkımdaki sözlere!
Herkim beni methettiye sizlere,
Gerçek değil, türlü yalan söylemiş.

Mevla'yı zikretmek kulun borcudur;
Şüphe, isyan kâfirlerin harcıdır,
Kımiş zararcı, kimi karcıdır,
Âşık Âlim karlı yalan söylemiş.

Türk- İslam davası denir ülküme;
Nakış olur şiirime, türküme.
Gam yeme, giremez korku mülküne;
Kaçar diyen sırlı yalan söylemiş.

Baki bir ALLAH'tır, gayrisi fani..
Bilinmeyi murat etti ol gani!
Yarattı dünyayı, sonra insanı.
İnanmayan narlı yalan söylemiş.

Yeter Âşık Âli'm yazından belli;
Yiğitlik hecenden, vezinden belli;
Yengeden korktuğun sözünden belli;
Dayak yemiş, terli yalan söylemiş.

Gel, dersin, kısmetse gelirim hele;
Özünle, sözünle ateş et sola!
İnanma çingenenin baktığı fala;
Onlu, papaz, birli yalan söylemiş.

11.Eylül.1983

KÖYLÜ DEĞİL (Atışma)

Âşık Âli,
Dudaklar ruj yüzler boya,
Bu kız bizim köylü değil.
Benzemiyor bizim soya,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Biraz ince uzun boyum,
Sizin köylü değilim ben.
Huyum güzel asil soyum,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Âli,
Beden ince uzunca kol,
Kazak işliyordu bol, bol,
Dünya olmuş ona düz yol,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Boyum uzun belim ince,
Şaşırdınız mı? Görünce,
Böyle yaşadım ömrümce,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Ali,
Baktım tırnaklar ojeli,
Konuşması biraz deli,
Sanmıştım Cerit güzeli,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Gelir geçerim yanından,
Usandırmayın canımdan,
Sana ne tırnaklarımdan,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Ali,
Konuşması a-ham şaham,
Yüzü güleç yoğudu gam,
Seher vakti estirir sam,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Bende eğleşemez keder,
Görünce oldun derbeder,
Anam duysa bana ne der,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Ali,
Dedim sağ mıdır pederin,
Nefes aldı derin, derin,
Size yeminler ederim,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Sözlerin neşemi böldü,
Yeminin bağırmı deldi,
Siz sağ olun peder öldü,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Ali,
Epeyce düşünüp durdum,
Merak ettim yerin yurdun,
Nereli olduğun sordum,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Sanmayın ki bir deliyim,
Ben güzeller güzeliyim,

Sormuşsunuz Fekeliyim,
Sizin köylü değilim ben.

Âşık Ali,
Ali der kiprikleri ok,
Beni yaraladı çok, çok,
Fazla söze hiç gerek yok,
Bu kız bizim köylü değil.

Meryem,
Âşık benim adım Meryem,
Kurda kuşa yem olmam ben,
Sizin köylümü sandın sen,
Sizin köylü değilim ben.
24.Ekim.1978

Şiirin Hikâyesi;

1978/1979 yıllarında köyde çay ocağı çalıştırıyordum. Bir Akşamüstü çay ocağını kapattım evime geliyordum. Karşıma Genç Bir kız çıktı. Benim ile Hoş beş etti. Siz Şairmişsiniz öylemi? Dedi.

Evet dedim. Bana şiir yazar- Mısınız? Dedi, siz kimsiniz? Adınız ne? Nerelisiniz Dedim boş ver dedi. Öğretmen misiniz? Dedim onu da Boş ver dedi. Şiir'in konusu ne olsun dedim.

Küfür hariç İçinden geleni yaz dedi. Eve geldim o gece şiir'i yazdım. Bir gün sonra geldi şiir'i verdim. Okumadan aldı cebine koydu. Teşekkür edip gitti. Bir gün sonra çay ocağına geldi. Yazdığım Şiirleri cevaplamış getirdi. Eve gelip okumaya tahammülüm yoktu.

Yolda yürüyerek okudum. Şiir'lerinde isminin Meryem, Memleket'inin Feke olduğunu ve gerçek bir şair Olduğuna inandım. İşte o günkü şiirler.

ARKADAŞ (atışma)

İbrahim Coşar:
Bende bitmeyen aşk sende kalem kaş,
Yüreğimde sevgi fikrimde yoldaş,
Sessizce dünyamdan geçip gidersin,
Selamın sabahın yok mu? Arkadaş.

Âşık Ali Ataş:
Selamını aldım aleykümselâm,
Bir selamın bana çok mu? Arkadaş,
Dillerine sağlık ne hoş bir kelam,
Selamına karnım tok mu? Arkadaş.

İbrahim Coşar:
Hayatın her anı kargaşa telaş,
Bilirim yüreğin kadife kumaş,
Hal hatır sormadan gelipde geçme,
Selamın sabahın yok mu? Arkadaş.

Âşık Ali Ataş:
Gece gündüz dostlarımı özlerim,

Gerçeği demişsin doğru sşzlerin,
Biraz yol yşrşsem sizler dizlerim,
şiiir'li tedavin yok mu? Arkadaş.

İbrahim Coşar:
Coşari'ye artık olmuşsun gardaş,
Hak etmezse atma hiç kimseye taş,
Senden beklenilen bir sşz bir gşlşş,
Selamın sabahın yok mu? Arkadaş.

Âşık Ali Ataş:
Ali'm dostu değmez bir fiske taşım,
Tşm insanlar benim bacım gardaşım,
Kendini bilmezden yok arkadaşım,
Bu sşzşm sineye ok mu? Arkadaş.
11.Temmuz.2009

EYİCE (atışma)

Âşık Ali Ataş
Doğuşundan gşzş gşrmez,
şairdir Mehmet Eyice.
Tembelliğe fırsat vermez,
Çalışır Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Bir şiiir yollamış aldım,
Meslektaşım Âşık Ali.
Okudukça duygulandım,
Meslektaşım Âşık Ali.

Âşık Ali Ataş
Dşnyayı gşrmedi gşzş,
Sohbeti hoş tatlı sşzş,
Açık onun gşnşl gşzş,
Gşrşyor Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Çok neşeli gşler yşzlş,
Tatlı dilli doğru sşzlş,
Onda ne cevherler gizli,
Meslektaşım Âşık Ali.

Âşık Ali Ataş
Engel değil gşrmemesi,
Hayran bırakır herkesi,
Geniştir bilgi merkezi,
Yazıyor Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Bilgisayar kullanmakta,
Pek çok işler başarmakta,

Şiir yazıp saz çalmakta,
Meslektaşım Âşık Ali.

Âşık Ali Ataş
Üzmez onu böyle şeyler,
İşin gerçeği bu beyler,
Saz çalar türküde söyler,
Şairdir Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Her tarafta vardır ünü,
Beraber bu günü dünü,
Arada bir sorar beni,
Meslektaşım Âşık Ali.

Âşık Ali Ataş
Gözlüğü var gözlerinde,
Bin bir mana sözlerinde,
Tüm şiirler ezberinde,
Okuyor Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Yararlı olmak amacı,
Dilerim ki olur hacı,
Böyle şair başlar tacı,
Meslektaşım Âşık Ali.

Âşık Ali Ataş
Âşık Ali'm seni sever,
Her sözün bin altın değer,
Görmek isterseniz eğer,
Cerit'te Mehmet Eyice.

Mehmet Eyice
Eyice' m sazını çalsın,
Üstadından ilham alsın,
Benden ona selam olsun,
Meslektaşım Âşık Ali.

21.Temmuz.1980

BULACAĞIM EYİCE (atışma)

Âşık Ali
Göge çıksan uçar seni ararım,
Nere gitsen bulacağım Eyice.
Mücadele böyle kesin kararım,
Başına iş açacağım Eyice.

Mehmet Eyice
Çok eskiden beri seni tanırım,
Kuş olup ta uçamazsın Ali Bey.
Bir an önce pes edersin sanırım,

Mücadele edemezsin Ali Bey.

Âşık Ali

Beni biliyorsun DOLU hünerim,
Zannetme ki atışmadan dönerim,
Sipariş vermiştim hazır semerin,
Sırtınıza vuracağım Eyice.

Mehmet Eyice

Yük çekersin biliyorum ben seni,
Hazırladım sap samanı küsbeni,
Zapt olmazsın takacağım gem'ini,
Sen keyfine gezemezsin Ali Bey.

Âşık Ali

Ben sana estağfur tövbe dedirrim,
Semeri sırtına tersten giydirrim,
Tene vermem kuru saman yedirrim,
Seni Susuz koyacağım Eyice.

Mehmet Eyice

Bana O sözleri dediremezsin,
Semeri sırtıma giydiremezsin,
Verdiğim samanı küsbesiz yersin,
Yemi yere dökemezsin Ali Bey.

Âşık Ali

Zincirle bağlarım ipleri kırar,
Kazıkları söker edersin firar,
Boynuna takarım uzunca yular,
Çayırlara salacağım Eyice.

Mehmet Eyice

O, Yuları alır sana takarım,
Sıkı, sıkı bir ağaca bağlarım,
Zorkun Çay'ı gibi akar çağlarım,
Çemrenipte geçemezsin Ali Bey.

Âşık Ali

Kapısını kırdın tüm ahırların,
Sormalıyım nasıl ola hâlların,
Taş değmesin ayağını nallarım,
Ardın sıra bakacağım Eyice.

Mehmet Eyice

Kerpetenle kestim tırnaklarını,
Ayak yalın yürü söktüm nalını,
Bir koşu ver göreyim şu halını,
Sen yarışı geçemezsin Ali Bey.

Âşık Ali

Âşık Ali'm söyleyemem yalanı,

Devirme ha! Sıkı çektim kolanı,
Rampayı inerken atma palanı,
Koşturarak yoracağım Eyice.

Mehmet Eyice
Eyice' der uslanmanı beklerim,
Bendegîni özenerek denklerim,
Üzerine bir çift haral yüklerim,
Topallarsın gidemezsin Ali Bey.
20.Ağustos.2014

GELMEDİNİZ BU NİYE
Kitapta yayınlandı
Helete'li şair Ali Vırıt Âşık Âli'yi kasabaya
Davet etmek için bu şiiri yazar

Söz verirsin duramazsın sözünde
Bekliyorum gelmediniz bu niye
Geçmiş olsun arıza vardı gözünde
Asık suratınız gülmüyor niye

Evinin köşesidir sazının yeri
Ağzından bal akar konuşsa dili
Çalarken kırılmış kalın bam teli
Yenisin takarsın üzüntü niye

Doğuşumdan beri yüzün gülmedi
Cerit senin kıymetini bilmedi
Elimi uzattım elin vermedi
Elini bizlerden çekmeniz niye

Affeyle kardeşim kusurum varsa
Çok memnun olurum halimi sorsa
Yapacağın işler gönlünce olsa
Dünyadan usanıp kızmanız niye

Elmalar yetişti seftali bitti
Çırpıldı cevizler armutlar yetti
Sabırla bekledim boşa mı gitti
Benim bu halime gülüşün niye

Eşle dostla dedin sen bile gelmen
Ömrüm kâfi gelmez herhalde görmem
Geleceğin günün tarihin vermen
Usanıp dostları sormazsın niye

Sevdiğin dostuna böyle olur mu?
Beklemeye ömrüm kâfi gelir mi?
Zaman akıp gider fırsat verir mi?
Vurdumduymaz oldun tembellik niye

·
Bahçeler kuruyup olmadan hazan

Ateş yanmayınca kaynar mı kazan
Bozulmuş Ahlak kalmamış düzen
Bunları görüp de yazmazsın niye

Beş kısır az olur on tosun olsun
Birini yersin dokuzu kalsın
Üstüne de kola ikramım olsun
Buz gibi ayrıları içmezsin niye

Bazen düşünürken aklım duruyor
Ne yaparsan Mevla onu görüyor
İnsanoğlu boşa kendin yoruyor
Boş yere kendini yorarsın niye

Dertli Âli'm yeter bu çaban niye
Gözüm yolda kaldı gelirsin diye
Çok memnun olurum teşrif ederse
Gelmezse üzuldüm üzgünüm niye
Ali Vırit

GELİRİM HELE

Kitapta yayınlandı
Aşık Ali'nin Heleteli Dertli Ali Mahlaslı
Şair Ali Vırit'a gelmediniz bu niye şiir'ine cevap

İkide bir gel, gel deyip durursun
Sevgili dost bekle gelirim Hele
Gölet bulanıkmış suyu durulsun
Balıklar büyüsün gelirim Hele

Her şeyi kendine fazla dert etme
Tembel insanlarla muhabbet etme
Yemeği az yerim hiç masraf etme
Beş kısır hazırla gelirim Hele

Kırk tavuk küllükte hazır beklesin
Bıçak keskin olsun acı çekmesin
Çok severim Helete'nin pekmezin
Az kayırcı klansın gelirim Hele

Tansiyon çıkalı bozuldu dengem
İşlemci düzensiz gerekiyor rem
Fasulye sulusu pişirsin yengem
Sofralar kurulsun gelirim Hele

Konuşacakların az ve öz olsun
Elbet bir gün geleceğim söz olsun
Sonbahar bitsin mevsim güz olsun
Yapraklar dökülsün gelirim Hele

Gelirsem on beş gün kalırım sizde
Dediklerim gerçek kalmasın sözde

Çaylar hazırlansın ısınsın közde
Kahve içmek için gelirim hele

Şimdi soğuk olur tepeler sırtlar
Baş yurttta sürüye dalmalı kurtlar
Tam yenecek olsun yetsin armutlar
Böğürtlenler yetsin gelirim hele

Met ederler sürmelinin yaylasın
Bırakın Göksu'yu aksın çağlasın
Mısır darıları sömek bağlasın
Püsküllerin döksün gelirim Hele

Avare gezerim zamanım pek yok
Aceleye telaşa hiç gerek yok
Biraz daha bekle hele zaman çok
Mevsim'in birinde gelirim Hele

Kimlere sordumsa hep biliyorlar
Kasaba halkı sizi çok seviyorlar
Cafar Ali misafirperver diyorlar
Bir yıl daha bekle gelirim Hele

Âşık Ali'm küstüm kırıgım tele
Benim için kopartmayın velvele
Gözlerinin yaşı dönmeden sele
Birkaç mendil alır gelirim hele.
Âşık Ali Ataş

HELETEYE GELEMEN

Kitapta yayınlandı

Helete'li Şair Ali VIRIT Âşık Ali'nin (Dutlar yetsin
Gelirim)İsimli Şiir'ine yazdığı cevabi şiir;

Yiğitlik yatıyor senin özünde
Sen korkudan Helete'ye gelemen
Yiğitlerin yalan olmaz sözünde
Korkuyorsun Helete'ye gelemen

Güneş vurdu dağın karı eridi
Aktı suyu ovaları bürüdü
Çağlayancerit te dostum varıdı
Yolun uzak Helete'ye gelemen

Konuşursun baldan tatlı o diller
Gever oldu dökülüyor cevizler
Elmalar yetiştirdi kızardı yüzler
Sen yaşlısın Helete'ye gelemen

Okuma bilmedim yazı yazmadım
Şikıntı vermedim huzur bozmadım
İnan kine isteyerek yazmadım

Kış bastırdı Helete'ye gelemen

·
Er yetişip kara tutlar karardı
Hurmalar yetişip salkım bağladı
Senin sözler ciğerimi dağladı
Yol kapandı Helete'ye gelemen

·
Yaz ayları bitti kışa başladık
Tosunları kesip etin haşladık
Yola çıkıp gözlemeye başladık
Beklesem de Helete'ye gelemen

·
Dertli Ali'm beklesem de gelmiyo
Ateş Ali'm her hal seni sevmiyo
Gelmen dursun selam bile vermiyo
Sen korkudan Helete'ye gelemen
Ali Vırıt

GELİRİM

Kitapta yayınlandı
Âşık Ali Helete'li Şair Ali Vırıt'ın
Heleteye gelemen şiir'ine verdiği cevap

Dostun davetine uymamız gerek
Yaz baharda Dutlar yetsin gelirim
Dallarda kuş sesi duymamız gerek
Gül dalında bülbül ötsün gelirim

·
Kış ayları çıksın bahar yaklaşsın
Koyun kuzu çayırlarda hoplaşsın
Göksu çalkalansın etrafa taşsın
Kenarların yıka dursun gelirim

·
Çevizler gavlasın yere dökülsün
Velhanlar sürülsün buğday ekilsin
Kiraz yaylasının yoz'u çekilsin
Kuzular meleşsin öyle gelirim

·
Ben okuryazarım aktan karadan
Dilerim ki sağlık versin yaradan
Arpa nohut buğday çıksın aradan
Sabret gemler sürülürken gelirim

·
Biraz bekle karadutlar kararsın
Kirazlar tam yetsin ayva sararsın
Aşı laklar yavaş, yavaş sulansın
Sizin evler köye göçsün gelirim

·
Taşlı yaylasına dikilsin doruk
Üzümler sulansın kalmasın koruk
Masere zamanı bereket bolluk
Pekmeziniz sala doldun gelirim

Âşık Ali'm derki bekle şimdilik
Dövmeler dövülsün tarhana firik
Var oldukça bu bendeki yiğitlik
Hele yaşıım yetmiş olsun gelirim
Âşık Ali Ataş

BANA GARDAŞIM

Helete'li Şair Ali Vırıt'a cevap (1)
Ali emmi dersin yaşıım küçüktür
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım
Yaşıım altmış oldu rabbime şükür
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Geçen günlerimi tek mi tek saydım
Sen emmi dedikçe artıyor kaygım
Yaşta sen büyüksün sonsuzdur saygım
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Yalan dünya hiç sayılır gözümde
Dost sevdası yanar tüter özümde
Diken yoktu şiirimde sözümde
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Her zaman gerektir adam adama
Sakın ha kırılıp gücenme bana
Közde çay pişirir sunarım sana
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Verdiğin öğütler başımın tacı
Yaraya merhemdir dostun ilacı
Hak nasip eylesin olasıı hacı
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Derdin varsa ortak o lam derdine
Canım kurban böyle dostun merdine
Sana mekân ola Mekke medine
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım

Âşık Ali'yi tartın kantarınızda
Efendilik beylik var şanınızda
Hiç kimse duymasın laf aramızda
Emmilik yakışmaz bana gardaşıım
Âşık Ali Ataş

ÇATMA ALEDE

Helete'li Şair Ali Vırıt'a cevap (2)
Bir Mektubun geldi başım üstüne
Benden alıp bana satma Alede
Oturup okudum taşın üstüne

Kurban olam bana çatma Alede

Ne sağa çatarım ben nede sola
Kola ısmarlasan içmem mi ola
Çoktandır şiir'e vermiştim mola
Yeniden bir sayfa açtım Alede

Siz sağ olun öldü anam pederim
Gün be gün çoğalır gamım kederim
Eğer söz vermişsem sözümde erim
Acele etmene şaştım Alede

Hiç bir iş yürümez böyle heyheyle
Var olan günümüz geçecek böyle
Yazda geçer kışta geçer sabreyle
Yoruldum yan gelip yattım Alede

Ara sıra çay içmeye gelesin
Seni çok severim bunu bilesin
Herkes çeker kaderince çilesin
Ben gama kedere battım Alede

Bu Âşık Ali'yi odlara yakma
Sözlerime kızıp kusura bakma
Her olur olmazı kafana takma
Ben kamı kederi sattım Alede
Âşık Ali Ataş

ALDIM HEMŞERİM

Helete'li Şair Ali Vırıt'ın mektubuna cevap; (3)
Sarı zarfla gönderdiğin mektubu
Seçkin mobilya'dan aldım hemşerim
Gecikmeden gönderdim ya cevabı
Tam altı ay, sonra saldı hemşerim

Cahil insanlarla girmem eyleme
Geleceğim komşulara söyleme
Hazır zarfım vardı merak eyleme
Üzerin pullayıp saldı hemşerim

Beni soruyorsun çekerim CEFA
Bir hayat yaşayıp sürmedim sefa
Ne haldeyim sormadınız bir defa
Bir telaş içinde kaldım hemşerim

Sabreyle kimseye çatma diyorsun
Sözümü yabana atma diyorsun
Koyun'u kuzu'yu satma diyorsun
Çobansız kalınca sattım hemşerim

Tarla sürülmedi ekmedim mısır

Çiftçi demi biderde mi? bu kusur
Aramızda kalsın, diyorsun bu sır
Hangi sır kapalı kaldı hemşerim

Bilirim ben seni yakınsın cana
Oturup ta konuşmadık yan yana
Birkaç kıta şiir yazmıştım Sana
Cevabını geciktirdin hemşerim

Mahlasım Âşık'tır Ali'dir adım
İnan alamadım dünyanın tadın
Yaş altmış'ı geçti işte kocadım
Alaca Sakallı Oldum hemşerim
16.05.2005 Âşık Ali Ataş

VARMAMIZA AZ KALDI

Şair Ali Vırıt'a cevap (4)
Biri bizi oyaladı salmadı
O menzile varmamıza az kaldı
Tüülenmiştik kanatlandık olmadı
Uçamadık uçmamıza az kaldı

Şaz çalarım amma dokunmam tele
Birkaç gün sabreyle gelirim hele
Kapıldım yağmura akarım sele
Şemsiyeyi açmamıza az kaldı

Birak şu peşimi gelme dur dersin
Bakışın hoş duruşun hoş gülersin
Ayda yılda senede bir sor dersin
Biraz sabret sormamıza az kaldı

Mısır tarlasına karpuz ekilmez
Dört yana kol atar kökü sökölmez
Naz eden ozanın derdi çekilmez
Soramadık sormamıza az kaldı

Ölüden farksızım yaşıyor dirim
Sen beni tanırsın sözümde erim
Ne yaptıysak cahilliğin zincirin
Kıramadık kırmamıza az kaldı

Âşık Âlim ben katıldım kervana
Lafla olmaz ilaç gerek dermana
Ekin biçtim istif ettim harmana
Saçalayıp sürmemize az kaldı
Âşık Ali Ataş

SORMAK LAZIM

Şair Ali Vırıt'a cevap (5)

Gözde tanıştım seninle
Seni takdir etmek lazım
Bir yere varılmaz kinle
Tatlı cevap vermek lazım

Yitirme pınarın tasın
Silersin gönlü yün pasın
Sanırım vardır mahlasın
Bilenlere sormak lazım

Düşünmekte olur umut
Tut çırpılmışın bezde kurut
HELETE'Lİ Ali Vırıt
Gidip sohbet etmek lazım

Söz kalmamış şimdi mertte
Doğruların başı dertte
Geziyorum internette
Seni yoldaş etmek lazım

Bak habere yorumlara
Çare bulsam sorunlara
Selam senin torunlara
Sakalını yolmak lazım

O gün gözde beni sattın
Hem söyledin bol, bol attın
Gemiye kayaya çarptın
Dümeni tam tutmak lazım

Âşık Ali'm ben söyledim
Sazım ile iniledim
Neden beni iğneledin
Çuvaldızı dürtmek lazım
Âşık Ali Ataş

TAKMAMIZ GEREK

Ali Vırıt'ın Şair İsmail Alpere yazdığı bir şiir
Sakalın uzamış görünmez yüzün
Yüzünü bir traş etmemiz gerek
Yaşlanmışsın artık görmüyor gözün
Gözüne bir gözlük takmamız gerek

Hele bir yaklaş ta halını sorak
Cevabın tez gelir eyleme merak
Ne kadar çağırsan duymuyor kulak
Kulağa bir cihaz takmamız gerek

Nal sipariş vermiş adamın biri
Kendi çıplak gezer yoktur eğeri
Bilmem beğenir mi vursam semeri

Olmazsa bir palan vurmamız gerek

Akıl ermez bu acayip diline
Oynatmaya tef vereyim eline
Götürmeli seni Pazar yerine
Burnuna bir zincir takmamız gerek

Vah zavallı çelik perişan halı
Aklını kaybetmiş herhalde deli
Mahmuz yemiş gibi kır at misali
Ağzına bir gem vermemiz gerek

Bundan sonra bizi küçük görme ha
Düşünüp kendini boşa yorma ha
Ben gidiyom ardım sıra ürme ha
Yalını biraz kesmemiz gerek

Musa peygamber çobanlar piri
Konuşup duruyor ileri geri
Beni görmeyeli uzamış dili
Penseyle dilini çekmemiz gerek

Dertli Ali'm derki behey maşallah
Verdiğim öğüdü duyar inşallah
Sana yardım etsin yaradan Allah
Azgına bir dua etmemiz gerek
Ali Vırıt

KIZMA ALEMMİ

Helete'li Ali Vırıt'ın Âşık Ali'ye'yazdığı Şiir
Ben dede ararken edeyi buldum
Gel benim sözüme kızma alemmi
Bir şeyden anlamam biçare kulum
Nolur bu fakire kızma Alemmi

Mektubuma cevap geldi tez oldu
Gözlerimden akan yaşlar sel oldu
Dikenli sözlerin bana gül oldu
Okuyunca memnun oldum Alemmi

Yemekte içilir fanta ve kola
Beklesem yolunu gelir mi ola
Tatlı bile ikram olur konuğa
Yiyip içmek sorun olmaz Alemmi

Sayısı belisiz geçen yazlarım
Kırılmış tellerin ötmez sazların
Beklemekten görmez oldu gözlerim
Geçerken bir defa uğra Alemmi

Gizli sözlerimiz arada kalsın

Ahrete gidenler cennetlik olsun
Anan baban ölmüş başın sağ olsun
Duyunca üzüldüm inan Alemmi

Yaptığım işlerin hayalin kurmam
Söylediğin sözün altında kalmam
Sözünde haklısın sana darılmam
Hiçte moralini bozma Alemmi

Elbette soracak dost dostun halın
Yok olur elinden olanca malın
Dostu kızdırırsan yalnız kalın
Darılıp ta bana küsme Alemmi

Çayı çok severim közde pişerse
Konuğun çok olur bize düşerse
Kismet olup Ogünler de gelirse
Gel beni yabana atma Alemmi

Çorba iç efendi hazmı kolay
Yaptığın işlerde yaratma olay
Kurulur düğünler çekilir halay
Oynayıp kendini yorma Alemi

Kimisi acı yer kimide tatlı
Kimi ev yapıyor beş altı katlı
Güçlü ozan buldum bana ne mutlu
Kendini boş yere üzme Alemmi
Ali Virit

DÜŞME HA SAKIN

Ali Virit'in Âşık Aliye verdiği cevap (2)

Ataş Ali'm havalanıp uçuyon
Üşüyüp engine enme ha sakın
Neden ikide bir benden kaçıyon
Kaçarken tuzağa düşme ha sakın

Geleceğim dedin üç sene geçti
Eceli yetenler ahrete göçtü
Hakka kulluk eden sıratıgeçti
Sıratı geçerken düşme ha sakın

Birde laf atıyon göz göre, göre
Bülbüller konmaz mı açılan güle
O gülün dikenini batarsa ele
Darılıp ta sitem etme ha sakın

Dostun üzülmesin her zaman ara
İkametim düzbağ gel ara sıra
Selamını vermem dünya malına
Selamı sabahı kesme ha sakın

Bak kışı geçirdik getirdik yazı
Ziyaret uzarsa çekilmez nazı
Bazen yanık, yanık çalardın sazı
Teller kırılırsa üzülmeye sakın

Bazen sağa bazen sola vuruyon
İzin belli olmaz karda yürüyon
Sen dertli Ali'mi küçük görüyon
Karşına çıkarsam korkma ha sakın
Ali Vırıt

SORMAMIZ LAZIM

Şair Ali Vırıt'ın Âşık Aliye verdiği cevap (3)

Rast gele tanıştık cerit'in gözde
Sohbetin tadına varmamız lazım
Hoş bir mana gördüm o güzel yüzde
Birazcık hal hatır sormamız lazım

Çok düşündüm bir şey yoktur arada
Baktım çok insanın gözü parada
Ne işin varıdı çetin kayada
Külünk le o taşı kırmamız lazım

Olumlu olumsuz sözler yazardın
Birin yapar on teyibi bozardın
Öfkelenip yeterince kızardın
Bu işte sabırlı olmanız lazım

İş görmüyor çuvaldızı iğnesi
Cerit'ede girmiş işin hilesi
Uzak tan uzağa geliyor sesi
Mızrak atıp sesin kesmemiz lazım

Gördüğüm insana dostça bakarım
Dostumun elini tutup sıkarım
Daha yolunacak değil sakalım
Her gün, her gün tıraş olmamız lazım

Kimse dön deremez beni bu yoldan
Biz bıktık usandık tüm sorunlardan
Memnun kaldım gönderdiğin selamdan
Ve aleykümselâm demek lazım

Çıkıp dolaşmalı o yüce dağa
Kıymet verilmez mi bahçeye bağa
Kismet olsa gelsen bizim düzbağ'a
Konuğu bağrımıza basmamız lazım

Yine kaşınıyor değme yarama
Sakın balta vurma bindiğin dala
Bana göndermişsin tam yedi nağme

Karşılığı dokuz olmasılazım

Dertli Ali'm hilaf olmaz sözümde
Oturmuş tuk değirmenin gözünde
Gözüm kaldı aşık alim sazında
O sazı beraber çalmamız lazım.
Ali Vırıt

DUR YETER

Şair Ali Vırıt'ın Âşık Aliye verdiği cevap (3)
Arkam sıra şapur, şupur koşarsın
Bırak şu peşimi artık dur yeter
Aşka gelip hep çağlayıp coşarsın
Etrafını harap etme dur yeter

Canı çok yakınsın canım kaynadı
Çağırdım bağırdım beni duymadı
Yazdığım şiire herhal doymadı
Okuyup ezbere bunu al yeter

Ben seni bilirim haram yemezsin
Konuğunu asla küçük görmezsin
Dostum olsan asla beni yormazsın
Gelme peşim sıra orda kal yeter

Kirli olanları yuyup paklarım
Dosya eder ölene ce saklarım
Ara sıra iğneleyip yoklarım
Değerin çok kıymetini bil yeter

Değerin ağırdır kantara gelmez
Dost olan dostunun açığın vermez
Bir gramın bile hesaba gelmez
Hesabını hakka doğru ver yeter

Mısır tarlasına ekesin karpuz
Eşersen yerini yetişir susuz
İşim gücüm yoktur gamla m uykusuz
Yatsını kıldıktan sonra uyu yat yeter

Yollarını sağa sola dön derme
Yazdığını üçbeş defa gönderme
Biliyom bunları bilmez belleme
Bir satırda olsa gene yaz yeter

Dertli Ali'm bu gün yine gaygılı
Büyüğünden küçüğüne saygılı
Düzbağda geçirdim kalan her yılı
Merhaba demezen selam sal yeter
Ali Vırıt

İNAN KARDAŞIM

Şair Ali Vırıt'ın Âşık Aliye verdiği cevap (4)
Elbette kardeşiz âdemden beri
Bunları bilirim inan gardaşım
Taşırız damarda hep aynı kanı
Sen daha iyisin bilin kardaşım

Bütün âlem güler hep bende gaygı
Küçük den büyüğe tükenmiş saygı
Rahat koymaz beni içimde duygu
Bunları duymazdan gelme gardaşım

Bulunmaz derdimin olmaz ilacı
Kimi yolcu gardaş kimisi hancı
Sitemli yazarsın ne ola hıncı
Sakın bu düzeni bozma gardaşım

Bu işimiz böyle kalsın tadında
Bakarım görünmez dağın ardında
Sen elli yedide ben altmışında
Peşimde kendini yorma gardaşım

Gittim Medine ye sekiz gün kaldım
Kırk vakit orada hakka yalvardım
Yıl doksan sekizde ben hacı oldum
Mevla sana da kısmet etsin gardaşım

Emmi demek bizde olur saygıdan
Sen bana dede de kurtul kaygıdan
Şimdiden kız bana kızma sonradan
Bu ozan görgüsüz deme gardaşım

Diyorsun gardaşım bisküvi kola
Sen açtın kalbime derin bir yara
Bunlar aramızda sır olup gala
Sen sır saklamasın bilin gardaşım

Yeter dertli alim yan gelip yatma
Bulmuşun bir ozan peşin bırakma
Cevabım gecikti kusura kalma
Sakın nedenini sorma gardaşım
Ali Vırıt

ÇATAR DURURSUN

Şair İsmail Alper'in Âşık Ali'ye cevabı (1)
Sana ne oluyor kardeşim Ali
Hiç durmadan bana çatar durursun
Ben seni tanırım evel, eveli
Eski laflardan atar durursun

Bilirim çobansın copun var senin
Bir kulüben birde kapın var senin
Ayakta yuvarlak topun var senin
Tam kaleye kadar yiter durursun

Senin ne baharın nede yazın var
Ateşsin ne duman nede közün var
Bir bilgisayarın birde sazın var
Onu omzunda tutar durursun

Bir baksam Ceridin ilk geliğisin
Birde bakıyorum geç kalığısın
Sanırım zurnanın son deliğisin
Çatlak, çatlak dayım öter durursun

Yanıma alıp ta ben sana baksam
Ufaktan doğrayıp sobada yaksam
Sarı Bursa olarak tarlaya eksem
Gara tene gibi biter durursun

Yenilmiyon ben başını koyursam
Ar etmezsın tenkit edip bağırsam
Her ne zaman düelloya çağırsam
Gidip bir çamura yatar durursun

İlişme Alper'e ihtiyar diye
Güvenme kendine küllühar diye
Hemi közüm hem alevim var diye
Bir gara dumansın tüter durursun

Alper derki bu iş böyle yürürse
Okuyup ta hep tezlerin çürürse
İşte şu cevabım sana varırsa
Batmanı çağala katar durursun
İsmail Alper

KUL'U DEĞİLİM

Şair İsmail Alper'in Âşık Ali'ye cevabı (2)

Selamün aleyküm aleyküm selam
Ben Hak Kelamı'ndan havi değilim
Başımın tacıdır benim o kelam
Ben Haktan gayrinin kulu değilim

Bana yanıt vermiş adamın biri
Kalp kırmak mı bu adamın hünery
Bana hastaneden salıklar yeri
Şükür ben sağlamım ölü değilim

Bu ozanlar bu kafada durursa
Ateşi görünce Çelik erirse
Ateş bütün söner suyu görürse

Sanma ben Tuna'nın seli değilim

·
Sen yanılma ben hiç dağlara düşmem
Çok sakın yürürüm acele koşmam
Derede tepede yolumu şaşmam
Ben mektubun sahte pulu değilim

Hakka şükür doğru yolu şaşmadım
Pastanın da büyüğünü kapmadım
Sizi ikaz ettim hata yapmadım.
Ben haddimi bilmez deli değilim

·
Zannetme ki beni senden geçirdin
Arının balından şerbet içirdin
Ne hikmettir beni göğе uçurdun
İsa'nın kanadı kolu değilim

·
Tanırmışsın ta ezelden sen beni
Hayatımda görmedim mi ben seni
Her şeye sıkılmaz ozanın canı
Ben o Engizeğın yeli değilim

·
Hele bir beri gel öteye gitme
Seni eğiteni burnunla yitme
Hazreti Ali'nin sözün unutma
Bir harf unutacak çalı değilim

·
Yükseklere çıkma engel düzlere
Yanıt kanıt hiç yaramaz bizlere
İtibar yok Ecevitsel sözlere
Ben Çeliğim iki Ali değilim
İsmail Alper

BAKALIM

4.Şiir kitabımda yayınlandı
İsmail Alper'i rahmetle anıyoruz;
Âşık Ali Ataş
Gel misafirim ol da bir çayımı iç,
Bir dost gibi yaklaşadur bakalım.
Senden şair olmaz o konuyu geç,
Derslerine çalışadur bakalım.

İsmail Alper
Ateş Ali'm durmaz şiir yazarsın,
Nedir bu sendeki telaş bakalım.
Bir sakın ol ustana mı kıvarsın,
Sağanak yağmada çileş bakalım.

Âşık Ali Ataş
Sayın Çelik koparırsın velvele,
Göksu ırmağında akarsın sele,

Pehlivanlık tasarlama dur hele,
Geç karşıma konuşadur bakalım.

İsmail Alper
Beni hatırlayın gündüz ve gece,
Gelip de sor öğren bazı gizlice,
Şairliği olgunlaştır iyice,
Ozanlığa çalışadur bakalım.

Âşık Ali Ataş
Atışmak istersin buyur gel görek,
Gelmiş geçmişleri ortaya serek,
Beni yenmenize çok ekmek gerek,
Biraz derse çalışadur bakalım.

İsmail Alper
Şu Cerid'in ağasına beyine,
Her gün geliyorum senin köyüne,
Kalorifer yaptırmazsın evine,
Sobada yakadur talaş bakalım.

Âşık Ali Ataş
Diline geleni söylersin bana,
Saygılıyım benden büyük olana,
Döne döne tembih eyledim sana,
Şairliğe çalışadur bakalım.

İsmail Alper
Sen şiir yazarsın saz da çalarsın,
Çeşit, çeşit hayallere dalarsın,
Beni ilk etapta hedef alırsın,
Elinde hazır mı Keleş bakalım.

Âşık Ali Ataş
Ben şairim kurallara uyarım,
Büyük şairlere saygı duyarım,
Ben şairim cana nasıl kıyarım,
Dostluğuma alışadur bakalım.

İsmail Alper
Kolanıma keçe bağla kesmesin,
Semerim arkaya öne basmasın,
Kurt Ali'ye söyle bana küsmesin,
Mısıra pancara döleş bakalım.

Âşık Ali Ataş
Ali der giyersin sırtına hırka,
Senin aklın ermez hesaba kırka,
Kaç lira ediyor on beş yumurta,
Çözümüne çalışadur bakalım.

İsmail Alper

Alper'im der ne yapayım ben böyle,
Elimde kalmadı otlak ve yayla,
Üzeyir'e benden çok selam söyle,
Yapsın sizler için sılaş bakalım.
03 Mayıs 2006

----- EKELER SİZİ

Helete'li Şair İsmail Alper'in
Âşık Ali ve Ali Vırit için yazdığı şiir (1)

İki çocuk çıkmış ozanız diye
Bir ozan çıkar da lekeler sizi
Böbürlenmen şiir yazarız diye
Siz ozan Mı oldunuz ekeler sizi

·
Siz kimsiniz meydan seçeceksiniz
Yarışmada serden geçeceksiniz
Mağlup olup buradan kaçacaksınız
Sıkıntıya sokar şakalar sizi

·
Haddinizden ileriye gitmeyin
Dikkat edin yaş yerlere yatmayın
Sakin herkesle güreş tutmayın
Yere çalar bir gün bökeler sizi

·
Hiç sökölmez uğraşmayın çamlara
Çatmayın yetkiñe bakın hamlara
Sakin girmen ağıllara kömlere
Boynuzuna takar tekeler sizi

·
Sakinin siz sizi ozan sanmayın
Size şair diyenlere kanmayın
Sizi işleten hiç inanmayın
Tutup uçuruma çekerler sizi

·
Alper derki ötesini sormayın
Siz bu nasihat tan uzak kalmayın
Geceleyin kümeslere girmeyin
Köpekler arkadan yakalar sizi
İsmail Alper

----- SÖZÜM VAR BENİM

Helete'li Şair İsmail Alper'in
Âşık Ali ve Ali Vırit için yazdığı şiir (2)
Dikkatle dinleyin Sayın Aliler
İkrarıma bağlı sözüm var benim
Boşa yorulmayın behey deliler
Hem dışıma benzer özüm var benim

Ben Aliler gibi hış ve hırmıyım

Sizi tanımasam böyle dermiyim
Objektif bakarım bakar körmüyüm
Gerçekleri gören gözüm var benim

Toplumda yaşadım yaban değilim
Ben başlar tacıyım taban değilim
Ben dağlardan gelmiş çoban değilim
Erenler yanında yüzüm var benim

Kafam kızmadıkça haddimi aşmam
Dibin görmediğim menzile koşmam
Dos doğru giderim yolumuşaşmam
Dere tepe değil düzüm var benim

Sizler ikisiniz bense yalnız
Bundan sonra nasıl olur halınız
Ayağınızdan düştü ise nalınız
Nalbanda yazılmış yazım var benim

ALPER'im der siz kusura bakmayın
Beni parçalayıp hem de yakmayın
Derelerde siz çorağa çok mayın
Kayaya atacak tuzum var benim
İsmail ALPER

BİRİATEŞ ALİ BİRİ KURT ALİ

Çelik lakaplı Helete'li Şair
İsmail Alper'in Aşık Ali'ye ve
Ali Vırıt'a yazdığı şiir

Bizim bu çevrede iki kişi var,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.
Bu beylerin çok acayip işi var,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.

Ozanlık tasarlar şairiz derler,
Biz şiir yazmakta mahiriz derler,
Kafiye ne hece nedir bilmezler,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.

Konuşunca kendilerden usta yok,
Hep söylerler yakışıklı beste yok,
Kâinatta bunlar gibi hasta yok,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.

İkisi de azgın yüzlü gülmezler,
Şairlik ne deseniz de bilmezler,
Davet etsem atışmaya gelmezler,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.

Sakın biz ozanınız falan demeyin,

Diğeri geride kalan demeyin,
İsmail Alper'e yalan demeyin,
Biri Ateş Ali biri kurt Ali.
İsmail Alper

KOŞMUŞ İSMAİL

3.Kitapta yayınlandı
Âşık Ali'nin Helete'li Çelik mahlas'lı Şair
İsmail Alper'e verdiği cevap (1)

Önce bir selam ver selam al hele
Menzil belli değil koşmuş İsmail
Birden bire koparmıştır velvele
Öfkeden sinirden taşmış İsmail

Dev aynalarında görmüş kendini
Bir gün biri çıkar yıkar fendini
Şairlikte met eylemiş kendini
Paçayı çemreyip koşmuş İsmail

Bana meydan okumuşsun üstelik
Sende kafamı yok beynin mi delik
Ateşe dayanmaz erir o çelik
Sende zaten beyin yokmuş İsmail

Nasıl şairmişsin ben anlamadım
Ben ozanlık filan tasarlamadım
Gönül kırıp kalbi hasarla madım
Sözlerin sınırın aşmış İsmail

Ben saygı duyarım insan olana
Derime tuz sermek yakışmaz sana
Büyük hakaretler etmişsin bana
Fikirden fikir e koşmuş İsmail

Âşık Ali'm neden ortamı gerdin
Bana niye çattın ne idi derdin
Senin gibi şairleri çok gördüm
Senin şairliğin boşmuş İsmail
Âşık Ali Ataş

SÖZÜN BELİSİZ

Âşık Ali'nin Helete'li Çelik mahlas'lı
Şairİsmail Alper'e verdiği cevap (2)

Kaç gün oldu bağrımızı yakalı
Ataş belli amma közün belisiz
Ulu orta bırakmışsın sakalı
Çene belli amma yüzün belisiz

Hey maşallah kirpiğine kaşına
Boyun tipin yakışmamış yaşına
Örme tellik giyinmişsin başına
Kafa belli amma gözün belisiz

Gök suyun suları durgun akıyor
Dışın eli için seni yakıyor
Yüzün kış bulutu şimşek çakıyor
Yazın belli amma güzün belisiz

Fal mı baktın kayıp tan mı bilirsin
Aslın neslin nedir nerden gelirsin
Kaç senedir sen bu yolda yürürsün
Menzil belli amma düzün belisiz

Yalanı söylersin sen bile, bile
Ölçün biraz fazla çeliğin sile
Ya gel tövbe eyle ya özür dile
Öfken belli amma tezin belisiz

Senelerden beri bana uzaktın
Bekleyip dururken kancayı taktım
Üflerken püflerken ataşı yaktın
Alev belli amma közün belisiz

Âşık Ali'm derki engeli aştık
Helete'liymiş konuşarak tanıştık
Ayaküstü sohbet edip konuştuk
Muhabbetiniz hoş sözün belisiz
Âşık Ali ATAŞ

DUYURAMAZSIN

Âşık Ali'nin Helete'li Şair
İsmail ALPER'e verdiği cevap (4)

Yahu çelik gel uğraşma benimle
Sesini kimseye duyuramazsın
Cevap veririm sazımdaki telimle
Tellere mızrabı vurduramazsın

Dur acele etme bekle sıranı
Sakın kurt aliyle açma aranı
Yastığın altında sakla paranı
Bankaya bırakıp durdurmayasın

Bir hoş sefil geziyorsun bu sene
Atışmaya gel de hele bir dene
Vasiyet eyle de sarıl kefene
Kendini hasıra sardırmayasın

Ben şiir yazarım sazda çalarım
Kaçacak yerin yok tez yakalarım
Seni çoban tutar dağa salarım
Koyunları kurda kırdırmayasın

Yem olma ha kargalara kuşlara
Harcanırsın yakın olma puştlara
Kalemimden çıkan fiske taşlara
Şaşıp ta kafanı vurmayacaksın

İyi bil ki sonsuz saygım var sana
Benden aldığını gel satma bana
Gülüyorum senin gibi ozana
Bekir hocaya yorum yaptırmayasın

Doğru giden insan asla yıkılmaz
Bu dünya fanidir kimseye kalmaz
Bende ilaç merhem hiç eksik olmaz
Kimseye yararı sardırmayasın

Vallahi vız gelir bana Alperler
Aklıları vardır sanma deliler
Sırtı sırta vermiş iki Ali'ler
Birini birine kırdırmayasın

Atışmaya geldin yutkundu dilin
Benim dalda ötmez senin bülbülün
Burda da çevirdin bize bir flim
Sakin kamerayı kırdırmayasın

Benim evim ahşap soba yakarım
Döner döner geçmişime bakarım
Bazen Fırat olur azgın akarım
Yakın semtimizde durmayacaksın
Aşık Ali ATAŞ

SÖZÜ ÇELİĞİN

Âşık Ali'nin Helete'li Şair
İsmail Alper'e verdiği cevap (5)

Kıl çorap'la giyinirmiş heliği
Karda belli olmaz iz'i çeliğin
Nasıl yedin ekşi incaz erigin
Azgındır gülmüyor yüzü çeliğin

Düzbağ seni cerit beni tanıyor
Şiir yazan kendin ozan sanıyor
Çoktan beri alevlendi yanıyor
Bir türlü sönmedi köz'ü çeliğin

Esiyor düzbağ'ın yelleri ılık

Şiir yazamaz ki kıyafet kılık
Adamı kınamam belki yaşlılık
Her yazıyı seçmez gözü çeliğin

Çıksın dağlar ada koyun heylesin
Yalanım var ise gelsin söylesin
Kendi kendin met eylemiş eylesin
Bir birini tutmaz sözü çeliğin

Gücenemem büyüğümün sözüne
Şamar yedi kulağının tözüne
Giderken seyrettim çöker dizine
Artık yokuş olmuş düzü çeliğin

Özanım dedi de herkes inandı
Bu şair peşimi bırakır sandı
Bilemem nedense çabuk usandı
Kalmamış diyecek sözü çeliğin

Şairlikte onaylandı başarıım
Daha nice karlı dağlat aşarım
Ben ozanım diyor ona şaşarım
Birbirini tutmaz sözü çeliğin

Âşık Ali'm ziyarete varmalı
Yüzü azgın ise uzak durmalı
Ara sıra bir hal hatır sormalı
Merhamet doludur özü çeliğin
Âşık Ali ATAŞ

BİLİRSİN ÇELİK

Âşık Ali'nin Helete'li Şair
İsmail ALPER'e verdiği cevap (6)

Ben sana çatmadım hakaret etme
Sen kendi suçunu bilirsın çelik
Bir gün yorulursun çok hızlı gitme
Yüzünü azdırma gülersin çelik

Benden aldığını gel bana satma
Ateş Ali ye kurt Ali'ye çok çatma
Buyur gel atı şak çamura yatma
Benim davetime gelirsın çelik

Benimle uğraşma demiştin sana
Zaten iyilik yaramaz ki insana
Yine kış geliyor muhtaçsın bana
Etrafımda baka kalırsın çelik

Hakaret etmişsin bak bile bile
Sende akıl varsa gel özür dile

Senin işin gücün būs bütün hile
Birde kıs, kıs bana gülersin çelik

Atışmak istersin gel bir görelim
Dostluk bahçesinde güller derelim
Boş durma eline bir tef verelim
Canın sıkıldıkça çalarsın çelik

Sen gibi ihtiyar başımın tacı
Bende mevcut dertlerinin ilacı
Bilirim sözlerin zehirden acı
Bir gün gelip özür dilersin çelik

Âşık Ali'm benim böyledir yapım
Şair'lik tedavim ilacım hapım
Sayın Alper gecikmesin cevabın
Acele bir cevap verirsın çelik
Âşık Ali ATAŞ

ATARSIN ÇELİK

Âşık Ali'nin Helete'li Şair
İsmail Alper'e verdiği cevap (7)

İyi düşün taşın öyle ver karar
Bakıyorum bol, bol atarsın çelik
İşe yaramayan söz neye yarar
Kenardan köşeden kırparsın çelik

Atışmak istersin gel de görelim
Dostluk bahçesinin gülün derelim
Boş durma eline bir tef verelim
Düğünde bayramda çalarsın çelik

İyi oynarsın seni çeksem klibe
Sırtına yük alma çökersin dibe
Dolmuşu beğenmez binersin cibe
Bir gün avucunu yalarsın çelik

Âşık Ali'm baharım var yazım var
Çelik senin hiç çekilmez nazın var
Evet, bilgisayar birde sazım var
Ben çalarım sende ağlarsın çelik
Âşık Ali ATAŞ

NETTİN ÇELİĞİ

Bir müddet ortarlardan kaybolan Şair İsmail 'i
Âşık Ali Bekir Öksüzce Hocaya soruyor (1)

Soyadın öksüzce adınız Bekir
Söyle hocam nettin bizim çeliği

Bunu benim size sormam gerekir
Bekir hocam nettin net tin çeliği

Bizi tanıştırdın bir sabah erken
Helete uzak mı gelirsin nerden
Sesi ve sedası kesildi birden
Bekir hocam söyle nettin çeliği

Bazen kısalırdı bazen uzardı
Kafası bozuksa çabuk kızardı
Ara sıra bana şiir yazardı
Bekir hocam söyle nettin çeliği

Konuştukça ben çeliğim diyordu
Helal haram ne bulursa yiyordu
Aklına geleni geç söylüyordu
Söyle hocam söyle nettin çeliği

İnan ki çoğaldı kamım kederim
Şiir göndermezse korkuttum derim
Araştır soruştur olsun haberim
Bekir hocam nere saldın çeliği

Âşık Ali m sanki bir rüzgâr esti
Yoksa gücendi mi bana mı küstü
Benden de selamı sabahı kesti
Söyle hocam nettin sizin çeliği
Âşık Ali ATAŞ

SÖZÜN NEREDE

Âşık Ali'nin Helete'li Çelik Şair İsmail ALPER'e
Verdiği cevap (7)

Biliyorum seni atar tutarsın
Lafın zaten belli sözün nerede?
Bir yalana beş yüz daha katarsın
Birin eksik saydın yüzün nerede?

Adam olda gel derime tuz serme
Mektubumun cevabını geç verme
Gelmiş geçmiş liderleri hor görme
Fikrin belli fakat özün nerede?

Şairliğin mektebin mi okudun
Demek ince ıyıp kalın dokudun
Gönderdiğin şiirleri okudum
Hece belli değil vezin nerede?

Toplum arasında bühtan eyleme
Yaşına yakışmaz yalan söyleme
Sen gibi şairle girmem eyleme

Söz söze benzemez özen nerede?

Konuşmadan önce tanı sen beni
Atışmaya hazırla ha senseni
Kaçtığın yere ce kovarım seni
Kaçtığınız belli izin nerede?

Bazen şal giyersin bazen de hırka
Senin aklın ermez hesaba kırka
Saygı göster dine dile ve ırka
Aklınız karışmış sözüm nerede?

Âşık Ali'yi tanı bir kere
O iki tepeyi keser bir dere
Sen senide met eyleme boş yere
Alevin meydanda közün nerede?
Âşık Ali Ataş

ÇELİK OZAN

Bir müddet ortaldardan kaybolan Şair İsmail 'i Âşık Ali Bekir Öksüzce Hocaya soruyor (2)

Cevap ver Bekir öksüzce
Nerde sizin çelik ozan
Niye kayboldu sessizce
Hani sizin çelik ozan

Çalışmayıp yatıyordu
Ben bir ozanım diyordu
Ali'lere çatıyordu
Kayıp oldu çelik ozan

Korkarım benden utandı
Boyu kısa bir adamdı
Laf atması muazzamdı
Hani sizin çelik ozan

Anlatırdı şöyle böyle
Bulursan muhabbet eyle
Bendende çok selam söyle
Nerde ola çelik ozan

Dosya elinde gezerdi
Gezişi beni üzerdi
Bana türküler düzerdi
Nere gitti çelik ozan

Yolun kısasın kestirdi
Düzbağ'da rüzgar estirdi
Kurt Ali'yide küstürdü
Şimdi nerde çelik ozan

İşi gücü hep tamaşa
Huyu alışkan yavaşa
Dayanmadı bu ataş'a
Eridi mi çelik ozan

Aşık Ali'm der uyardım
Devamlı ünün duyardım
Kendine saygıduyarım
Söyle gelsin çelik ozan

Âşık Ali Ataş
Merhum Ozan Çelik lakaplı İsmail Alper'e Allah'tan rahmet diliyorum.

Ali Ataş

Deprem Fırsatçılığı

DEPREM FIRSATÇILIĞI

"Kimine hay günü kimine vay günü" herkes bilir bu bir atasözüdür. Bu sözden yola çıkarak yazıyorum. 6 Şubat 2023 tarihinde sabah saat 04.17 de merkez üstü Pazarcık olarak 7,7 Merkez sütün Elbistan olarak milletçe büyük bir deprem yaşadık. Bu depremler ilçeleri ve köyleriyle birlikte 11 ilimizi yıktı. Son verilere göre 60 Bin'in üzerinde insanımızı kaybettik. Vatandaş binlerce iri ve küçükbaş hayvanlarını kaybettiler. Evlerini apartmanlarını kaybettiler. Bu felakette ölenlerin birçoğu ne olduğunu anlamadan uykuda gitti. Kimisi uyandı anam babam dedi kimisi oğlum kızım torunum gelinim dedi kimisi dedem nenem dedi gitti. Kimisi hiç bir şey diyemeden gitti. Ölenlere rahmet ailelerine sabır yaralılara acil şifalar diliyorum.

Çağlayancerit halkı olarak ilçemizde depremi hafif hasarlarla atlattık. Ama çok tedirgin olduk bahçe evinde enkaz altında kalan bir bayan öldü ilçe merkezinde iş yeri ile birlikte 4 katlı bir apartman yıkıldı. Bunun haricinde bazı beton binalarda çatlamalar taş duvarlı evlerde ufak tefek çatlaklar oldu bazıları da yıkıldı. Deprem günü Belediye personellerimiz, kaymakamımız, Askerlerimiz, Polislerimiz, muhtarlarımız seferber oldular zaman geçirmeden halkımızın yardımına koşular deprem sabahı kar ve yağmur yağıyordu kapanan yolları caddeleri sokakları açtılar çadırlar kurdular halka sıcak çorba dağıttılar bunlara minnettarız. Günlerce çadırlarda kalan insanlarımız oldu. Allah hiç kimseye bir daha böyle bir felaket yaşatmasın. Ancak bu depremlerde bazı konulara şahit oldum.

KONU 1: Ev kontrollerinde az hasarlı evlere çok hasarlı çok hasarlı evlere az hasarlı raporlar verildiğini öğrendim. Evi az hasar gören vatandaşa devletin 10 Bin TL. Ödediği ağır hasarlı evlerin sahiplerine 15 bin TL. Taşıma parası ödendiği ayrıca + 5.500 TL. Kira yardımı yapılacağını öğrendim. Bazılarının 50 yıllık evi sapasağlam ayakta yaklaşık 4-5 yıldır evde oturmadığı oğlunun kızının evinde oturduğu gibi evde taşınacak eşyasının olmadığı halde bu yardımlardan faydalandıklarına bizzat şahit oldum. Bu tür insanlara Allah vicdan merhamet versin. Kışın oturmadıkları halde bahçe evlerinin de durumu aynıdır.

KONU 2: İlçeye tırlar dolusu yiyecek giyecek battaniye çadır gibi yardımlar geldi ihtiyacı olanda olmayanda koşular. Birçok aileler acısı derdinde iken bazı açgözlüler gelen tırlardan bir şeyler kapmanın derdine düştüler. Ondandır demişlerdir "kimine hay günü kimine vay günü" diye bir alan beş defa almış yazık değil mi? İhtiyacı olan alsın ihtiyacı olmayan niye alır.? Nedir bu açgözlülük?

Bu fırsatçılık değil de nedir? Hani meşhur bir atasözümüz vardır "Devletin malı deniz yemeyen Domuz" misali gibi bir şey. Tırlar dolusu odun ve kömür geldi yine aynı durum adam gitmiş bir defa almış tekrar eşini, oğlunu, kızını, odun kömür almaya göndermiş bir alan 3-4 defa almış. Sonrada utanmadan Allah'a şükür iki senelik evimin yiyecek giyecek yakacak ihtiyacını hallettim dermiş. Bu tür insanlara haram zehir zıkkım ve yazıklar olsun.

KONU 3: Evi yıkılmış veya hasar görmüş depremzede kiralık ev arıyor bulamıyor ilçede bulunduğu evin kirası 5 ila 7 Bin TL. Arası değişiyor vatandaş ne yapsın? Bu fırsatçılık değil mi? Milletçe gözümüzü para hırsı bürümüş karnımız doyuyor gözümüz doymuyor. Allah nefsimizi ıslah eylesin.

KONU 4: Bunlar yetmiyormuş gibi birde pahalılık başın almış gidiyor. Depremi fırsat bilenler yükünü tutuyor mazota benzine zam gelmediği halde şehirlerarası taşımacılar yol ücretlerine yüzde 60-70 arası zam yaptılar rabbim bu tür açgözlülere merhamet ihsan eylesin. Kira arttırana yağma yapana seçim derdine düşene ne dersin. Sanki felaket yaşamamışız gibi hareket ediliyor. Ey yüce Allah'ım kulların seni 6 Şubat günü hatırladılar çok zaman geçmeden unuttular Ya-rap biz aciz kullarına kendini unutturma. Sonumuzu hayır eyle. Depremden sonra Çağlayancerit'in nüfusunun arttığı dışarıdaki Cerit'lilerin geldiği gibi yabancılarda gelmeye başladı. Sade Çağlayancerit olsa zararı yok Türkiye geneline yabancılar yerleşti ev, iş yeri, Tarla, Bağ bahçe ceviz

bahçeleri satın alıyorlar. Aynen Filistin'lilerin zamanında İsrail'lilere toprak satıp
şimdiyse Filistin'den sürülmeye çalışılan sanıyorum Filistin halkı gibi olacak sonumuz bu
sözümü hiç unutmayınız... Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Depremde Yaşadıklarım

DEPREMDE YAŞADIKLARIM.

Deprem bilim adamlarının uyarılarına dayanarak Maraş depremini her an her dakika bekliyordum. Belki inanmazsınız ama dakikasını bilmiyordum ya gündüz ya gece dört ile beş arası olacağı içime doğmuştu. Bunu birçok arkadaşlarıma defalarca söylemişimdir. Depremden üç gün önceydi şöyle bir rüya gördüm. Bizim arılık muhiti eski halinde bağların arasında bir patika yolda yürüyormuşum yolun iki yakası yüksek yamaç bayır. Aşağı doğru yürümeye devam ediyordum bir anda iki yamaç bölüm, bölüm yarılmaya başladı üzerime doğru geliyordu. Allah'ım buda ney? Sen beni kurtar diye yalvarırken bir anda kendimi yolun sol yamacında yarılan yerlerin dışında buldum. Uyandım ki saat üç'ü on geçiyordu yarabbi sana şükürler olsun rüyaymış dedim. Yine depremden bir hafta önceydi ikinci rüyayı gördüm. Aksu mahallesinden sepetsiz bir motosiklete bindim Cerit'e geliyorum Mercen'e geldiğimde Mercen deresi geçilmez derecede dolu ve coşmuş ayna gibi bir su tabanı gözüküyor köprü yıkılmış motorumla suya daldım su motorla birlikte beni tamamen yuttu fakat boğulmadan ıslanmadan 2 dakikada karşıya geçip bir şey olmamış gibi yoluma devam ettim. Bu rüyaları depremden sağ kurtulduğumuza yorumladım. Her iki Rüyamıda hanıma anlattım sen ne biçim rüyalar görüyorsun dedi. Depremden 1 gün önceydi sabah namazı sonrası Gözlerim öyle bir seğirmeye başladı ki gözlerimi açamadım seğirme akşama kadar devam etti.

Yarabbi bunda da var bir hayır deyip başımıza gelecek mi var dedim. Bu bir nevi batıl inanç ama insanoğlu başına bir şeyler geleceğine inanıyor. Sabah namazı yakın 6 Şubat 2023 saat 4'ü On Yedi geçiyordu hanımla birlikte 7,7 şiddetinde depreme yakalandık aniden uykudan uyandık panikle hanım karyolanın sağ tarafına ben karyola ile dolabın arasına düştüm elektrikler gitti karanlıkta kaldık.

Yarım dakika çırpındım ayağa kalkamadım. Sanki yüksek bir dağda fırtınaya tutulmuşuz ne sağa ne sola dönebildik ne kalkıp adım atabildik. Dolabın çıkardığı o sesler bizi daha çok tedirgin etti. O ses hala kulaklarımızda çınlıyor tutunacak dal aradık. Rabbimize yalvarmaktan başka iman dilemekten başka çaremiz yoktu. Bir dakika sonra deprem yavaşladı o anda dolapla karyola arasından çıktım hala sallanma devam ediyordu. Ayak yalın geceliklerle dışarı çıktık ki ortalık karanlık toz duman kar yağıyor fırtına esiyordu. Üşüdük yerden hala sesler çıkıyor hafifte olsa sallanıyordu. 20'ni dakika sonra tekrar eve girdik elbiselerimizi alıp dışarıda giyinip evden ayrıldık. O gün tekrar öğle yemeği için çocuklarım ve torunlarımla birlikte eve geldik yemek hazırlandı sofraya kuruldu çaylar bardaklara dolduruldu şekerleri atılmadan bir yudum bile almadan

Saat 13.24 idi 7,6 şiddetinde öyle bir sallandık ki sanki yere yattık tekrar doğrulduk sofraya öyle kaldı kendimizi dışarıya zor attık. O gece damadın arabasında yattık. Artçılar durmadan devam ediyordu. Ve çok büyük 2 deprem yaşadık. Deprem esnasında biz duymadık depremden bir kaç dakika önce bazı vatandaşlar sanki Yüz binlerce insan bir araya gelmiş çığlıklar atıyormuşcasına sesler duymuşlar biz ise dolabın sesinden başka bir ses duymadık.

Bir gün arabada yattık ve bir komşunun evine gittik komşulardan da gelenler oldu 10 gün 28 kişi komşunun bir odasında kaldık. Evlere elektrik su ve doğalgaz verilince evimize geldik. Rabbimize şükürler olsun ilçede fazla zarar olmadı. Bir bayan bahçe evinde enkaz altında kalarak hayatını kaybetti birinci depremde hasar gören altı iş yeri olan 4 katlı apartman 2. Depremde yerle bir oldu.

İlçede taş duvarlı evlerin birçoğu ve Guzgeçe'de ki bahçe evlerinin bazıları yıkıldı. Birçoğu hafif hasarlı milletçe çok acı bir felaket yaşadık Aslında rabbim depremden önce olacakları bana bildirmiş amma anlayamadım. Aradan günler geçmesine rağmen hala depremin etkisinden kurtulamadık. Rabbim bu felaketi bir daha hiç kimseye yaşatmasın. Ölenlere rahmet ailelerine sabır diliyorum. Milletçe hepimize geçmiş olsun...

Âşık Ali Ataş

Ali Ataş

Dünden Bu Güne

DÜNDEM BU GÜNE

Bazı insanlar günümüzde fakirlik edebiyatı yapıyor. Birçokları çöpte ekmek arıyormuş o ekmeği o insanın yediğinden emin misin? Evinde kedisi, köpeği veya tavukları vardır onlara yediriyor. Günümüzde fakir insan yok. Yaşlısı, dulu, yetimi, malulü, engellisi, hastası, hasta bakıcısı maaş alıyor.

1984 yılında köyümüzde 3 tane otobüs vardı. Doğru düzgün yolumuz yoktu. Maraş'a her gün biri sabah gider akşam dönerdi. Başka ne dolmuş ne taksi vardı. Aradan 40 yıl geçti yıl 2024 şimdiyse ilçenin iki kilometrelik ana caddesini bırak sokaklarında bile araba park edecek yer kalmadı. Sevgili okurlar öyle bir zamanda yaşıyoruz ki sormayın gitsin. Alın teriyle kazanmayı unuttuk millet olarak hepimiz devlete göz diktik.

Evde anam babam hasta maaş bağla bana hasta bakıcı maaşı bağla diyor. Eğer bu dedikleri olmazsa devletine ver yansın ediyor. Acaba maaşım yattı mı? Deyip atemeye koşuyor. Ailesinde akrabasın da maaş almayan kimse yok. Cebinde en az beş tane banka kartı var kartın birin çıkartıp diğerini takıyor sıradaki vatandaş dakikalarca arkada bekliyor. Esnaf yirmi beş yıl devlete pirim ödemiş şimdi aldığı maaş on bin TL buda adaletsizlik değil de nedir? Biz eskiden böyle değildik senede iki defa ailecek Çukurova'ya çapa vurmaya pamuk toplamaya giderdik iki ay çalışır alın teri dökerek para kazanır gelir çocuklarımızla yerdik. Bunlar unutuldu.

Eğer o parayla geçinemiyorsak koşardık gurbete aylarca çalışır evimizden haber alamazdık. Şimdiyse bir alo çıktı ailede 5 kişi mi var herkesin cebinde bir akıllı telefon Her telefon en az 5 - 10 bin TL' dir. Herkes sabahtan akşama kadar telefona gözünü dikip vakit öldürüyor vakti öldürdüğü gibi göz bozuluyor beyin yoruluyor haberi yok. Şimdiyse aile bir odadan öbür odaya gitmeye eriniyor. Çocuğunu alo ile yanına çağırıyor. Öyle bir rahatlığa alıştık ki sormayın.

11 Mart 2020 yılında (Covid 19) diye bir Hastalığın Çin'den yayıldığı söylendi.

Bir anda tüm dünyayı dardı. Milyonlarca insan öldü. Karı kocasından anne baba evlatlarından torunlarından çocuklar anne babalarından Komşu komşusundan kaçır oldu. Hastalık yakaladığını sağ bırakmadı. İlçemizde yüzlerce insanımız öldü. Caddeler sokaklar boşaldı. Evimize kapandık dışarı çıkamaz olduk. Türkiye'de sanayiler durdu. Yaptığım tespitlere göre 6 ay içerisinde 18 Haziran 2020 tarihine kadar Türkiye' de ölen (110 bin) kişiyi geçti.

06 Şubat 2023 de merkez üstü Kahramanmaraş ile birlikte 11 vilayette asrın felaketi denilen 7,7_7,6 şiddetinde 9 saat arayla peş peşe iki deprem yaşadık. Anlatılanlar doğruysa 60 bin kişi hayatını kaybetti yüz binlerce insan sakat kaldı. Binlerce komşumuzu akrabamızı arkadaşlarımızı dostlarımızı kaybettik. Bir müddet sonra ölenleri unuttuk. Ölen öldü "kalan sağlar bizimidir" dedik. Biz insanlar Olanlardan ibret almamız gerekirken daha da azdık. Para tamahı olduk karnımız doysa gözümüz doymaz oldu. Deprem sonrası İlçemize onlarca tır dolusu yiyecek, içecek, giyecek, odun, kömür, geldi ihtiyacı olanda koştu olmayanda bir alan beş daha almış.

Bazı doymazlar aldıklarını dükkânlara götürüp satmış. Sonunda da iyi ki bu deprem oldu iki yıllık yiyeceğimi giyeceği mi yakacağı mı temin ettim diyenlere şahit olduk. Size soruyorum bu mu insanlık bu mu komşuluk bu mu Müslümanlık? Depremden sonra Türkiye genelinde birde pahalılık aldı yürüdü bu gün 10 TL'ye aldığını yarın 20 TL'ye alamıyorsun. Geçenlerde bir esnafa gittim alacağım bir ayakkabı keratası adam yüz yetmiş TL dedi sonra uğrarım dedim başka birine gittim aynı keratayı 40 TL'ye aldım.

Gelelim diğer konuya Çağlayancerit ilçesinde depremde 2 apartman hariç taş duvarlı evler dâhil hiç bir ev yıkılmadı. Devletten kira yardımı almak için ve de devlet evlerimizi yapacak ümidiyle sapa sağlam evlere çürük raporu verildi. Yüzlercesi devlet tarafından yıktırıldı yapılmayı bekliyor. Öyle bir fırsatçı millet olduk ki sormayın. Yalnız bu fırsatçılık aç gözlülük bu insanların yanına kalmayacak. Ya bir savaş, ya bir afet, ya

bir ölet veyahut bir kıtlık yaşanacak ama er ama geç bu dediklerimden birisi veya ikisi mutlaka yaşanacak.

SALMAN ALİ'NİN ÇOCUKKEN BANA ANLATTIKLARI

Zamanında köyümüzde Salman Ali Engizek İsminde yaşlı bir amcamız vardı. Okumuş bir âlim insandı eskiler bilirler bu amca kur-anı kerim haricinde 10'larca arapça kitapları vardı. Ara sıra yanına uğrardım. Herkes bilir bu yaşlı amca hep gelecekte haber verirdi. Zamanla herkesin kapısında arabaları olacak, insanlar ağgözlü olacak gözlerini hırs bürüyecek.

Sular azalacak, dünyada su savaşları olacak, İnsanlar azacak sinir küpü olacak. Büyük küçük yoldan çıkacak, insanlar bir hiç yere bir birin vuracak, Kadın erkek tanınmayacak, açık saçık gezecekler, dünya bir telden ötecek, görüntülü aletler çıkacak karşılıklı konuşacaklar. İnsanlar iyice bozulacak, para çoğalacak insanlar para tamahı olacak, büyük marketler açılacak, her şey pahalalanacak, Dünyanın yazı kışı belisiz olacak tufanlar olacak bir müddet sonra kıtlıklar yaşanacak,

Güçlü bir lider gelecek epey hüküm sürecek, Osmanlı'yı yaşatmaya çalışacak, ama o dönem Türkiye güçlenecek, çok büyük depremler olacak Türkiye'de büyük yıkımlar olacak insanlar aylarca enkazda kalacak yüz binlerce insan ölecek, enkaz altındakiler çürüyecek,

Sağ kalanlar yaşadıklarından ibret almayacak, daha da azacaklar. Bir büyük bir küçük devlet arasında savaş çıkacak Bu savaş üç beş yıl sürecek. Amerika, Rusya parçalanacak, İnsanoğlu aya çıkacak, İki küçük devletten biri savaş başlatacak savaşı başlatan ya Kıbrıs, ya İsrail olacak yüz binlerce Müslüman ölecek, üçüncü dünya savaşı çıkacak. Savaş amik ovasına yayılacak kan gövdeyi götürecektir, silahlar bir müddet patlamayacak susacak herkes kazma kürekle sopalarla kılıçlarla savaşacak. Müslümanlar savaştan galip çıkacak. Bu günümüze kadar rahmetli ne demiş ise bir kaç hariç hepsini yaşadık.

Rahmetliden devamlı bilgiler alırdım Ali emmi bunları nerden biliyorsun dediğimde oğlum kur-anda yazıyor derdi. Ben göremem ama bu dediklerimi sizler yaşar görürsünüz derdi. Bunları belki evlatlarına da anlatmıştır. Kendi konuşur ben not alırdım. Ne yazıyorsun derdi ileride gerek olabilir anlattıklarını yazıyorum derdim. velhasıl akıllı çocuksun derdi sırtımı sıvardı. Allah gani gani rahmet eylesin toprağı onu sıkmasın. Rabbim hepimizin sonunu hayır eylesin. Aziz milletimizi böyle kötü felaketlerden daima korusun. Aşık Ali Ataş

İSTER İNANIN İSTER İNANMAYIN

Ben çocukluğumda 4 mevsimi doya doya yaşadım. Köyümüzün ortasından geçen Zorkun deresi köyü ikiye bölerdi ötaçeli boçeli vardı. Şimdiyse Fatih ve İstiklal Mahallesi olarak geçer. Eski yıllarda bu dere ve Ulu dere geçilmezdi kenarlarına koşar balıkları seyrederdik taşların bir birine vurmasını seyreder dinlerdik. Şimdilerde bu iki dereye arı içecek su kalmadı. Çok kaynak sularımız vardı bırakın suyunu yerleri bile kaybordu.

Mezarlık yakınlarında köyün batısında penceresiz taş duvarlı üstü mertekli çapkılı üzeri topraklı çamur sıvalı iki katlı bir evimiz vardı. Alt katta sığırlarımız yatar üst katta biz yaşadık. Evimiz mezarlığa 50 metre yakındı. Bizim evin dışında hiç bir ev yoktu. Akşam namazından sonra kimse mezarlığın yakınından geçemezdi. İnsanlar korkarlardı bazı insanlar babama sorardı siz mezardan korkmuyor musunuz? Derlerdi.

Bunu diyen kişiler daha sonra mezarlığın duvarına bitişik olarak evler yaptılar. Evvel kim boş yer buldu orayı sahiplenir ya ev yapardı ya tarla açar bahçe dikerdi. Daha önce mezarlığımız bakımsızdı içerisinde sığır davar otlatılırdı. Mezarlık tandır taşlarıyla doluydu,

her mezarın başında bir tandır dikiliydi o tandırın yüzde sekseni mezarlıktan çıkarıldı. Herkes yakınlarının mezarlarını yaptırdı. Mezarın etrafı belediye tarafından sur

içine alındı. Muhtelif yerlerine yol yapıldı sular çekildi çeşmeler yapıldı. Ve tüm mezarlık ağaçlandırıldı ben bu ağaçlandırmaya karşı çıktım zamanın belediye başkanına söyledim mezarın çevresine bir sıra yolun kenarların birer sıra dikilsin mezarın içine ağaç dikilmesin dedim maalesef dinleyen olmadı. Yarın bu ağaçlar büyüyecek mezar deşecek yer kalmayacak yağmurlar olacak mezarlığa yıldırımlar düşecek yangınlar çıkacak kimse bunun farkında bile olmadı. Mezarlığın 3 tane giriş kapısı vardır.

Gelelim bizim konuya biz 5 erkek 3 kız 8 kardeş 2 anne baba on baş horanta idik. Evimizde su ve banyo, tuvalet ve odamız sobamız yoktu. Ocakta odun yakar başına toplanır ısınırdık, elektrik yoktu. Gece evi aydınlatmak için bazen gaz yağı olmazdı lastik kırıntıları çam çıra yakarak evimizi aydınlatırdık. 3 kat yatağımız vardı yorganımız pamuk döşegimiz çapıt kırıntısı yastığımız mısır kabuğu idi. Beş erkek kardeş bir yatakta üçümüz yukardan ikimiz aşağıdan girer üşümeyelim diye bir birimize sarılır uyurduk. Kız kardeşlerimiz üçü bir yatakta yatardı.

Kat kat elbisemiz yoktu ayakkabımız yoktu birer fistanımız şayağımız olurdu anamız elbisenin yırtılan yerini yamardı öyle giyerdik. Kirleneni yiykar kış günü ocağın başında kurutur tekrar giyerdik. Bizler büyük leğen testte banyo yapardık. Bizim ev pınara en az 600 metre uzaktaydı yaz kış bakraçlarla eve su taşırdık. O tarihlerde köye üç dört metre kar yağardı pınara gidemezdik anam kar eritir evin içme suyunu temin eder sığırlarımızı kar suyu ile sulardık. Babam kışın evin karın kürümekle dam loğlamakla meşguldü yaz geldiğinde bağ bahçe tarla işleriyle uğraşırdı. Anamın eski günlerini anlatırdı yiyecek yok üzüm çekirdeğini öğütür ekmek ederlermiş. Yonca otu bağ yaprağı tut yaprağı yemlik otundan uemek yaparlarmış pekmez yokmuş Kamalak ağaçlarına tezbi düşermiş o dalları koparıp suya ıslar şiresini alıp şerbet olarakıçerlermiş. Çok zorluklar çekmişler şimdide yine anacığımın yazı kışı yoktu. Komşuların ev işlerine giderdi. Evlerde su yoktu banyo yoktu pınardan evlere bakraçlarla su taşırdı. Büyük pınarın önünde tahtadan yapılmış büyük bir çamaşırhane vardı. Köyün hanımları çamaşırlarını orada yiykarlardı orada banyo yaparlardı. Anam komşuların çamaşırlarını oraya götürür o zaman deterjan yok sabun yok çamaşırı meşe külüyle yiykar geri eve getirir ocağın çevresine serer kururdu. Akşama kadar çalışırdı.

Para yoktu ev sahibi bir tepsi bulgur, un, yarma veya tarhana ne verirlerse onu alır önlüğüne koyar akşam eve gelirdi. Bu günde sizi aç koymadım der sevinirdi. Ya pilav ya çorba yapardı bir leğenin başına toplanır adam başı kaşık yoktu kardeşlerimizle kaşık değişerek yer karnımızı doyururduk. Birakın kaşık değişmeyi şimdiki çocuklar bir birinin kabından yemek yemiyor ikisi bir yatakta yatmıyor. Sabah kahvaltımız darı ekmeği ile çökellik dürümü ve bir bardak şerbet ile yerdik. Övün de yediklerimiz bulgur pilavı tarhana çorbası mercimek ve sümüt köftesi pekmez yedik turp gibi olurduk şimdiki gibi huzursuz değil huzurlu ve mutluyduk. Buğday arpa nohut ekmeği bilmezdik. Gilgil darı konak darı ekmeği yerdik. Yediğimiz içtiğimiz doğaldı dışarıdan ne sebze ne meyve gelirdi çünkü yol yoktu araba yoktu. Herkes bağında bahçesinde yetiştirir doğal yerdı. Üzüm gayet çoktu her ev en az yüz batman pekmez kaynatırdı. Köyde doğru düzgün bakkal manav manifaturacı yoktu. Hastalık nedir bilmezdik. İlaç iğne bilmezdik. Köyümüzde yaşlı insanlar gayet çoktu.

Her sokak başında sekiz on ihtiyar bir araya gelir sohbet ederlerdi. İnsanlar hasta olmazdı. Senede bir veya iki kişi yaşlılıktan ölürdü. Şimdiyse bazı günler üç beş kişi bir anda ölüyor. O tarihlerde tek Ankara radyosu varıdı köyde radyo televizyon yoktu. Varlıklı bir ailede bataryalı radyo vardı mahalle insanları o ailenin odasına toplanır haber dinlerdi. Telefon yoktu eğer bir köyden öbür köye bir haber gidecekse bir kişi görevlendirilir o haber götürür getirirdi. Siyaset nedir bilmezdik 4 yılda bir muhtarlık seçimi olurdu köylü ileri gelen birini muhtar seçerdi. Şimdiki gibi insanlarda partizanlık kutuplaşma senlik, benlik yoktu.

Herkes geçimi derdindeydi. Köylü fakirdi kapısında ya bir katır ya bir merkebi

olurdu. Onlarla taşıma işleri yapar dağdan kışlık odununu getirirdi. Yılda iki kez çoluk çocuk Adana, ya çapaya pamuğa giderdik bir ay çapada çalışırdık bir ay pamuk toplardık ailemiz bir yıllık kazancını temin ederdi. Köyümüzde hatır gönül komşuluklar vardı. Herkes bir birine yardım ederdi. Şimdiyse herkesin kapısında kamyon, traktör, taksi yatı katı apartmanı var fakat huzur yok insanlık yok Büyük küçük kalmadı insanlar barut fıçısı gibi.

6 Şubat 2023 de 9 saat arayla peş peşe 7.7/7.6 iki deprem yaşadık 11 vilayet sallandı 60 bin insanımız öldü yüz binlercesi sakat kaldı bizler daha çok azdık daha da birbirimizi tanımaz olduk. 1956/1960'larda köyümüzün yolu arabası yoktu acil bir hasta olursa komşular toplanır iki ağaçtan sedir bağlar hastayı üzerine koyar battaniye yoktu çula mindere sarar kar da olsa kışta olsa köye 23 kilometre uzaklıktaki söğütlü durağına kadar sırtlarında götürürlerdi. Bu taşımalarda benimde payım vardır...

Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Gelip Geçmiş Muhtarlar

GELMİŞ GEÇMİŞ MUHTARLAR

Köyde önceki gelmiş geçmiş dönemlerde muhtarlık yapanları bilmem. Bilenlerden öğrendiğime göre Mercik Kâhya bir dönem muhtarlık yapmış. (Ölü). Küçük Kız lakaplı Eşe Fatma Yıldızlı 07.01.1854 tarihinde doğmuş. Köyde iki dönem muhtarlık yapmış. Bu bayan muhtarın bıyıklı ve hafif sakallı olduğu söylenir. 15.04.1935 tarihinde 81 yaşında ölmüş. (Muhtar Büyük Gazi Hasan'ın nenesi imiş). Fakılar sülalesinden fakılar sülalesinden Ahmet Efendi lakaplı Ahmet Tükel bir dönem muhtarlık yapmış (1910 doğumlu 1969 yılında ölmüş) Salman Engizek bir dönem muhtarlık yapmış 1961 yılında öldü.) Yine Fakılar sülalesinden Nazmi Tükel bir dönem muhtarlık yapmış. (1332 doğumlu 1997 yılında ölmüş).

Yine Fakılar sülalesinden N.Kemal Ertem bir dönem muhtarlık yapmış. (1925 doğumlu 1980 yılında ölmüş). Hafızlar sülalesinden Hafız Ahmet Doğanpınar bir dönem muhtarlık yapmış. (1310 doğumlu 1972 yılında ölmüş). Pürçüklüler sülalesinden (Pürçüklü Ali) Ali Haklı bir dönem muhtarlık yapmış. (1341 doğumlu 2004 yılında ölmüş). Bildiğim kadarıyla yeni dönem muhtarları çakallar sülalesinden Çakal Ali lakaplı Ali Güler bir dönem muhtarlık yaptı. (1995 yılında öldü.) Salman Engizek bir dönem muhtarlık yaptı 1909 doğumlu 1961 yılında kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Ali Onaran 2 dönem muhtarlık yaptı. 1922 doğumlu Ali Onaran 25 02 2005 Tarihinde vefat etti. Abdullah Çetinkaya 1974/1982 yılları arasında 1 dönem muhtarlık yaptı.

Bazı olaylardan ötürü mühür Karaca Abdullah'tan alınarak birinci aza olan Küçük Gazi Hasan Yıldızlı'ya verildi. Yıldızlı altı ay kadar muhtarlık yaptı.1934 doğumlu olan Yıldızlı 2007 yılında vefat etmiştir.1983 de muhtarlık seçimini Ahmet ağalar sülalesinden Ali Onaran'ın yeğeni Hasan Onaran muhtar oldu. 16 Haziran 1986 yılına kadar köyün son muhtarı olarak tarihe geçti. 16 Haziran 1986 yılında Cerit belediye oldu 1987 yılında ilçe oldu. İlçe mahalle muhtarları İstiklal mahalle muhtarı Salman Dolgun, Fatih Mahalle muhtarı Hasan Gökburun, Engizek muhtarı Ahmet Zorkun, Akdere Muhtarı Erol Şahin, Aksu muhtarı İlyas Kızılseki...
Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

İlkokukl Yıllarım

İLKOKUL YILLARIM:

Yoksullukların beraberinde getirdiği perişanlıkla geçen çocukluk yıllarımı çok iyi hatırlıyorum. Köyümüz Türkiye'nin en büyük köylerinden biriydi. Fakir bir aile olarak, mezarlık yakınlarında odası olmayan Taş duvar çamur sıvalı üzeri toprak örtülü odasız penceresiz iki katlı kırk beş metre kare bir evimiz vardı. Alt katta sığırlarımız yatar üst katta on baş horanta anne baba bir arada yatardık.

On yaşıma girmiştim okul çağıma geçiyordu. 1956 yılında Keziban Hatun Cami'sinin yanındaki Molla Yusuf'a ait iki katlı üzeri toprakla örtülü taş duvarlı çamur sıvalı olan evin bir odasında okula başladım. Babamın bana defter kalem alacak parası yoktu. Cevizimiz çoktu evden ceviz çalıp sattım kendime Bir kara kalem bir defter bir de silgi aldım. Bir gün önce yazdığım sayfayı siler yarınki derslerimi yazardım.

Okul sonuna kadar bir defteri ve kalemi idare ederdim. Kitaplarım hiç yoktu arkadaşlarımdan faydalanırdım. Çok zaman kahvaltısız okula giderdim. Eğer akşam yemeğimizden birkaç lokma kalmışsa sabahleyin onu atıştırıp okula giderdim. Ben gil gil darı ekmeği yiyerek büyüdüm. Okula giderken bir parça odun götürür sobada yakar ısınırdık. 68 kişi erkek öğrenci bir sınıfta ders görürdük. O tarihlerde kız çocukları okula gönderilmezdi.

Okuyup nişanlısına Mektup mu yazacak denirdi? Amerika o yıllarında köy halkına yuvarlak teneke kutularında süt tozu dağıtırdı. Üzerinde Amerika birleşik devletleri tarafından "Türk kardeşlerimize hediye" yazıyordu. O günler bol süt içerdik. Pek süte de benzemiyordu. Daha sonra okullara da verdiler. Evde su bardağı yoktu herkes okula birer tane

Çay bardağı götürürdü günde üç beş bardak süt içerdik. Köyde elektrik yoktu. Geceleri gazyağı lambası, Kara lastik veya çam ışığı ile evimizi aydınlatırdık. Köyümüzün bir tek pınarı vardı. Evlerde suyun olmadığı gibi okulumuzda da su yoktu. Teneffüse çıktığımızda su içmek için okula yakın evlere koşardık. Evlerde su olmadığı zaman okula

300 metre uzaktaki pınara koşarak gider suyumuzu içer nefes nefese okula dönerdik. Derse geç kaldığımızda vay başımıza gelenler. Öğretmenimiz ya yarım saat sınıfın bir köşesinde tek ayaküstü dineltirirdi. Ya da kışın döşümümüzü açtırarak yirmi Dakika kar'ın üzerinde yatırır. Ben bunları hep yaşadım. Bu yazıyı neden yazdınız dersiniz? Yedi Mart 2012 günü İstiklal Mahallesi merkez ilkokuluna bir öğretmen arkadaşımı ziyaret için gitmiştim. Okulun bahçesindeki çeşmelerden su içen bir kaç öğrenci gördüm. Aynı okulda okuduğum için öğrencilik yıllarım aklıma geldi.

Vay be dedim. "Bizim zamanımıza bak şimdiki zamana bak." dedim ve uygulandım. Görüyorum ki şimdi okullar pırıl, pırıl, öğrencilerin okula odun götürme sıkıntıları yok, elbise ayakkabı ve kahvaltı sıkıntıları yok. Komşu evlerine veya pınara koşup su içme sıkıntıları yok. Okulda soba yakma sıkıntıları yok. Her şeyleri dört dörtlük bizler çıra ışığında Ders çalışırken şimdi okul da ev de her yer de elektrikler ısıllı, ısıllı yanmaktadır. Okulun lavabolarında musluklardan sular akıyor. El yıkamak için sabun hazır. Ellerin yıkanıp kurulanması için peçeteler avlular hazır.

Bırakın lavabolara sabun koymayı zamanında anamız çamaşır yıkamaya sabun bulamazdı. Çamaşırı meşe külü ile yıkardı. Tüm aileler böyleydi. Şimdiki öğrenciler çok şanslılar. Ayrıca şimdiki öğrencilerimizde okuma hevesi var hele de Cerit belediye olduktan sonra herkes okumaya yöneldi. En fakir aile de olsa çocuğum okusun bir yerlere gelebilsin diye çabalıyor. Bizim zamanımızda böyle değildi. Çocuk okumak istese aile karşı çıkardı. Aile okutsa çocuk okumazdı. O günkü ailenin tek düşüncesi çocuğu iki keçisi ile bir ineğine çoban olsun yeter. Okuyup da ne olacak derlerdi...

Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

İster İnanın İster İnanmayın

İSTER İNANIN İSTER İNANMAYIN

Ben çocukluğumda 4 mevsimi doya doya yaşıyordım. Köyümüzün ortasından geçen Zorkun deresi köyü ikiye bölerdi ötaçeli boçeli vardı. Şimdiyse Fatih ve İstiklal Mahallesi olarak geçer. Eski yıllarda bu dere ve Ulu dere geçilmezdi kenarlarına koşar balıkları seyrederdik taşların bir birine vurmasını seyreder dinlerdik. Şimdilerde bu iki derede arı içecek su kalmadı. Çok kaynak sularımız vardı bırakın suyunu yerleri bile kayboldu.

Mezarlık yakınlarında köyün batısında penceresiz taş duvarlı üstü mertekli çapkılı üzeri topraklı çamur sıvalı iki katlı bir evimiz vardı. Alt katta sığırlarımız yatar üst katta biz yaşıydık. Evimiz mezarlığa 50 metre yakındı. Bizim evin dışında hiç bir ev yoktu. Akşam namazından sonra kimse mezarlığın yakınından geçemezdi. İnsanlar korkarlardı bazı insanlar babama sorardı siz mezardan korkmuyor musunuz? Derlerdi.

Bunu diyen kişiler daha sonra mezarlığın duvarına bitişik olarak evler yaptılar. Evvel kim boş yer buldu orayı sahiplenir ya ev yapardı ya tarla açar bahçe dikerdi. Daha önce mezarlığımız bakımsızdı içerisinde sığır davar otlatılırdı. Mezarlık tandır taşlarıyla doluydu,

her mezarın başında bir tandır dikiliydi o tandırın yüzde sekseni mezarlıktan çıkarıldı. Herkes yakınlarının mezarlarını yaptırdı. Mezarın etrafı belediye tarafından sur içine alındı. Muhtelif yerlerine yol yapıldı sular çekildi çeşmeler yapıldı.

Ve tüm mezarlık ağaçlandırıldı ben bu ağaçlandırmaya karşı çıktım zamanın belediye başkanına söyledim mezarın çevresine bir sıra yolun kenarların birer sıra dikilsin mezarın içine ağaç dikilmesin dedim maalesef dinleyen olmadı. Yarın bu ağaçlar büyüyecek mezar deşecek yer kalmayacak yağmurlar olacak mezarlığa yıldırımlar düşecek yangınlar çıkacak kimse bunun farkında bile olmadı. Mezarlığın 3 tane giriş kapısı vardır.

Gelelim bizim konuya biz 5 erkek 3 kız 8 kardeş 2 anne baba on baş horanta idik. Evimizde su ve banyo, tuvalet ve odamız sobamız yoktu. Ocakta odun yakar başına toplanır ısınırdık, elektrik yoktu. Gece evi aydınlatmak için bazen gaz yağı olmazdı lastik kırıntıları çam çıra yakarak evimizi aydınlatırdık. 3 kat yatağımız vardı yorganımız pamuk döşediğimiz çapıt kırıntısı yastığımız mısır kabuğu idi. Beş erkek kardeş bir yatakta üçümüz yukardan ikimiz aşağıdan girer üşümeyelim diye bir birimize sarılır uyurduk. Kız kardeşlerimiz üçü bir yatakta yatardı.

Kat kat elbisemiz yoktu ayakkabımız yoktu birer fistanımız şayağımız olurdu anamız elbisenin yırtılan yerini yamardı öyle giyerdik. Kirleneni yiykar kış günü ocağın başında kurutur tekrar giyerdik. Bizler büyük leğen testte banyo yapardık. Bizim ev pınara en az 600 metre uzaktaydı yaz kış bakraçlarla eve su taşırdık. O tarihlerde köye üç dört metre kar yağardı pınara gidemezdik anam kar eritir evin içme suyunu temin eder sığırlarımızı kar suyu ile sulardık. Babam kışın evin karın kürümekle dam loğlamakla meşguldü yaz geldiğinde bağ bahçe tarla işleriyle uğraşırdı.

Anamın eski günlerini anlatırdı yiyecek yok üzüm çekirdeğini öğütür ekmek ederlermiş. Yonca otu bağ yaprağı tut yaprağı yemlik otundan uemek yaparlarmış pekmez yokmuş Kamalak ağaçlarına tezbi düşermiş o dalları koparıp suya ıslar şiresini alıp şerbet olarak içermiş. Çok zorluklar çekmişler şimdide yine anacığımın yazı kışı yoktu. Komşuların ev işlerine giderdi. Evlerde su yoktu banyo yoktu pınardan evlere bakraçlarla su taşırdı. Büyük pınarın önünde tahtadan yapılmış büyük bir çamaşırhane vardı. Köyün hanımları çamaşırlarını orada yiykarlardı orada banyo yaparlardı. Anam komşuların çamaşırlarını oraya götürür o zaman deterjan yok sabun yok çamaşırı meşe külüyle yiykar geri eve getirir ocağın çevresine serer kururdu. Akşama kadar çalışırdı.

Para yoktu ev sahibi bir tepsi bulgur, un, yarma veya tarhana ne verirlerse onu alır önlüğüne koyar akşam eve gelirdi. Bu günde sizi aç koymadım der sevinirdi. Ya pilav ya çorba yapardı bir leğenin başına toplanır adam başı kaşık yoktu kardeşlerimizle kaşık değişerek yer karnımızı doyururduk. Bırakın kaşık değişmeyi şimdiki çocuklar bir birinin kabından yemek yemiyor ikisi bir yatakta yatmıyor.

Sabah kahvaltımız darı ekmeği ile çökelik dürümü ve bir bardak şerbet ile yedik. Övün de yediklerimiz bulgur pilavı tarhana çorbası mercimek ve sümüt köftesi pekmez yedik turp gibi olurduk şimdiki gibi huzursuz değil huzurlu ve mutluyduk. Buğday arpa nohut ekmeği bilmezdik. Gilgil darı konak darı ekmeği yedik. Yediğimiz içtiğimiz doğaldı dışarıdan ne sebze ne meyve gelirdi çünkü yol yoktu araba yoktu. Herkes bağında bahçesinde yetiştirir doğal yerdı. Üzüm gayet çoktu her ev en az yüz batman pekmez kaynatırdı. Köyde doğru düzgün bakkal manav manifaturacı yoktu. Hastalık nedir bilmezdik. İlaç iğne bilmezdik. Köyümüzde yaşlı insanlar gayet çoktu.

Her sokak başında sekiz on ihtiyar bir araya gelir sohbet ederlerdi. İnsanlar hasta olmazdı. Senede bir veya iki kişi yaşlılıktan ölürdü. Şimdiyse bazı günler üç beş kişi bir anda ölüyor. O tarihlerde tek Ankara radyosu varıdı köyde radyo televizyon yoktu. Varlıklı bir ailede bataryalı radyo vardı mahalle insanları o ailenin odasına toplanır haber dinlerdi. Telefon yoktu eğer bir köyden öbür köye bir haber gidecekse bir kişi görevlendirilir o haber götürür getirirdi. Siyaset nedir bilmezdik 4 yılda bir muhtarlık seçimi olurdu köylü ileri gelen birini muhtar seçerdi. Şimdiki gibi insanlarda partizanlık kutuplaşma senlik, benlik yoktu.

Herkes geçimi derdindeydi. Köylü fakirdi kapısında ya bir katır ya bir merkebi olurdu. Onlarla taşıma işleri yapar dağdan kışlık odununu getirirdi. Yılda iki kez çoluk çocuk Adana, ya çapaya pamuğa giderdik bir ay çapada çalışırdık bir ay pamuk toplardık ailemiz bir yıllık kazancını temin ederdi. Köyümüzde hatır gönül komşuluklar vardı. Herkes bir birine yardım ederdi. Şimdiyse herkesin kapısında kamyon, traktör, taksi yatı katı apartmanı var fakat huzur yok insanlık yok Büyük küçük kalmadı insanlar barut fıçısı gibi.

6 Şubat 2023 de 9 saat arayla peş peşe 7.7/7.6 iki deprem yaşadık 11 vilayet sallandı 60 bin insanımız öldü yüz binlercesi sakat kaldı bizler daha çok azdık daha da birbirimizi tanımaz olduk. 1956/1960'larda köyümüzün yolu arabası yoktu acil bir hasta olursa komşular toplanır iki ağaçtan sedir bağlar hastayı üzerine koyar battaniye yoktu çula mindere sarar kar da olsa kışta olsa köye 23 kilometre uzaklıktaki söğütlü durağına kadar sırtlarında götürürlerdi. Bu taşımalarda benimde payım vardır...

Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Kazancımız Bereketliydi

KAZANCIMIZ BEREKETLİYDİ:

Zamanında köyümüzde köylü tarlasında bağında bahçesinde çalışır yorulduğunu bilmezdi. Vatandaş devlete göz dikmezdi çalışır rızkını kendisi temin ederdi. Her sabah somun için bakkala koşmazdı. Şimdiki gibi kahvaltı sofralarında bin bir çeşit yiyecek bulunmazdı. Anneler sabahları saç üzerinde darı ekmeği eder çökelekle pekmez şerbetiyle kahvaltı edilirdi. İnsanlar ne hasta olurdu ne doktor bilirdi. Köylü yılda iki defa kamyon üzerinde Adana'ya çapaya ve pamuğa gider evlerinin Yıllık ihtiyacını görürlerdi. Şimdiki gibi günlük bakkala gitmezdi. Bakkala ayda yılda bir defa ya uğrar ya uğramazdı.

Aldıkları yemek tuzu çamaşır sabun olurdu başka bir şey alamazdı. Buğdayı, Arpayı, Nohudu, Mercimeği tarlasına kendisi ekerdi. Pirinç için çeltiğe giderdi. Yıllık yakacak kış odununu dağdan merkeplerle katırlarla getirirdi. Araba motor olmazdı. Şimdi herkesin kapısında taksisi, dolmuşu, traktörü, kamyonu, var yine de acım diyor. Aza kanaat yok, şükürde ortadan kalktı. Şimdi millet rahatlığa alıştı. Yaşlısı, genci, hastası, malulü, dulu, yetimi, öksüzü birçokları

Devlete gözünü dikmiş çalışıp kazanma yok devlet versin biz yiyelim diyor. Birçoğunun elektriğini suyunu doğalgazını devlet ödüyor. Bazıları da devleti buna mecbur tutuyor bana bakmak zorunda diyor. Yok, böyle bir şey, adam Pazarcığa gidebilecek cebinde parası olduğu halde. Yol parası için kaymakamlığa başvuruyor. Araştırsanız arsası tarlası cevizi var katları vardır. Yine de devlete göz dikiyorlar Allah nefsimizi ıslah eylesin. Aslında millet perişan değil herkesin fazlasıyla kendini idare edecek yiyeceği parası vardır. Zamanında komşunun yapılacak bir işimi var menfaat gözetmeden herkes yardıma koşardı. Şimdi komşusuna selam verse komşusundan para bekler hale geldik. İkinci bir konu bu zamanda töremizi geleneğimizi Göreneğimizi yitirdik. Büyüğe küçüğe saygı sevgi kalmadı. Komşuluklar kalmadı komşu komşusunun açığını arar oldu. Gerçekten biz niye böyle olduk? Adam sensen isen bende benim diyor. Rabbim sonumuzu hayır eylesin... Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Kışlar Zor Geçerdi

KIŞLAR ZOR GEÇERDİ

Biz 5 erkek 3 kız 8 kardeş 2 anne baba on baş horanta idik. Evimiz iki katlı taş duvar üzeri mertek ve çapkılı çamur sıvalı penceresiz alt katta sığırlarımız yatardı. Evde su, banyo, tuvalet ve odamız sobamız yoktu. Ocakta odun yakar başına çevrilir ısınırdık, elektrik yoktu. Gece evi aydınlatmak için bazen gaz yağı olmazdı lastik kırıntıları çam çıra yakarak evimizi aydınlatırdık. 3 kat yatağımız vardı yorganımız pamuk döseğimiz çapıt kırıntısı yastığımız mısır kabuğu idi. Beş erkek kardeş bir yatakta üçümüz yukardan ikimiz aşağıdan girer üşümeyelim diye bir birimize sarılır uyurduk. Kız kardeşlerimiz üçü bir yatakta yatardı.

Kat kat elbisemiz yoktu ayakkabımız yoktu birer kat fistanımız şayağımız olurdu anamız elbisenin yırtılan yerini yamardı öyle giyerdik. Kirleneni yiykar ocağın başında kurutur tekrar giyerdik. Bizler büyük leğen testte banyo yapardık. Bizim ev pınara en az 600 metre uzaktaydı yaz kış bakraçlarla eve su taşırdık. O tarihlerde köye üç dört metre kar yağardı pınara gidemezdik kar eritir evin içme suyunu temin eder sığırlarımızı kar suyu ile sulardık. Babam kışın evin karın kürümekle meşguldü yaz geldiğinde bağ bahçe tarla işleriyle uğraşırdı. Anamın yazı kışı yoktu. üç beş kuruş için Komşuların ev işlerine giderdi. Evlerde su yoktu banyo yoktu pınardan evlere bakraçlarla su taşırdı. Büyük pınarın önünde tahtadan yapılmış çamaşırhane vardı. Köyün hanımları çamaşırlarını orada yıkardı orada banyo yaparlardı.

Anam komşuların çamaşırlarını oraya götürür o zaman deterjan yok sabun yok çamaşırı meşe külüyle yiykar geri eve getirir serer güneşte kururdu. Akşama kadar çalışırdı. Para yoktu ev sahibi bir tepsi bulgur, un, yarma veya tarhana ne verirlerse onu alır eteğine koyar akşam eve gelirdi. Bu günde sizi aç koymadım der sevinirdi. Ya pilav ya çorba yapardı bir leğenin başına toplanır adam başı kaşık yoktu kardeşlerimizle kaşık değişerek yer karnımızı doyururduk. Bırakın kaşık değişmeyi şimdiki çocuklar bir birinin kabından yemek yemiyor ikisi bir yatakta yatmıyor.

Sabah kahvaltımız darı ekmeği ile çökelik dürümü ve bir bardak şerbet ile yerdik. Övün de yediklerimiz bulgur pilavı tarhana çorbası mercimek ve sümüt köftesi pekmez yerdik turp gibi olurduk şimdiki gibi huzursuz değil huzurlu ve mutluyduk. Buğday arpa nohut ekmeği bilmezdik. Gilgil darı konak darı ekmeği yerdik. Yediğimiz içtiğimiz doğaldı dışarıdan ne sebze ne meyve gelirdi çünkü yol yoktu araba yoktu. Herkes bağında bahçesinde yetiştirir doğal yerdı. Üzüm gayet çoktu her ev en az yüz batman pekmez kaynatırdı. Köyde doğru düzgün bakkal manav manifaturacı yoktu. Hastalık nedir bilmezdik. İlaç iğne bilmezdik. Köyümüzde yaşlı insanlar gayet çoktu. Her sokak başında sekiz on ihtiyar bir araya gelir sohbet ederlerdi. İnsanlar hasta olmazdı. Senede bir veya iki kişi yaşlılıktan ölürdü.

Şimdiyse bazı günler üç beş kişi bir anda ölüyor. O tarihlerde köyde radyo televizyon yoktu. Varlıklı bir ailede radyo vardı mahalle insanları o ailenin odasına toplanır haber dinlerdi. Telefon yoktu eğer bir köyden öbür köye bir haber gidecekse bir kişi görevlendirilir o haber götürür getirirdi. Siyaset nedir bilmezdik 4 yılda bir muhtarlık seçimi olurdu köylü münasip bir muhtar seçerdi. Şimdiki gibi insanlarda partizanlık kutuplaşma senlik benlik yoktu. Herkes geçimi derdindeydi. Köylü fakirdi kapısında ya bir katır ya bir merkebi olurdu. Onlarla taşıma işleri yapar dağdan kışlık odununu getirirdi.

Köyümüzde hatır gönül komşuluklar vardı. Herkes bir birine yardım ederdi. Şimdiyse herkesin kapısında kamyon, traktör, taksi yatı katı apartmanı var fakat huzur yok insanlık yok bitti. Büyük küçük kalmadı insanlar barut fıçısı gibi rabbim sonumuzu hayır eylesin. O günlerde köyümüzün yolu arabası yoktu acil bir hasta olursa komşular toplanır iki ağaçtan sedir bağlar hastayı üzerine koyar battaniye yoktu çula mindere sarar kar da olsa kışta olsa köye 20 kilometre uzaklıktaki söğütlü durağına götürürler oradan da tirenle ya pazarcığa yada narlıda inilir Maraş'a gidilirdi. Aşık Ali Ataş

Ali Atas

On Beş Temmuz

ON BEŞ TEMMUZ:

2013 Yılında gezi olaylarını başlatan fetocular Ankara İstanbul sokaklarını ve bir çok şehirleri savaş alanına çevirerek esnafımızın iş yerlerini yağmaladılar dükkânları, polis araçlarını, ambulansları, canlı yayın araçlarını yaktılar. Devleti büyük zarara uğrattılar. Geziden sonuç alamayınca 2014 Yılında yine hükümeti yıkmak için 17-25 Aralık yolsuzluk olaylarını başlattılar. Fethullah Gülen örgütü yıllardır ordumuzun içine sızarak 15 Temmuz 2016 tarihi gece saat 20 sularında devlete karşı darbeye kalkıştılar.

Sayın cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan vakit geçirmeden halkı sokağa çağırdı. Bu çağrı üzerine yaşlısı, genci, kadını kızı Kürt'ü Türk'ü sokağa döküldü. Sokaklar insan seline döndü. Halk tek vücut tek yumruk oldu. Fetocular millet meclis'ini Ankara emniyet amirliğini bombaladılar. Burada altmışa yakın polisimizi şehit ettiler. Ef on altılarla halkın üzerine bombalar yağdırdılar. Halk ef on altılara karşı yerden ellerine geçirdiği taşı sopayı uçaklara fırlattılar. Evlerinin balkonundan penceresinden tencere tava fırlattılar. Fetounun askerleri o an gerçek mermilerle halkın üzerine ateş açıyorlardı. Halk tankların önüne yattı atletlerini çıkartıp tankın

Eksozunu tıkayıp tankı stop ettirdiler. Genelkurmay başkanımız Sayın Hulusi Akara boğazını sıkarak kafasına silah dayadılar teslim olmadı. Çatışmalar sabaha kadar devam etti. Birçok fetocu tanklarıyla silahlarıyla birlikte teslim oldular. Türkiye o gece (252) şehit verdi. (2230) kişi kimi ağır kimi hafif yaralı gazilerimiz oldu. Genelde Ankara ve İstanbul'da çok zayet verildi. Nice kadınları kızları yaşlıları gençleri tankların altında ezildiler. Bir ay boyunca halkımız yılmadı gece gündüz demeden şokaklarda caddelerde nöbet tuttu uyku uyumadılar. Darbe de böylece önlenmiş oldu... Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Otuz Altı Yıllık İlçe

OTUZ ALTI YILLIK İLÇE:

Kahramanmaraş'tan Pazarcık üzeri 110 kilometre kazıklı üzeri 66 kilometre uzakta ceviziyle ünlü bir ilçe vardır. O ilçe Çağlayancerit. İnsanları temiz, dürüst, mert, yiğit mülayim ve misafirperverdirler. Çağlayancerit halkı bu güne kadar çok siyasetçi dinledi konuşan her siyasetçiye inandı. İlçede

36 yıldır, dönem, dönem belediye başkanlığı yapmış Hasan Kekil A.Nazım Engizek. K.Mehmet Yıldızlı, Üzeyir Kızılseki Hanifi Sariatun Başkan Hasan Kekil döneminde 1987 yılında ilçe oldu. İlçe yolu asfaltlandı.

Sayın A.Nazım Engizek döneminde ilçeye birçok okullar mahallelere köprüler yapıldı. Sayın K.Mehmet Yıldızlı döneminde Arılık tepesine 2 okul bir sosyal tesisler bir devlet hastanesi yapıldı. Hastane var amma doktoru yok gelen doktorlar da çok kalmıyor tayin isteyip gidiyorlar. Çünkü orası hastane yapılacak bir değildi. Mesleği veteriner hekim olan

Üzeyir Kızılseki 31 Mart 2014 Tarihinde Belediye başkanı seçildi. İki yıl içerisinde ilçe ve mahallelerinde parka taşı döşenmeyen cadde ve sokak kalmadı.

Üzeyir Kızılseki döneminde ilçeye Sağlık ocağı ve bir Taziye evi Petrol civarına 300 yataklı çok programlı lise yapıldı. Birçok köylere Taziye evleri ve okullar yapıldı. Ancak 18 Ekim 2015 tarihinde ilçe yolunun genişletilmesi ve tamamen yapılması için büyük bir kalabalık eşliğinde çatal ağaç mevkiinde dana kesilerek görkemli bir açılış yapıldı.

Maalesef aradan 6 yıl geçti yolumuza kazma bile vurulmadı. Yol karakola kadar geldi öksüz dağına dikilen rüzgârgülleri için devam etti. Akdere ile Aksu arası 4 kilometre yolu çift şerit haline getirdi. 2019 Yılı 31 Mart'ta seçimlerinde Ak parti ve MHP tarafında ortak aday gösterilen Küçükcerit'li Sayın Hanifi Sariatun başkan adayı gösterildi. MHP nin ve Ak partinin oyları ile başkan seçildi. Hanifi beyin gününde Kısık yolu genişletildi. Akdere ilçe arası yolu genişletildi ilçeden

Akdere'ye kadar asfaltın iki tarafına Kaldırımlar yapıp parka taşları döşendi. İlçeye doğalgaz getirildi. Sayın başkan çalışmalarına devam ediyor. Çağlayancerit'te Belediye başkanı K.Mehmet Yıldızlının babasının ismi (Hasan)dır. Amma kime sorsanız bilmez.

Halkın yüzde 99'u Padişah der. Yukarıda da anlattım amma anlatım yarım kaldı. Oğlu K.Mehmet Yıldızlı 2004 seçimlerinden sonra 10 yıllık başkanlığında ilçeye çok hizmetleri olmuştur. Ancak İlçe Mezarlığı için çok çaba sarf etti. Mezarlık içinden geçen su yatağını ıslah ederek yol haline getirdi. Mezarlığın bir giriş kapısı varken iki tane kapı daha eklendi.

Mezarlığın muhtelif yerlerine su çektirerek musluklar taktırdı çeşmeler yaptırdı. Mezarlığa çınar, çam, kamalak, ardıç ağaçları diktirdi. İçerdeki gerekmez tandır taşlarının birçoğunu temizletti. Yine mezarlığın muhtelif yerlerine yol yaptırıp parke taşı döşetti. Mezarlıktaki emeğini hiç kimse inkâr edemez. Padişahlıktan söz ediyorduk araya başka konular girince. Sözümüz yarıda kaldı. İlçede genelde herkes lakabı ile tanınır Bizim ilçemizde yüzlerce binlerce lakaplar var İleri gelen bir kaçını yazayım; Padişah, Hâkim, Savcı, Vali, Albay, Yarbay, Yüzbaşı, Binbaşı, Çavuş, Onbaşı, gibi lakaplar devam eder gider...

Âşık Ali Ataş

Ali Ataş

Su Kaynaklarımız

SU KAYNAKLARIMIZ

Ayran pınarı dendiğinde akla ayran gelir pınarın gözünden çıkan su tazyikli olduğundan ayran gibi beyazdır biraz aşağı doğru akınca normale döner. bu su zamanında hiç kurumaz senelerce çağlayarak akardı. Şimdi ise bahar aylarında coşar güz mevsimi geldiğinde kurur. Ayran Pınarı, köyün kuzeyi Engizek dağı ile Nurhak sınırındadır. Çağlayancerit'in dört bir yanında bulunan çeşme, pınar, göz, kaynak, dere sularını

İncelediğimizde köyün sulak olduğunu görürüz. En büyük su kaynağı Küçükcerit'te Aksu kaynağıdır. Aksu mahallesi arazileri Yalangoz, Akdere, Kızılseki arazilerini sular. Son yıllarda Helete'nin ve

Bozlar'ın Kulyanlı'nın içme sularını karşılıyor. Aksu Ulu Dere ile birleşerek kısıktan Bozlar köyünün bir kilometre aşağısında Adıyaman, Gölbaşı Suyu ile birleşir. Bu su tüm Pazarcık ve Narlı Ovasını sulayarak Ceyhan suyuna karışır. Köyün diğer su kaynakları Değirmen Gözü, Bu su adını suyun altında kurulu beş su değirmeninden almıştır. Zamanında yan yana üç değirmen döndürecek kadar suyu vardı. Bu su ilçenin içme su ihtiyacını karşılamakla birlikte hem de arazileri sular. Kilise'nin arkı Değirmen Gözü'nün iki yüz metre yukarisındadır.

Zamanında bu arkın yakınında Kilise varmış. İsmi oradan aldığı söylenir. Bel kalınlığında suyu vardı. Genelde arazi suyu ve yaz evlerinde içme suyu olarak kullanılır. Fakat 6 Şubat depreminde kurudu. İlçenin kuzeyinde İncecikler Pınarı vardır. Göl bağlanarak bahçe sulanır. Keklice'kte bilek kalınlığında su vardır.

Bu suyun çevresinde birkaç ev var. Hem içme suyu hem de bahçe sulamada kullanılmaktadır. Gücük suyu bel kalınlığındadır. Bu bölgede Mahmutlar, Kara Yusuf'lar, Veli Çavışlar ikamet etmektedir. Hem içme suyu hem Arazi sulamada kullanılır. Ne yazıkki 6 Şubat depreminde bu suda kuruudu. Kürt Pınarının ayak bileği kadar suyu vardır. Bu su Kara Veli'lerin içme suyudur. Akdere'nin karşısındaki çatta iki bilek kalınlığındadır. Bir müddet Akdere mahallesinin muhtelif yerlerine yapılan çeşmeler

Halkın içme su ihtiyacını karşılardı. Biçmolukta Gırolar, Tatarlar, Patalar, Vırıtlar oymakları ikamet ederlerdi. Ayak bileği kadar suyu vardır. Önünde ağaç olukları var. Göl bağlanır, bahçe sulanır. Ayrıca içme suyu olarak kullanılır. Erikde bilek kalınlığında suy vardır. Yaz aylarında birçok Engizekli burada otururlar. Kavak yurdunun ayak bileği kalınlığında suyu var. Çevresinde bir kaç ev ve arazi vardır. Salmanlar Pınarı'nın iki bilek kalınlığında suyu vardır. İlçenin Karşısında Değişir suyu zamanında bel kalınlığında idi. Bu su genelde

Teslimelerle Fakıların arazilerini sular. 6 şubat depreminde biraz daha çoğaldı Evgozu'nda zamanında bel kalınlığında su vardı. Bu su ile Mucuklar ve Fakılar'ın bir bölümünü Kel Osmanların arazilerini sular. Yaz evlerinin içme suyu olarak kullanılır. Çok yumuşak içimi hoştur. Evgozu kuruma çağına gelmişti 6 Şubat depreminde çoğaldı. Büklüce Pınarı'nın ayak bileği kalınlığında suyu vardır. Hatın oluku'nun bileği kalınlığında suyu vardır. Önünde 2 tane holuk çevresindeki üç beş evin içme suyudur. Şimdiyse bu gözlü suların birçoğu kurudu bel kalınlığında akan sular çok çok azaldı...

Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Şairin Kendi Kaleminden 1

ŞAİR'İN KENDİ KALEMİNDEN:

Ey! Sevgili Halkım bana bu Âşıklık mahlasını sizler verdiniz. Âşık Ali olarak sizinle doğdum, sizinle yaşadım sizinle büyüdüm, sizinle uyudum sizinle uyandım, sizinle ağladım, sizinle güldüm, sizinle üzüldüm, sizinle neşelendim, sizinle çalıştım sizinle yoruldum. Sayenizde şair ve yazar oldum. Ben çağlayancerit' in eli, dili, teli, aşığı Ozan'ı şairi, Yazarı ve muhabiriyimdir. Ben aşığım, ben ozanım demiyorum bu iki ismi bana siz halkım layık gördünüz. İyi ki varsınız...

Ben ne ortaokul, ne lise, nede üniversite okudum ilkokul mezunuyum. Üniversite okumuşum gibi elimden geldiğince zihnimde beliren kelimeleri özenle seçerek yazıyorum. Yine de hatasız yazıyorum demiyorum kelime ve nokta virgül imla hatalarım oluyor. Okuyucularımdan özür diliyorum...

Ben Âşık Ali Ataş:

Rahmetli anamın dediklerine göre 11 Temmuz 1946 Tarihinde, Kahramanmaraş'ın Çağlayancerit köyünde ekin tarlasında ekin biçerken beni dünyaya getirmiş. Her nedense nüfusa 08 Şubat 1948 doğumlu olarak kaydettirmişler. Adım Ali, soyadım Ataş. (Âşık) Mahlasımdır.

Burcum (Aslan). Okuma yazması olmayan bir ailenin üçüncü evladıyım. Babam, Pazarcık'lı olduğunu Cerit'e sonradan geldiklerini söylerdi. Dedemin doğumu bilinmemekte, 01.07.1862 tarihinde vefat etmiştir. Babam Dabanlı aşiretinden Veli Ataş. Lakabına (Ateş) derlerdi. Anam Fatma. Kızıllı aşiretinden Kara Bekir'in torunudur. Lakabına (Giro'nun) kızı derlerdi.

Babam Çiftçiydi ve de taş duvar yapı ustasıydı aynı zamanda marangozdu. Köyümüzde tanınmış iyi bir ustasıydı. Son yıllarda sanatını bırakıp bir müddet arıcılıkla uğraştı. Çiftçiliğe devam etti.

Biz Fakir bir aile idik:

Biz fakir bir aile idik, Mezarlık yakınlarında, odası olmayan, taş duvarlı üzeri mertekli çapkılı toprak örtülü

Duvarları çamur sıvalı, iki katlı (45) metre kare bir evimiz vardı. Odamız yoktu alt katta sığırlarımız yatar, üst katta ana baba çocuklar on baş horanta bir arada yaşadık. Sobamız yoktu. Evin bir köşesinde ocak vardı. Kış günleri ocakta iri odunlar yakardık.

Ateşin başına çevrilir, ısınmaya çalışırdık. Evimizin üç kat yatağı vardı. Beş erkek kardeşin üçü yatağın başucundan ikisi ayakucundan yatağa girer, bir yatakta beşimiz yatardık. Üç kız kardeş ayrı bir yatakta yatardı. Anne baba bir yatakta yatarlardı.

Yün döşegimiz yoktu. Çapıt minderlerde çapıt yorganlarda yattık. Tüm evlerde olduğu gibi bizim evimizde de su yoktu. Köyün gelini, kızı Keziban Hatun Camisi'nin önündeki pınardan bakraçlarla evlerine su taşırlardı.

Evimiz pınara çok uzaktı. Bizlerde yaz kış bakraçlarla evimize su taşırdık. 1956/1967 yıllarında köye (4/5) metre kar yağardı. Pınara gidemediğimiz günlerde anam ocakta kar eriterek içecek suyumuzu ve sığırlarımızın içecek sularını temin ederdi...

Köyde elektrik yoktu:

Geceleri gazyağı lambası, çam, çıra, lastik kırıntıları yakarak (45) metre kare evimizi aydınlatırdık. Özel ayakkabımız yoktu. Katran lastiği ya da babamın sığır derisinden yaptığı ham çarığı giyerdik. Çorabın ne olduğunu bilmezdik. Buğday, arpa, nohut ekmeğini bilmezdik. Somunun adını hiç duymazdık. Kardeşlerimle birlikte gilgil darı ekmeği yiyerek büyüdük...

Çocukluğum:

Yoksulluklarla geçen çocukluk yıllarımı azda olsa hatırlıyorum. Ben şimdiki çocuklar kadar şanslı bir çocuk değil idim. Oyuncaklarım olmazdı. Tahtadan, kartondan, tenekeden oyuncaklarımı kendim yapıp kendim oynamak isterdim. Fakat babam oyuncaklarımla oynamama izin vermezdi, oyuncaklarımı kırardı.

İlkokul yıllarım:

Okul çağım gelmiş geçiyordu. Babam beni okula göndermek istemiyordu.

Benim defter kalem alacak param yok, diyordu. Ben ise okula gitmek için gece gündüz ağlıyordum. Evden gizlice kimliğimi alıp okula gittim 1956 yılında 10 yaşında okula yazıldım. Keziban Hatun Camisi'nin yanındaki Molla Yusuf'a ait taş duvarlı üzeri mertek, çapki ve toprak ile örtülü, duvarları çamur sıvalı, tek odalı evde okula başladım.

Köyümüzde elektrik yoktu. Gece gaz lambasının ışığında ders çalışırdım. Babam çok zaman bana kızardı dersine gündüz çalış yarına yakacak gazyağı yok, lambayı yakma, derdi. Bazen lastik bazen çıra yakar ışığında ders çalışırdım. Şimdiki gibi soframızda 40 çeşit kahvaltılık bulunmazdı. Çok zaman kahvaltısız okula giderdim. Akşam yemeğimizden birkaç lokma kalmış ise sabahleyin onu atıştırır okula giderdim.

O günlerde köye (4/5) metre kar yağardı. Sokaklar yollar kapalı, imkânlar kısıtlı olduğu halde. Şimdiki gibi okullar tatil edilmezdi. Öğlen okuldan eve gelmezdim. Yemeğim, çantamda bulunursa iki diş tarhana ve iki cevizdi. Şimdiki gibi okulumuzda kalorifer yoktu. Okula giderken bir parça odun götürür odunları sobada yakarak ısınırdık. Okulumuz tek sınıftı 1.2.3.4.5 sınıflar beraber okurduk. 85 erkek öğrenciydik.

Aramızda kız öğrenci yoktu. O tarihlerde kız çocukları okula gönderilmezdi. Çünkü köyde ileriye ve geleceği göremeyen Örümcek kafalı insanlar çoktu. Şubat tatilinde köylülerin yaptırdığı tek katlı 2 derslikli okula taşındık. Bir ay okula kalemsiz deftersiz gittim.

Babam bana defter kalem almıyordu. Cevizimiz çoktu. Evden ceviz alıp rahmetli hoca Salman Bahçe'ye cevizleri verir 1 kalem 1 defter 1 silgi Başka defterim olmadığı için deftere yazdığım günlük derslerimi siler bir gün sonra yeniden yazardım. Eski defterler şimdiki defterler gibi kaliteli değildi samanlı defter derlerdi yazıları silerken çok zaman sayfaları yırtılırdı. Okul bitinceye kadar bir defteri kullanırdım...

Okulumuzda Su Yoktu:

Başta da anlattığım gibi köyün bir tek pınarı vardı. Tüm evlerde su olmadığı gibi okulumuzda da su yoktu.

Teneffüse çıktığımızda Su içmek için okula yakın evlere koşardık evlerde su olmadığı zaman Okula beş yüz metre uzaktaki pınara yağmurda yağsa, karda yağsa koşarak gider, su içer, nefes nefese okula dönerdik. Derse geç kaldığımızda vay başımıza gelenlere Öğretmenimiz bizi cezalandırırdı. Yarım saat sınıfın bir köşesinde tek ayaküstü dineltirdi. Ya da kışın soğukunda göğsümüzü açtırır yirmi dakika kar üzerine yüzün koyu yatırır sırtımıza basardı. Kimseye şikâyet edemezdik...

Keven içinde uyudum:

Keven; Dikenli topraktan sökülüp dikenlerini ateşte üterek hayvanlar için yenilir hale getirilir. Köylü güz mevsiminde dağlardan katır ve merkeplerle getirilirdi. Kışın yumuşaması için suya ıslayıp doğrayarak sığırlara yedirilirdi. O zamanlarda köylü genelde hayvancılıkla geçimini sağlardı. Köylü malcılıkla geçimini sağlardı. Keven getirmeyen ev olmazdı.

Yumuşak olması için kışın yağmur alacak şekilde evin önüne süyüklerin altına veya ağaçların başına yığarlardı. Bizim evin önünde bir dut ağacımız vardı. Babam keveni dut ağacına yığardı. Geceleri arkadaşlarımla oyun oynardık. Eve geç geldiğimde babam kapıyı açmazdı. Dut'a çıkar, kevenin orta yerinden kendime yer açar üzerimi kefenlerle örter orada uyurdum. Mevsimlerden sonbahar babam bir gün sabah namazını kıldıktan sonra keven almak için dut'a çıkmış, aşağıya keven atarken üstüm açılmış.

Uyku ile uyanıklık arasında bir "Ali" sesi duydum. Gözümü açtım ki babam. Ne yapıyorsun burada, dedi. Ne yapayım? Kapıyı açmıyorsun, burada yatıyorum, dedim. O gün üzerime yağmur yağmış ıslanmıştım. Kalk dedi, beni aşağı indirdi, eve çıkardı, anama şunun elbisesini değiştir, dedi.

Elbise olarak uzun etekli fistanım vardı. Anam şaşırdı. Neredeydin üstünü nerede

ısladın, dedi? Kevenin içinde uyuyordum. Üzerime yağmur yağmış dedim. Anam babama kızdı. Sen kapıyı açmazsan çocuk nereye gider? Bu çocuk hastalanırsa sana sorarım dedi. Babam bir daha kapıyı kilitlemedi. Çocukluğumda bunları da yaşadım...

Kitap ve gazete okumayı severdim:

Fakat okuyacak ne gazete ne kitap bulabilirdim. O günün Muhtarı Salman Engizek'in sebze bahçesini sulardım. Ağabeyli karakolundan köye gelen askerler Karagöz isimli gazeteler getirirlerdi.

Muhtar okuduğu gazeteleri atmaz, bana verirdi. Gece gündüz o gazeteleri okurdum. Okulda elimden her iş gelirdi. Kırılan sıraları oturakları tamir eder kırılan camları takardım. Öğretmenim ve arkadaşlarım bana usta derlerdi. Öğretmenim Ali Asker beni çok severdi Ali baban gönderirse seni okutacağım derdi. Fakat babam göndermedi. O zaman evlerde ve okulda su yoktu 1 kilometre uzaktan karda olsa kışta olsa büyükpınardan evinin suyunu taşırdım odunun kırar evine istif ederdim. 1960 yılında kendisinden ilkokul diplomamı aldım.

Öğretmenim 45 yıl sonra eşi ile beraber Cerit'e ziyaretime geldiler. Eski tanıdıklarını sordular, size ömür hepside rahmetli oldu, dedim. Ancak tanıdığınız ailelerden bir tanesi sağ dedim onu da gidip ziyaret ettiler. Öğretmenim 14 Mart 2020 tarihinde vefat etti. Ailesi Ayşe Hanım 23 Ekim 2023 tarihinde vefat etti ikisine de yüce rabbimizden rahmet tüm ailesine baş sağlığı ve sabırlar diliyorum...

Dini Dersler Aldım:

İlkokulun yanı sıra köyün Fahri İmamı Hasan Basri Tükel hocadan dini dersler aldım hocamın sayesinde. Şimdiye namaz kıldığım camilerde müezzinin olmadığı yerde müezzinlik imamın olmadığı zaman imamlık yapıp namaz kıldırıldığım çok olmuştur...

Şiir yazmaya başladım:

Öğrenciliğimde çok güzel resim çizerdim. Ressam olmayı düşünürken 4.Sınıfta iken köyümüzde bir avcı kışın dağda donarak öldü ilk şiirimi ona yazdım. Ondan sonra şiir yazmaya devam ettim. Hayal gücüm çok fazlaydı isteseydim hikâye ve romanda yazabilirdim ressamda olabilirdim. Ama şiir yazmayı tercih ettim. Yazdığım şiirlerde genelde Çağlayancerit halkının dertlerini, yaşantılarını dile getirdim. Şiirlerimde yazılarımda kimseyi ötekileştirmedim.

Devamlı birlik beraberlik çağrıları yaptım. Günümüzde de aynı çağrıları yapmaya devam ediyorum. Üzüntümü, sevincimi, öfkemi, kısacası tüm duygularımı şiirlerimle yazılarımla anlatmaya çalışırım. Gençlikte yazdığım şiirleri bir Elbistan yolculuğumda kaybettim. 65 yaşımdan sonra daha güzel daha anlamlı şiirler yazmaya başladım.

İlham kaynağım:

1984'ler de Şair Abdurrahim Karakoç'un Hasan'a Mektuplar" isimli bir şiir kitabı elime geçti, onu okudum. O kitabında sanki Cerit'i ve Cerit'liyi anlatıyordu. Bu şair benim ilham kaynağım oldu. Yazdığım şiirleri köyün gençleri ve yaşlıları arasında ezberlenerek günümüzde okuyan kişiler gayet çoktur...

Köye kitap satanlar gelirdi:

1957- yıllarında köye katırlarıyla kitap satan insanlar gelirdi. Köprübaşındaki Karaveli Ali'ye ait ahşap Evin çardağında kitap sergisi açarlardı. Ancak kitapların kapak yazılarını okurdum. Orada bulunan Salman isimli yaşlı amca okumaya meraklı olduğumu biliyordu.

"Ali bana baba de, Sana istediğin kitapları alırım." dedi öyle sevindim ki Salman amcaya hiç tereddüt etmeden baba dedim. Bana istediğim dört tane şiir ve hikâye kitapları. Aldı sevincimden uçuyordum koşarak eve geldim

Babam evde Kur-an okuyormuş "Nerden aldın o kitapları?" dedi. Salman amcaya baba dedim, o aldı deyince babam sinirlendi. Sayfasını bile açmadığım kitapları elimden aldı, yırttı, ateşe atıp yaktı. Senin baban iki tanemi deyip beni iyi bir dövdü. Ağlayarak

Hacı dayıma gittim onda bazı kitapların olduğunu biliyordum.

Dayımdan emanet birkaç kitap aldım. Dayı beraber gidelim babam şimdi senin kitapları da yakar dedim. Dayım o nasıl oluyor dedi. Dayım ile birlikte eve geldik. Babam yine kitapları elimde görünce çıldırdı. "Bu defa kime baba dedin?" deyince Dayım enişte "Kitaplar benim, emanet verdim. Okusun sonra alırım kitaplarımı yakma" dedi.

Bir hafta içinde dayımdan aldığım 5 tane şiir ve hikâye kitaplarını gece gündüz demeden okuyup bitirdim...

Saz çalma merakım:

Durup durur iken beni saz çalma merakı sarmıştı fakat sazım yoktu. Beş kiloluk bir vita yağı aldım yağı dereye döküp kutusu tenekeden kendime bir saz yaptım. Kısa zamanda teneke sazımla saz çalmayı öğrendim. Daha sonra harçlıklarımı biriktirip kendime bir saz aldım.

Nota bilmem ama her türlü makamı rahatlıkla çalarım. Köyde düğünlere giderdim sabahlara kadar çalıp söylediğim günler oldu. Saz çaldığımı duyan köyün Bazı örümcek kafalı insanlar babama saz çalmanın günah olduğunu, öldüğümde cehennemde yanacağımı söylemişler.

Babam bu insanların sözlerine inanarak cehennemde yanmamam için saz çalmama izin vermedi. Bir müddet sazı komşularda sakladım. Bir gün komşudan sazımı alıp eve geldim. Saz çalıyordum. Aniden babam geldi. Ben sana saz çalma demedim mi deyip sazı elimden aldı, Cehennemde ben yanacağım sen değil sazımı kırma Dedimse de dinlemedi sazımı duvara vurup kırdı. Sazımın kırılmasına dayanamadım. Alttaki şiiri yazıp babama not bıraktım.

Baskıyı artırdın şu benden yana,
Babacığım beni getirdin cana,
Biricik sazımı çok gördün bana,
Duvara vurarak kırdınız babam.

O gece evimden ve köyümden kaçtım. O tarihlerde köyün yolu ve arabası yoktu. Peşimden gelen olur korkusuyla yola gitmedim. Tepeden tepeye giderek, bazı yerlerde kısığın o azgın ve soğuk sularını geçerek On dört saat aç susuz, yaya yürüyerek köye otuz kilometre uzakta olan asfalta vardım. Gece bir yük kamyonuna binerek Kahramanmaraş'a gittim. Kimseyi tanıımıyordum. Yatacak yerim de yoktu. Birilerine sordum. Bana bir yer tarif ettiler, gittim. Tarif edilen yer, han imiş.

O gece handa yattım sabah kalktığımda hancıya yeni geldiğimi söyledim param yok dedim hancıya derdimi anlattım. Bana bir haftalığına bir kaç kuruş verdi.

İlk işim bir ekmek bir domates alıp karnımı doyurdum. Bu handa günlüğü On kuruşa bir yıl kaldım. İşsizdim inşaat işçiliği yaptım: İnşaatlarda çalıştım. Hamallık, ayakkabı boyacılığı, seyyar satıcılık yaptım.

Günlük gazete ve dergiler sattım. Bir makine alıp fotoğrafçılık yaptım. İlk işim hancıya olan borcumu ödedim. Şiir yazmaya devam ediyordum. Yazdığım şiirlerimi matbaalarda çoğaltarak çarşıda, pazarda, mahallelerde satmaya başladım.

Biriktirdiğim üç beş kuruş ile kendime bir saz aldım. Şiirlerimi satarken çok zaman sazım yanımda olurdu. Bulunduğum müsait ortamlarda çalar söylerdim.

Etrafıma toplanan insanlara irticalen türküler söylerdim. Bu da insanların hoşlarına giderdi. Fakat zabıta bana bir türlü rahat ettirmezlerdi...

Bakınız kiminle atıştım:

Birçok şair ve âşıklarla karşılaşp tanıştım. Şairlerle karşılıklı irticalen atışmalar yaptım. 1967 yılıydı Maraş'ta çarşı başında şiir satıyordum.

Başı poşulu, sırtı abalı, ayağı şalvarlı ham çarıklı, kıl çoraplı, boynunda bir Kasetçalar iri yarı bir insan gördüm. Yanına sokuldum.

Yazın bu sıcağında neden bu kıyafetle gezdiğini kim olduğunu irticalen şiirlerimle sormaya başladım çevredeki insanlar başımıza toplandı.

Kıl çorap kıl şalvar çarık ayakta,
Neden böyle giyersiniz sıcakta?
Birde teybiniz var durur kucakta,
Sorduğum soruya cevap ver emmi.

İrticalen aniden bana cevap vermeye başladı. Ben ona, o bana epey devam ettik. Ve bana söylediği şiirinden bir kıtası şöyle.

Dikkat eyleyin yazdıkça yazdınız,
Çok ileri gidip fazla azdınız
Kıyafetle aklınızı bozdunuz,
Bunları kafana takma yeğenim.

Epey atıştık atışmamızın devamını 5.inci şiir kitabım (Düşünüyorum)'un 61'inci sayfasından okuyabilirsiniz. Şiirinin son kıtasında Abdolvahap Kocaman olduğunu öğrendim. Şaşırdım, özür dileyip elini öptüm. Sırtımı sıvazladı. Nereli olduğumu sordu Cerit'liyim dedim.

Önceleri de ismini duyardım. Abdolvahap Kocaman'ı tanımazdım. Böylece tanışmış olduk. Meğerse kendisi de teybe okuduğu şiir kasetlerini satıyormuş. Atışmalarımızı bir kasete kaydetmiş. Kasette kendi sesi olan ve atışmalarımızı kaydettiği o kasetiyle birlikte bana 2 kasetini hediye etti. Bu büyük şairi asla unutamam.14 Ağustos 2005 tarihinde vefat etti. Kendisine Allah'tan rahmet ailesine ve tüm sevenlerine sabır ve baş sağlığı diliyorum...

Türkiye'de birçok il ilçe dolaştım:

Halkım beni Âşık Ali olarak tanıdı. Sayfanın başında da anlattığım gibi Âşıklık mahlasını bana bu halk verdi. Macerayı ve övünmeyi sevmem. Olduğum gibi görünmeye, görüldüğüm gibi olmaya çalışırım. Velhasıl gurbetin kahrını çok çektim. Anam, şehre gelip gidenlerle evine dönsün diye ara haberler salıyordu. Annemi kıramazdım. Geçmişte babama olan dargınlıklarımı, kırgınlıklarımı bir kenara bırakarak tekrar köyüme döndüm...

Asker arkadaşlarım:

Askere gittim. İlk birliğim Sivas Temel tepe. Asker ocağında iki şeyden nefret ederdim 1. Kep çaldırma, kep çalma 2. Bot çaldırma bot çalma. Sivas'ta Yılmaz Güney ile tanıştım. Üniversite okuduğu için askere geç geldiğini söylemişti.1984 yılında Fransa'da vefat etti. Allah rahmet eylesin. Ailesinin ve sevenlerinin başı sağ olsun. İki ay sonra Tokat'a tayin edildim.

Tokat'ta Muhlis Akarsu ile tanıştım. Akarsu ile subay gazinosunda bir kaç defa sahne aldım. İki ay sonra usta birliğine gitmek üzere kura çektik. Muhlis Akarsu, Erzurum Hasankale'ye, ben Gaziantep topçu taburuna gidecektim. Komutan yerlerimizi değiştirdi.

Ben Erzurum Hasankale'ye, Muhlis Akarsu Gaziantep topçu taburuna gitti. Muhlis Akarsu 1993 yılında eşiyle birlikte Sivas Madımak otelinde 37 kişi ile yanarak can

verdiler. Muhlis Akarsu ve eşini ayrıca o otelde yanan tüm şair ve ozanlara rahmet diliyorum ailelerinin ve sevenlerinin başı sağ olsun.

Biz daha sonra Alay olarak Erzurum Hasankale’de iken Köye mektup yazarak sazımı istedim. PTT ile gönderdiler. Komutanlarım saz çalmama müsaade ederlerdi. Cumartesi Pazar günleri alay’ın anos cihazından çalar söyledim. Daha sonra alayımız olduğu gibi Sarıkamış’a gittik.

Yirmi dört ay askerlik yaptım. Asker ocağında şiir yazmaya devam ettim. Yazdığım şiirlerim bulunduğum il ve ilçenin mahalli gazetelerinde ve birçok dergilerde yayımlandı. O günkü gazete ve dergileri hala saklarım. Köyüme döndüğümde işsizdim. Yapacak bir işim yoktu. Birkaç yıl Çukurova tarlalarında çapa vurdum, pamuk topladım. Sonunda kendime bir meslek edinmeyi düşündüm...

Radyo tamirciliğini seçtim:

Bazı elektronik kitaplar okuyarak 1973 yılında radyo tamirciliğine başladım. Usta yanında çalışmadan elektronik dergi ve kitaplar okuyarak radyo tamirciliğini en kısa zamanda kendi kendime A’ dan Z’ ye öğrendim. Aldığım bir avuç radyo parçalarını bir araya getirerek dış kabini dâhil yeni radyolar imal ettim. O tarihlerde ilçede elektrik yoktu. Gazocağında demir ısıtarak radyonun lehim işlerini yaptım.

O tarihlerde radyolar PTT’ye kayıt ettirilirdi birkaç radyomu kayıt ettirdim. 1984 Yılında köye elektrik geldi yine Elektronik kitap ve dergiler okuyarak televizyon tamirciliğini de öğrendim. Tamirciliğim sırasında 30 kilometreye kadar yayın yapabilen radyo vericisi yaptım. Bu vericiyle çalıp söylediğim türkülerimi

Cerit halkına ve çevre köylere dinlettim. (2000) Yılında bir müzevirin şikâyeti üzerine mahkemeye verildim. İki yıl yargılandım. Ceza aldım herhangi bir sicilim olmadığı için beş yıl suç işlememek şartıyla davam ertelendi...

İki yıl çay ocağı çalıştırdım:

Köye ilk televizyonu ve jeneratörü ben getirdim. Bir dinamo, bir su motoru alıp bir Demircinin yanında bir jeneratör yaptım. Televizyonu bir müddet evde seyrettik. Sonra bir iş yeri kiralayarak 1977-1978 yıllarında iki yıl çay ocağı çalıştırdım. Çay ocağını kapattığımda veresiye defterinin sayfasını açmadan sobaya vurup yaktım.

Tamirciliğin yanı sıra bir müddet fotoğrafçılık elektrik tesisatçılığı, su tesisatçılığı yaparak geçimimi sağladım. Yaşadığım hayatımı, Üzüntülerimi, sevincimi, pişmanlıklarımı, ibretlik Olayları tüm yönleriyle anlatsam sayfalar yetmez. Birçok insanın hayatı acı tatlı yaşanmış gerçeklerle doludur. Yaşananların bir kısmı anlatılabilecek ve ders alınabilecek türlerden olduğu gibi bazı olaylar ise yaşayanda sır olarak kalır.

Bir yakınıyla dahi paylaşamaz. O insanın kendisiyle birlikte mezara gider. Ben de o insanlardan biriyim. Her insan için yaşanmış üzüntünün, sevincin, başarının ve başarısızlığın hayatın birer parçası olduğunu anlatmaya çalıştım. Hayattan ümit kesilmemesi gerektiğini, insanlar arasında akrabalıkların, Komşulukların, dostlukların, Arkadaşlıkların bitmemesini daim olmasını isterim.

Çektiğim cefa ve sıkıntılara rağmen bugün her şeyimi babama borçluyum. Allah rahmet eylesin. Eğer babam sazımı kırmasaydı belki köyümden ayrılıp gurbete gitmezdim. Hayatın zorluklarını, çilelerini yaşamasını bilemezdim. Belki de şiir dahi yazamazdım. Çocukluğumda babamdan gördüğüm ağır başkılar bugün dahi rüyalarım girer. “Maalesef babama olan evlatlık borcumu ödeyemediğimi, Geçmişteki hatalarımı ancak kendim de baba olduğumda anladım.” Her çocuk benim gibi o yaşlarda kendi egosunu öne çıkarır. Ama zamanı gelince babanın ve annenin kıymetini değerini anlar...

Köyümden Her Yenilikte Öncüydüm:

1990-2000 yılları arasında bir kamera alarak

Düğünlerde bayramlarda kamera çekimleri yaptım. Köyüme Fotoğrafçılığı ilk ben

getirdim. Motosikleti ilk ben getirdim. Televizyonu ben getirdim. Kamerayı ben getirdim. Jeneratörü ben yaptım. Telesekreterli telefonu ben yaptım. Radyo vericisini ben yaptım. Radyolu plakçaları ben yaptım. Teypli radyoyu ben yaptım.

Ev ile dükkân arasında konuşmak için dua fon cihazını yaptım, Commadore 64 bilgisayarın ilk ben getirdim. İlk sazı ben getirdim ve çaldım. 1983'lerde bir öğretmenimizin teşvikiyle Köye telefonun gelmesinde en öndeydim. Radyo televizyon tamirciliğinde en öndeydim.

Evinden ve köyünden kaçan ilk genç benim. Köyüme gelen her yenilikte imzası olan biriyim...

21. Asrın Depremini Yaşadık:

06 Şubat 2023 tarihinde sabah saat 04.17 de 7,7 şiddetinde büyük bir deprem yaşadık ikinci depremi saat 13 24 de yaşadık. Bu depremler asrın felaketi olarak tarihe geçti. Bu depremlerde ne ailem ne akrabalarım Allah'a şükürler olsun bir zarar görmedik.

Fakat birçok tanıdık dost ve arkadaşlarım hayatlarını kaybettiler onlara yüce rabbimizden rahmet ailelerine sabır yaralananlara acil şifalar diliyorum. Bu deprem beni ruhen çok etkiledi. Çok duygusallaştım En ufak bir acı beni çok etkilemeye başladı. Bazen aklıma kötü şeyler geliyor ağlıyorum İnanın bana böyle bir hal oldu...

Aşıklık ve Ozanlık:

11 yaşında saz çalmaya başladım. Daha sonra gurbete gittim birçok il ilçe köy dolaştım. Halkın dertlerini dile getirdim. Birçok Aşıklarla irticalen karşılıklı atışmalar yaptım. Yukarıda da anlattığım gibi Aşıklığı Ozanlığı bana halkım layık gördü. Ben kendime hiç bir zaman Aşık veya Ozan'ım demedim. 2007 yılında Kahramanmaraş (Aksu) TV'de,

Adıyaman (Asu) TV'de birkaç defa canlı yayınlara katıldım şiirler okuyup sohbet ettim. Yıllarca çalıp söyledim özel albümüm yok 30 tane 60'lık ve 90'lık ses kasetlerim var 1 adet 4 Cıgabayt ses siidim var. 1990 yılında sazı sözü bırakıp sazımı duvara astım.

Böylece Aşıklık ve Ozanlıkta bitmiş oldu. Şiir ve makaleler yazmaya devam ediyorum. 2004 yılında bilgisayar ve internet ile tanıştım. Teknolojiden yararlanarak tüm şiirlerimi makalelerimi ses kayıtlarımı, videolarımı, internet ortamına aktardım...

Okuma Hevesi Yok:

16 Kitap yazdım Başta benim oğlum kızım ve torunlarım hiç birisi merak edipte Acaba babamız dedemiz bizim için bir şeyler yazmış mı? Deyip hiçbirisi kitaplarımın sayfasını dahi açmamışlardır. Öldüğümde belki yarın mezarıma da gelmezler beni unuturlar siz değerli okuyucularım bari beni unutmayın olur mu?

Acı Günlerim Ve Yıllarım:

13.09.1986 Yılında kardeşim Mehmet Ataş'ı trafik kazasında kaybettim. 25.01.1996 Yılında Anamı kaybettim. 14.01.1998 Yılında Babamı kaybettim. 21.01.2010 Yılında Ablam Fadimeyi kaybettili. 06.07.2003 Yılında kayın validem Ümmü'yü kaybettim. 01.04.2013 Yılında kayın babam Ahmet Altunu kaybettim. 11.07.2014 Yılında torunum Erdem'i kaybettim. 15.11.2021 Yılında Ahmet abimin eşi Ayşe'yi kaybettim. 02.11.2021 Yılında Abim Ahmet'i kaybettim...

Web Sayfalarım:

Hasan Üstgöl abimizin adıma yaptığı / sayfası ile

Çağlayancerit'i ilk olarak dünyaya tanıttım. Ayrıca sayfamda şiirlerimi vidolarım, makalelerimi günlük haberleri ve ilçemizi adım, adım tanıtmaya devam ettim. Web sayfamızı 20 yıl kullandım 31 Mart 2023 tarihinde sayfa kapatıldı. Şimdiyse aşağıdaki sayfalarım ile haberleri ve makalelerimi vidolarımı, yayımlamaya devam ediyorum.

/

/

/

Sayfalarım sayesinde dünya insanları
Çağlayancerit'i ve Aşık Ali'yi daha yakından tanıdılar. Halkla iç içe oldum.

İnternet ortamında çok şair ve yazar dostlarım olmuştur. Birçok şairlerle atışmalar yaptım. İlçemiz öğrencilerinden diğer birçok illerimizden Üniversite okuyan gençlerimiz ve hiç tanımadığım birçok üniversite bitirmiş öğrenciler biyografimden, yazılarımdan, şiirlerimden fotoğraflardan Faydalanarak tezlerini tamamlamışlardır. Bu da benim için sevindiricidir. 31 Ağustos 2013' te yayımlanan

Çağlayancerit'in Sesi gazetesinde Yedi ay kadar köşe yazarlığı yaptım. Bu gazetede makalelerimin yanı sıra birçok şiirlerimde yayımlandı. 1967-2024 yılları arasında yazdığım tüm şiirlerimi ve yazılarımla kitaplaştırdım.

Birçok makalelerimi ve birkaç şiirimi (Ceritname) isimli kitabımda yayımlandı. Ben bu kitapları para kazanmak için yazmadım geriden gelen nesillere bir eser bırakabildiysem ne mutlu bana. Kitaplarım büyük bir hazine kültürüne sahiptir. Tüm okurlarıma sevgilerimi saygılarımı ve hürmetlerimi sunuyorum...

Yazdığım Eserler:

1. (Çağlayancerit) eserim 2011 Yılında Çıktı.
2. (Anlatamadım) eserim 2012 Yılında Çıktı.
3. (İnanmadılar) eserim 2014 Yılında Çıktı.
4. (Dinlemediler) eserim 2015 Yılında Çıktı.
5. (Düşünüyorum) eserim 2015 Yılında Çıktı.
6. (Umudu Kestim) eserim 2017 Yılında Çıktı.
7. (Küstüm Ben) eserim 2018 Yılında Çıktı.
8. (Yaranamadım) eserim 2019 Yılında Çıktı.
9. (Kimi Koydun ki) eserim 2021 Yılında Çıktı.
10. (Sitemim Vardır) eserim 2021 Yılında Çıktı.
11. (Vasiyetname) eserim 2023 Yılında Çıktı.
12. (Düşünen mi Var) eserim 2023 Yılında Çıktı,
13. (İstemiyorum) eserim 2024 Yılında Çıktı.
14. (Haberin Olsun) eserim 2025 Yılında Çıktı.
15. (Benden Demesi) eserim Basıma Hazır.
16. (Şairler Atışıyor) eserim Basıma Hazır
17. (Cerit Name) eserim 2023 Yılında Çıktı.

Aşık Ali ATAŞ

Ali Ataş

Tecrübe Edinerek yazdım

TECRÜBE EDİNEREK YAZDIM:

İnsan yaşlandıkça tecrübe sahibi oluyormuş. Anamdan, babamdan, Abimden, Edindiğim tecrübelerime dayanarak sizlerle bir kaç kelam etmek istiyorum. Eğer ciddi bir rahatsızlığınız yoksa ömür boyu genç kalayım istiyorsanız boş durmayın bağınızda bahçenizde tarlanızda çalışın.

Bağınız bahçeniz yoksa spor yapın bol su için günlük yürüyüşler yapın hareketli olmaya çalış. O zaman şeker hastalığınız tansiyon ve prostat hastalığınız olmaz. Bunu neye dayanarak söylüyorsun diyorsanız anlatayım. Babam gençliğinde çok çalışırdı 20 yıl taş duvar yapı ustalığı ve marangozluk yaptı. Fakat 45 yıl sigara içtiğini söylerdi sonunda pişman olduğunu dizlerini dövdüğüne şahit oldum.

Senelerce çiftçilikle arıcılıkla uğraştı bizleri besleyip büyüttü ev bar sahibi yaptı. 70 yaşına gelene kadar çalıştı hiç bir rahatsızlığı yoktu çalışmayı bıraktı hastalıklar başladı Anam da aynı şekilde bağda bahçede tarlada elin ev işlerinde kendi ev işlerinde durmadan çalışırdı. Nasıl çalışmayı bıraktı anamda da hastalıklar başladı. Babam da anamda şeker yakalandılar ayrıca babamda prostat hastalığı ve tansiyon vardı. Ablalarım da kardeşlerim de şeker vardı. Anam 87 babam 94 yaşında vefat etti Allah rahmet eylesin.

Ancak en büyük abim Ahmet Ataş'ı tüm ilçe halkı onu iyi tanır abim askerden geldikten sonra evlendi. 25 yıla yakın taş duvar ustalığı yaptı. Daha sonra bir arkadaşıyla ortaklık hızar atölyesi açtılar 10 yıla yakın hızarla marangozlukla uğraştı. Sonunda marangoz'luğuda bıraktı babamızdan miras tarla bağ bahçe sahibi olduk. Abim kendini çiftçiliğe verdi gecesi gündüzü yoktu durmadan bağda bahçede tarlada çalıştı. Biz kardeşlerim de şeker prostat olduğu halde bu abim de ne şeker hastalığı ne prostat hastalığı hiç bir rahatsızlığı olmadı ömründe bir aspirin bile kullanmadı. Son zamanlarda gözlerinden katarak ameliyatı oldu. Abim çok çalışırdı. 15.11.2021 tarihinde 86 yaşında hanımı öldü 17 gün sonra 87 yaşında abim öldü. Allah rahmet eylesin.

Ben bir ara rahatsızlandım doktora gittim doktor bana amca bu göbeği büyütürsen bizim kapımızdan gitmezsin göbeğini büyütme dedi. Tahlillerimi yaptırdı şekerimin yüksek olduğunu söyledi beni hastaneye yatırdı. 3 gün yattım bana insülin yazdı odama bir bayan doktor geldi insülini nasıl kullanacağımı anlattı. Babanızda ananızda şeker var mıydı dedi. Var dedim kardeşlerinde onlarda da var dedim.

Şeker irsidir babada ana da varsa evlatta da olur deyince doktor hanıma benim bir abim var şu an (84) yaşında abim de ne şeker ne tansiyon ne prostat ömründe doktora gitmedi dedim. Doktor hanım demek ki abiniz çok çalışan biriymiş o yüzden hiç bir hastalığı olmamış dedi. Şeker hareket eden insana yakın olmaz yiyip içip yatanların yakasına yapışır dedi.

Doktor hanımın bana tavsiyeleri oldu. Az yememi bol su içmemi yürüyüş yapmamı söyledi. Doktorun tavsiyeleri üzerine yemeği az yerim bol yürüyüş yaparım. Sabahları aç karnıma 3 bardak su günlük iki buçuk litre su içerim O günden bu güne 5 yılı geçti her gün sabahları gidiş geliş beş bin adım atarım bazen 8 /10 bin olur. Gündüzleri şekerim tok karnıma 160 / 170 filan şekerim geceleri yükseliyor akşam yatarken şekerimi ölçerim duruma göre insülin yapılır yatarım. Sabahları kalktığımda Şeker 90 / 110 civarlarında olur. Yürüyüşten sonra şeker ilaçlarımı bıraktım.

Benim gençlere tavsiyem tüm kabahatler gençlikte oluyor yaptığınız hatayı Allah biliyorsa kuldan saklayamazsınız. Ben hayatımda sigara kullanmadım ama içki kullandım. Sonunda pişman oldum. Ne olursunuz sizler sigaradan, uyuşturucudan, içkiden, kumardan, birazcıkta akıllı telefondan uzak durun. Ananıza, babanıza, büyüklerinize karşı saygılı olun. Hiç durmadan çalışın hareketli olursanız hiç hasta olmazsınız. Genç kalırsınız gençliğinizin kıymetini bilin. Gençlik bir defa elden çıktımı bir daha geri dönmüyor haberiniz olsun saygılarımla Aşık Ali Ataş...

Ali Ataş

Yaz Evleri Ve Mahalleler

YAZ EVLERİ VE MAHALLELER:

Helete mahallesi ilçeye uzaklığı 18 kilometre, Bozlar 20 kilometre, Engizek mahallesinin ilçeye uzaklığı sekiz kilometre, Kahramanmaraş'a yüz on sekiz kilometre bir ilkokulu, Bir camisi vardır. Alikocalar evlerinin ilçeye uzaklığı yedi kilometre, Kahramanmaraş'a uzaklığı yüz on yedi kilometre bir ilkokulu, bir camisi var. Hatun holuk evleri ilçeye uzaklığı üç kilometre, Kahramanmaraş'a yüz on üç kilometre okulu yok, bir camisi var. Arkbaşı evleri ilçeye uzaklığı yedi kilometre, Kahramanmaraş'a yüz on beş kilometre bir okulu, bir camisi var. Biçmeoluk evleri ilçeye uzaklığı On dört kilometre, Kahramanmaraş'a yüz yirmi dört kilometre okulu ve camisi yok.

Devrent evleri ilçeye uzaklığı on iki kilometre, Kahramanmaraş'a yüz yirmi bir kilometre okulu ve camisi yok. Cüceler evleri ilçeye uzaklığı on beş kilometre, Kahramanmaraş'a yüz yirmi altı kilometre okulu ve camisi yok. Karafirez evleri ilçeye uzaklığı iki kilometre, Kahramanmaraş'a yüz yedi kilometre. Bir yatılı okul var.

Camisi yok. Gücük evleri ilçeye uzaklığı Beş kilometre, Kahramanmaraş'a yüz beş kilometre bir ilkokul, bir camisi var. Yalangoz evleri ilçeye uzaklığı altı kilometre Kahramanmaraş'a yüz dört kilometre okulu yok, bir camisi var. Mercen evleri ilçeye uzaklığı yedi kilometre, Kahramanmaraş'a yüz üç kilometre camisi ve okulu yok. Kızılseki evleri ilçeye uzaklığı

9 kilometre, Kahramanmaraş'a yüz bir kilometre okulu yok, bir camisi var. Erinci evleri ilçeye uzaklığı on iki kilometre, Kahramanmaraş'a uzaklığı yüz on üç kilometre okulu ve camisi yok. İçme suyu Aksu'dan elektrik ile pompalanır...
Aşık Ali Ataş

Ali Ataş

Yusuf Özkan Kimdir

YUSUF ÖZKAN KİMDİR?

Yusuf hocanın önceki soyadı baykuş'tur. Bu soyadı Maraş valisi tarafından beğenilmemiştir. O zamanlar okula çok gelir giderdim öğretmenlerle tanışırdım. Yaz bahar ayları idi Yusuf hoca, ben ve bir öğretmen üç kişi okulun bahçesinde iğdelerin gölgesinde fotoğraf makinam omuzumda oturuyorduk. Yanımıza iki kişi geldiler selam verdiler birisi Maraş valisi olduğunu söyledi kendimizi toparladık. Önce bana kim olduğumu sordu. İsmim Ali Ataş fotoğrafçıyım dedim. Diğer öğretmen de kendini tanıttı Yusuf hocaya sen kimsin dedi? Ben okul müdürü Yusuf Baykuş deyince vali bey Yusuf hocamızı beyefendi ve mülayim gördü ki sana baykuşluk yakışmıyor hemen git soy ismini değiştir dedi Yusuf hoca tamam efendim dedi.Çok gecikmeden Yusuf hoca soy ismini değiştirerek (Yusuf Özkan) oldu. Aşık Ali Olurda Yusuf hocaya şiir yazmaz mı?

Sarhoş beyler içip, içip, bayıldı,
Reklâmları her tarafa yayıldı,
Yusuf hoca sülâleden ayrıldı,
Cerit'tende göçüp gitti emmoğlu.

Evet, şimdi Yusuf hocayı kendisinden dinleyelim. Biz 3 erkek 4 kız 7 kardeşiz 1 erkek 1 kız kardeşimiz üveydir. Babam Mehmet annem Bahar babam 1952 yılında ölmüş annem 1986 yılında öldü. Babamın öldüğünü kıt hatırlıyorum. Annem 1956 da tekrar evlendi biz kardeşler bir ara sahipsiz kaldık. Biz ne baba ne babalık günü gördük. Tekrar annemizle günümüzü gün eyledik. Ailenin en büyük çocuğuyum annem anlatırdı o tarihlerde köy parası alırlarmış o vergiden kurtulmak için babam beni ve diğer kardeşimi ikişer yaş büyük yazdırmış. Annemin anlattığına göre 1949 doğumlu iken 1947 yazdırmış. Biz diğer 3 kardeşimle birlikte yetim büyüdük kimsemiz yoktu bir anne 5 çocuğa ne yapabilir ki? Erkek kardeşimle ben biraz büyüktük O tarihlerde köylü Adana'ya çapa vurup pamuk toplamaya giderlerdi. Köyün yolu arabası yoktu eşyalarımızı merkeplere yükler bozlara varır

Oradan da kamyonlarla Adana'ya giderdik kardeşim ve ben annemizle beraber Çukurova'larda çapa vurup pamuk toplayıp geçimimizi sağladık. Okul çağı gelmişti 1956 yılında ilkokula başladım. Defterim kalemim var ders kitabım yok ders çalışacak ayrı bir odamız yok kardeşlerimle birlikte banyosu, tuvaleti, özel odası olmayan 30 metre kare bir evde yaşadık. O tarihlerde köyümüzde

Elektrik yok su yok geceleri lastik kırıntısı çam çıra yakarak evimizi aydınlatırdık. Gece çıranın ışığında ders çalışırdım. Evde su yok büyük pınardan bakraçlarla evimize su taşırdık. Okulumuzda da elektrik ve su yoktu. Yokluklar içinde okumaya devam ettim. Okula her yıl müfettişler gelirdi her gelmelerin de beni işaret ederlerdi. Son sınıftayım yine bir müfettiş geldi bana sen zeki bir çocuğa benziyorsun sen git oku dedi. Fakat fakiriz okuma imkânım yok. 1961 yılında ilkokuldan başarıyla mezun oldum. Kara kara düşünmeye başladım. Beni kim götürüp okula kayıtlarını yaptıracak? Nereye gideceğim, kimseyi tanımıyorum hiçbir yer bilmiyorum. Fakat müfettişin dediği bir türlü aklımdan çıkmıyordu. 1963 yılında

Kahramanmaraş'ta Çağlayancerit' li olan (Süleyman Deşir) diye bir köylümüzün olduğunu biliyordum gidip onu buldum. Sağolsun o beni ortaokula kayıt ettirdi. Bu defada yatacak yerim yok ev kiralayacak param yok. Babamız olmadığı için gariban annemin de beni okutacak parası yoktu. Çağlayancerit sağlık ocağında sağlık çalışanı Helete'li bir tanıdık Mehmet amca varıdı ona durumumu anlattım ev konusunda o bana yardımcı oldu.

Tekke mahallesinden bir tanıdığı ailenin evinin bir odasını bana kiraladı kirasını sen öde dedi. Okula başladım. Bir öğün okula gider bir öğün mendil çorap su satarak ihtiyaçlarımı karşıladım. Böylece ortaokulu da bitirdim. Yukarıda da anlattığım gibi liseyi de Çukurova' larda çapa vurup pamuk toplayarak okudum. Lise son sınıfta 1969 yılında

evlendim 1970 yılında liseden mezun oldum. Lisede sınıfımızda 40 kişiydik. Biz 15 öğrenci Haziran'da doğrudan mezun olduk. Tekrar 3 arkadaşım ile öğretmen okulunu dışarıdan bitirdik.

Bizden sonra Eylül ayına kalanlar giremediler. Öğretmen okuluna dışarıdan girişler kaldırıldı. 1971 yılında öğretmen okulunun farklı derslerini vererek öğretmen oldum. İlk görev yerim köyüm Çağlayancerit oldu. 11 yıl Çağlayancerit'te öğretmenlik ve okul idareciliği yaptım. Bu 11 yılda köylülerime yalvardım çocuklarınızı okula gönderin okutun diye çırpındım. Birçok aileyi ikna edebildim. Çağlayancerit Ortaokulu'nda derslere girerdim. Burada çocukların okumaları için elimden geldiğince büyük çabalar sarf ettim. 1983 yılında Kahramanmaraş'a tayinim çıktı. Daha sonra dışarıdan eğitim Ön-Lisans bölümünden mezun oldum. Sonra kendimi matematik üzerinde geliştirdim. 20 yıla yakın öğrencilerime matematik dersi vererek öğrencileri sınavlara hazırladım. Matematik konusunda aranan öğretmen oldum. Çok öğrenciler yetiştirdim. Şimdi kimi doktor kimi hâkim kimi savcı

Kimi öğretmen kimi iş adamı oldular buda benim için gurur vericidir. Sözlerimi Âşık Ali ile bitirmek istiyorum. Âşık Ali ile eskiden dostluğumuz var bir birimizi unutmadık kendisini kardeşlerim gibi severim. Kendisinin de beni sevdiğinden eminimdir. 1980 yılında beraber Elbistan içmelerine gittik beraber bir oda kiraladık on gün kadar içmede beraber kaldık beraber yedik içtik arkadaşlığına hiç doymadım. Son günlerde içmede aniden rahatsızlandım Maraş'a doktora gittim yatağım eşyalarım içmede kaldı sağolsun Âşık Ali yatağımı kendisi getirip evime teslim etmiştir kendisine ayrıca teşekkür ediyorum. 2 oğlum bir kızım var üçünü de okuttum makam mevki sahibi oldular. 6 tane torunum var. 2003 yılında emekli oldum Maraş'ta ikamet ediyorum. Rabbime şükürler olsun. Devletimizin verdiği maaşla geçinip gidiyoruz...

Âşık Ali Ataş

Ali Ataş